6
22-θ
121

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
23 H
39

Ex Bibliotheca
Majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

6-22.e.121

21
6
11

LAVRENTII GAMBARAE EXPOSITI

Ad Illuſtriſſimum Antonium Perenottum Cardinalem Granuellanum.

Et in Regno Neapolitano Pro Rege.

SVPERIORVM PERMISSV.

BIBLIOTECA NAZ.
IESV * BIBL.

ROMAE,
Apud Franciſcum Zannettum.
MDLXXXI.

Nil eſt cur fidibus certet tuba Græca Latinis,
Cui ne vltra primas poſſe tenere putet.
Non etenim noſtros tantum oſtentamus Homeros,
Alcæosq. alios, Callimacosq. alios.
Sed quidquid Martis, quidquid tentauit Amorum
Abſtulimus, Latia reddidimúsq. Lyra.
Reſtabant tantum expoſiti. Hos quoq. Gambara Graijs
Eripit, & reliquum hoc non ſinit eſſe decus.
Gambara Lesboos Romanoſ incedere cultu,
Et noſci Auſonio carmine, & ore dedit.
Vt libet hi Tigres iactent, quercusſq. ſequaces,
Iam Tybris Helicon, Vellia Pindus erit.
Tuq. adeo tanto gratare o Brixia nato.
Ipſa tuum quoq. habes Brixia Virgilium.

Ioãnis Baptiſtæ Arcucij Doctoris Theologi.

Dum qua cæruleum Tiberis fluit amnis in æquor,
Tollit, & in cælum Roma ſuperba caput,
Cantaret Leucen, Latijs & Daphida Muſis
Gambara Pierij gloria ſumma chori,
Diuino Phœbus ſtupefactus carmine dixit:
Auſonis ipſa ſuum nunc habet ora Linum.

FINIS.

EXPOSITORVM.

LAVRENTII GAMBARAE.

Ad Illuſtriſſimum Antonium Perenottum Cardinalem Granuellanum, & in Regno Neapolitano Pro Rege.

LIBER PRIMVS.

ARGVMENTVM.

Pverum in Lesbo inſula expoſitum Lamon, puellam item expoſitam Dryas inuentos aluere: Daphnin illi, huic Leucē nomen impoſuerunt: Daphnis a Lamone capras, oues Leuce nutrire edocti, vna ambo greges paſcebant. Daphnin e fouea, quo delapſus erat, eductum lauat Leuce, vnde puerilis inter eos amoris initium cœpit. Dorcon Leuce vim inferre tentans pelle lupi contectus, Daphnidis & Leuce greges diſperſas egit, canúmque morſibus appetitus ab ipſis curatur.

Dvm lentus recubo platani frondentis in vmbra,
Et fontes, hortoſq. cano, & ſurgentia tecta
Arcis Alexandri Farneſi, atque aduena, & omnis
Indigena admirantur opus: loca ſaxea quondam,

Et rapidis nemora alta feris gratiſſima, ſed nunc
Magnorum Heroum ſedes, quamquam inter opacos
Se tollat Ciminos montes, ſiluaſq. Capenas.
Hæc mecum voluebam animo. tua pagina cur non,
Egregium celebrat PERENOTTVM, *ſit licet illa*
Ruſtica, & emeritas perſoluit carmine grates?
Ipſe ego Granuellane libens tua facta referrem
Ante alia, & cunctis longe gratiſſima: at obſtat
Ingenium tenue, & iam feſſo in corpore vires
Ob longam ætatem inualidæ. quod ſi ſuperum Rex,
Et pater ipſe ſui mihi numinis inſpiraſſet
Partem aliquam, vt quondam dulci aduenient e iuuenta
Cum malis non canebat, nec crine ſenectus.
Non ego Amazonidum pugnas, atq. impia Thebæ
Prælia, non Lapithas canerem, pugnataq. bella
Romulidum, non facta tui (licet inclyta) magni
Cæſaris, at potius tua tot benefacta, tuumq.
Nomen in hac gelida celebrarem valle canendo.
Et circum (haud dubito) pariter iuueneſque, ſeneſq.
Gauderent mecum, cuperentq. audire canentem
Me tua facta, tuiq. ſimul decora alta parentis.
Sed longe tua iam virtus ita nota: locoq.
In tam ſublimi poſita eſt, vt non niſi vates
Egregij, & cantu celebres tua facta, tuamq.
Virtutem digno poſſint extendere cantu.
Namq. tuis noſtrum factis felicibus æuum
Exornas, nec fama altis latet abdita ſiluis:
Sed cęli geminos iam nunc peruenit ad axes;
Haud aliter, quam purpurei per gramina flores
Alcinoi decorant hortos, & odora nitenti
Prata colore ſuo, quum iam redijt rutilum ver.

Nunc pueros canet expoſitos tibi Gambara Daphnim,
Et Leucen tuus ille, ſinet ſi cælicolum Rex,
Atq. hominum hunc vitæ curſum, ſpatiumq. tenere
Antoni: quondam quos me referente ſub alta
Audiſti platano, qua Cryptæ fons rigat hortos
Ferratæ, & ſeptem colles, & collibus vrbem
Impoſitam ſpectat, Tyrrenaq. marmora longe:
Ocia Farneſi, & latijs loca grata poetis
Interea dum prudenti moderamine, & æqua
Lance incorruptus populis das iura bibunt.
Sebethi liquidos fontes, & vatibus vrbem
Dilectam PERENOTTE *tenes, Regiſq. Philippi*
Sceptra, viceſq. ſubis: placidis qui flectit habenis
Heſperias gentes qua currit Iberus in æquor
Cæruleum, placidis fœcundans curſibus agros.
Hæc lege poſt rerum moles, ſi forſan habebis
Ocia: & hoc noſtrum dabitur percurrere carmen.
Lesbouum ad littus Mitylene eſt magna, potensq.
Diuitijs, ſummiſq. viris notiſſima, & altis
Porticibus longe inſignis, domibuſq. ſuperbis.
Campus erat bene cultus agri florentis, ab vrbe
Non longe diſtans Mitylene, ad cærula ponti
Conuerſus, Sol occiduas dum ſpectat ad oras.
Opportunus erat pecori locus, aruaq. circum
Commoda erant flauæ, ſegetique, & dulcibus vuis,
Fertilis, atq. olea: mons & ſublimis alebat,
Venatrix & ſilua feras, liquidiſq. cadebant
Rupibus e gelidis rauco cum murmure fontes:
Et pelagi ſalſis ſe fluctibus immiſcebant:
Qua mare pulſabat tumido nemore ardua fluctu.
Huius erat dominus fundi ditiſſimus agri,

Atq. auri Dionyſophanes ſatus Actore magno.
Has ſedes cuſtos Lamon, vxorq. colebant
Ambo confecti ſenio, natisq. carentes.
Hic legere increpitans Zephyros, terreſtria flores
Sidera, & ante alios vigil, autumnalia poma
Carpere, & in ramos includere ſumma flagella
Arboris alterius, quibus & cognoſcere ſiccis
Gaudeat herba locis, vel amet ſub veſpere fontes,
Aut Solis radios, vmbroſa aut viuere ſilua.
Illum ideo Dionyſophanes, atq. vxor amabant,
Ad quos primores fructus, floresq. ferebat.
Is dum ſub lucem procurua ad Littora Lesbi
Paſceret, aſpexit capram dumeta petentem
Inuia: bisq. die maculoſi velleris hœdum
Linquentem ſeptis, hœdum miſeratus, & ira
Succenſus, capram eſt per deuia nota ſecutus.
Vicini nemoris longe veſtigia ſeruans:
Et vepres ſuperans ſiluæ deuenit ad vmbram:
Serpentesq. hederas inter, dumosq. virentes
Infantem molli proiectum inuenit in herba:
Atq. illum Tyrio cinctum proſpexit amictu.
Huic læuo lateri fulgebat paruulus enſis
Argento ornatus capulum, paruumq. monile
Cingebat roſeos humeros, & candida colla.
Atq. immulgebat pueri bina vbera labris
Alternis capra, & ſuſpenſis greſſibus ibat
Hunc circum, teneros ne læderet vngula vultus
Aſpera: vel tactu tyrios macularet amictus.
Hic dubius ſtetit, an puerum ſpoliaret, & ipſum
Expoſitum in molli moriturum linqueret herba.
Dum

Dum vero hæc agitat, ſubito veſtigia preſſit.
Et ſæpe admirans, ſtupidam potuiſſe capellam
Caſibus humanis manſueſcere: grande putauit
Eſſe nefas hominem pecudi concedere: cui mens
Prouida, cui ratio eſt: gregibus cui cura regendis.
Continuo lacrimans puerum eſt miſeratus: & illum
Accedit properans, geminisq. amplectitur vlnis:
Et labris libans roſeis mille oſcula: ſecum
Infantem lætus paruas portauit ad ædes.
Quem dedit vxori dono: atq. inſignia parui
Condidit infantis: ſi quando poſceret vſus:
Et factura fidem, & forte oſtenſura parentes.
Phyllis at obſtupuit coniux: dehinc talibus infit.
An generant Capræ pueros? tunc ordine Lamon
Vxori narrat factum. Daphnimq. vocarunt
Dilectum agricolis nomen, pecudumq. magiſtris:
Et notum pecori, & paſſim memorabile ſiluis.
Annus at interea proceſſerat vnus, & alter:
Cum Leuce eſt ſimili fortuna educta: Dryas quam
Infantem expoſitam vicino aſpexit in antro.
E ſaxo ſtabant Muſarum vbi plurima ſigna
Agreſtum reſoluta comas, ſuccinctaq. circum
Ilia, marmoreosq. ſinus. ceu læta iuuentus
Cum ducit ſacra ſolemnes luce choreas.
Fons erat in ſummo ſcatebris ſurgentibus: ex quo
Riuus aqua multo per concaua ſaxa fluebat
Murmure: & egreſſus muſcoſa e rupe rigabat
Florentes herbas circum, & vicina ſalicta.
Antrum erat hoc poſitum in ſilua, prope littora ponti
Siluicolis: calami enodes, multæq. cicutæ,
Munera paſtorum, pendebant fornice rupis.

Littoreis hic paſtor oues paſcebat in oris:
Qui nuper pecudem enixam cum ſæpe videret
Veſpere linquentem caulas: & mane petentem
Antrum illud, rubeæ contorſit vimina virgæ
Nexilis in faciem laquei, rupemq. ſubiuit,
Quæſitam & pecudem proſtratam vidit in herba,
Molliter infanti præbentem bina puellæ
vbera, vagitu quæ non loca concaua rupis
Implebat: ſed labra mouens, mentumque, papillas
Alternas pecudis geminas tenero ore premebat.
At poſtquam labris tepidum lac hauſerat infans:
Tunc ouis obſequio materno ſedula ſenſim
Inuitæ ſimilis ſurgit: collumq. puellæ,
Et faciem lingua tergit: blandosq. recedens
Sæpius in Leucen oculos conuerſa reflectit.
Picta aderant iuxta crines redimicula necnon
Mitra auro effulgens læui, gemmisq. coruſcis.
velabat Leuces niueum latus aurea læna:
Candidaq. aurati cingebant crura cothurni.
Hinc altrix vbi diſceſſit, caulasq. petiuit:
Infans confeſtim iacuit deuincta ſopore,
Suſtulit admirans Paſtor, caſuq. repertam
Littoreas illam gremio portauit ad ædes
Confeſtim, vxoriq, dedit, Leucemq. vocauit.
Hos veluti proprios natos, Lamonque, Dryasq.
Nutiuere, greges ambo ſeruare docentes:
Et canere, & teneris ſtipulam percurrere labris.
Vicinas habuere domos, vicinaq. prata.
Inter ſe noti, capras, & Daphnis in vnum
Et Leuce pecudes ad paſcua compellebant
Concordes: quibus vnus amor, quibus vna voluntas,

Atq.

Atq. greges vna paſcendi ſola cupido.
At Lamon doctus capras educere, Daphnim
Alloquitur. paucis tempus, curamque, modumq.
Paſcendi per prata greges te nate docebo.
Tuq. animo hæc memori Leuce præcepta reconde.
In primis fer ſacra Deo, qui condidit orbem,
Cum paſſim veſtit ſe verſicoloribus arbos
Floribus, & viridante coma, fœcundaq. tellus
Effundit varios e iacto ſemine fœtus:
Et læti carpunt ſiluis noua gramina tauri,
Aequaliſq. dies ſomno eſt: & cum rubet vua
Collibus, & ſiluæ læto ſpoliantur honore.
Ne ſint a gelidis longe magalia ſiluis:
Ne longe ſint prata, tuo ſed proxima ruri.
Et tu, præcipue quum Sol fugat aſtra, nouumq.
Inducit terris lumen, noctemq. reſoluit
In nemus haud longe poſitum, fonteſq. capellas
Tempore Veris ages: namq. æther ter que, quaterq.
Vno eodemq. die diſcuſſa nube relucet:
Vel piceos inter fundit vaga lumina nimbos.
Terq. quaterq. luto ſimul, & via lubrica multum eſt.
Tunc pluuia e cælo delapſa, & ſudor abundans
Ob perplexum iter, & longum per teſqua, nemuſque,
Lanigero pecori nocet, & nocet adueniens Sol:
Præcipue nuper detonſo vellera lanæ.
Verum æſtate greges vna cum Sole recenti
In ſiluas duc nate: licet tua proxima linquas
Paſcua: longinquoſq. petant pecuaria montes.
Namq. ea grata magis ſunt gramina, quæ nocturno
Rore madent, guttæ dum per noua gramina lucent,
Fulgentes, veluti gemmæ, quas mittit Hydaſpes.

Deinde

Deinde bibant fontes vicina in valle repoſtos.
Quum vero argutis nemora inſonuere cicadis:
Atq. æſtus paſſim inſurgit: tu coge capellas
Iam paſtas ſubter ramos, vmbramq. virentem:
Vt captent dulces ſomnos, ſtrataq. calorem
Euitent: ſed cum decedere cæperit æſtus:
Perq. nemus ſtrepit aura leuis: quæ paſcere rurſus
Inuitet te proſtratas in valle capellas,
In ſiluas tu paſtor agas pecus omne: petat Sol
Heſperium donec ſero ſub veſpere littus.
Grex potet liquidos fontes, vndamve recentem.
Eſt ſimilis Veri Autumnus: quo nate teneto
Paſcendi ſimilem morem, ſed vitis honore
Quum fuerit ſpoliata ſuo: & folia ipſa iacebunt
Lapſa ſolo: tunc claude gregem ſub rupe, tuoq.
Impendes curam pecori, ne frigore primo
Lædatur quamquam capris noceat magis æſtus:
Atq. ouibus noceat mage bruma: ſed æthera ſummum
Quum Sol aſcendet rapidus, compelle capellas
In frutices, dumoſque, & in alta cacumina montis.
Lentiſcum namq. hircus amat, cythiſumque, ruboſque,
Arbutaque, & teneras ſalicis cum cortice frondes.
Tu Leuce pecudes cuſtodi in ouilibus: & non
Montanis ſpecubus: quas paſces planitiem per
Omnigenis florentem herbis: quæ gramine pingui,
Et iunco careat: nam pinguia pabula villos
Efficient rigidos. lapas fuge, & aſpera prata:
Et ſiluis tribulos: nam tunc dumeta, rubiq.
Et paliurus oues ſpinis tondebit acutis.
Inſuper inuenies pro vellere vulnera centum:
Quæ ſentes fecere: nemus ſi intrabis opacum.

Nec

Nec te pœniteat ſtabulis incendere cerui
Cornua: & egregios ſudantia Galbana ſuccos:
Atq. acre Abrotani totum cum ſemine germen.
Quo nidore graues fugiunt diuerſa Chelydri
Per loca, vel reddunt animam ad præſepia: nec ſe
Tollere humo poſſunt: vel ab ore effundere virus.
Has ſtabulis dum bruma riget ſcelerata tenebis:
Queis nec erunt vnquam fœnilia clauſa, recedat
Donec hyems. ſtipulaq. etiam, viridiq. geniſta
Sterne ſolum: & ſtabulis effer ſordesq. fimumque.
Atq. locum ſternes iterum, paleaque, nouisq.
Virgultis: carpant vt ſomnos mollius: & nec
Lanicium vligo corrumpat: ſcabraq. fiat
Vngula fęcundi pecoris, dum nocte quieſcit.
At cum molle pecus duces æſtate ſerena
In ſaltus, vallesq. cauas, ſiluamq. comantem:
Cum Sol ſe Eois oſtentat clarus ab oris.
Fer textos ſemper caſſes, & retia tecum:
Queis pecudes paſtas, quum ſurgunt ſidera, claudes:
Ne nocturnus oues, qui ſemper obambulat atram
Per noctem rapiat Lupus: in ſiluasq. reportet
Imbellem prædam: & furto te lædat iniquo.
Sit claro candore aries: ſit candida lingua:
Sint oculi lana tecti, nigriq. ſimulq.
Frontem hirſutam habeat, denſamque: & pectora lata,
Atq. humeros, necnon clunes: ſitq. auribus amplis:
Atq. intorta gerat, procuruaq. cornua fronti:
Ad roſtrum conuerſa tamen: naresq. recuruas.
Et cauda longa, & lata veſtigia verrat.
Et quot habet nodos aries in cornibus albis:
Exactas tot, ſcire decet, compleuit ariſtas.

FABII IORDANI.

Nil eſt cur fidibus certet tuba Græca Latinis,
Cui ue vltra primas poſſe tenere putet.
Non etenim noſtros tantum oſtentamus Homeros,
Alcæosq. alios, Callimacosq. alios.
Sed quidquid Martis, quidquid tentauit Amorum
Abſtulimus, Latia reddidimusq. Lyra.
Reſtabant tantum expoſiti. Hos quoq. Gambara Graiïs
Eripit, & reliquum hoc non ſinit eſſe decus.
Gambara Lesboos Romanoſ incedere cultu,
Et noſci Auſonio carmine, & ore dedit.
Vt libet hi Tigres iactent, quercusſq. ſequaces,
Iam Tybris Helicon, Vellia Pindus erit.
Tuq. adeo tanto gratare o Brixia nato.
Ipſa tuum quoq. habes Brixia Virgilium.

Ioãnis Baptiſtæ Arcucij Doctoris Theologi.

Dum qua cæruleum Tiberis fluit amnis in æquor,
Tollit & in cælum Roma ſuperba caput,
Cantaret Leucen, Latijs & Daphida Muſis
Gambara Pierij gloria ſumma chori,
Diuino Phœbus ſtupefactus carmine dixit:
Auſonis ipſa ſuum nunc habet ora Linum.

F I N I S.

EXPOSITORVM.

LAVRENTII GAMBARAE.

Ad Illuſtriſſimum ANTONIVM Perenottum Cardinalem Granuellanum, & in Regno Neapolitano Pro Rege.

LIBER PRIMVS.

ARGVMENTVM.

PVERVM in Lesbo inſula expoſitum Lamon, puellam item expoſitam Dryas inuentos aluere: Daphnin illi, huic Leucē nomen impoſuerunt: Daphnis a Lamone capras, oues Leuce nutrire edocti, vna ambo greges paſcebant. Daphnin e fouea, quo delapſus erat, eductum lauat Leuce; vnde puerilis inter eos amoris initium cæpit. Dorcon Leuce vim inferre tentans pelle lupi contectus, Daphnidis & Leuce greges diſperſas egit, canúmque morſibus appetitus ab ipſis curatur.

DVM lentus recubo platani frondentis in vmbra,
Et fontes, hortoſq. cano, & ſurgentia tecta
Arcis Alexandri Farneſi, atque aduena, & omnis
Indigena admirantur opus: loca ſaxea quondam,

Et rapidis nemora alta feris gratiſſima, ſed nunc
Magnorum Heroum ſedes, quamquam inter opacos
Se tollat Ciminos montes, ſiluaſq. Capenas.
Hæc mecum voluebam animo. tua pagina cur non,
Egregium celebrat PERENOTTVM, *ſit licet illa*
Ruſtica, & emeritas perſoluit carmine grates?
Ipſe ego Granuellane libens tua facta referrem
Ante alia, & cunctis longe gratiſſima: at obſtat
Ingenium tenue, & iam feſſo in corpore vires
Ob longam ætatem inualidæ. quod ſi ſuperum Rex,
Et pater ipſe ſui mihi numinis inſpiraſſet
Partem aliquam, vt quondam dulci adueniente iuuenta
Cum malis non canebat, nec crine ſenectus.
Non ego Amazonidum pugnas, atq. impia Thebæ
Prælia, non Lapithas canerem, pugnataq. bella
Romulidum, non facta tui (licet inclyta) magni
Cæſaris, at potius tua tot benefacta, tuumq.
Nomen in hac gelida celebrarem valle canendo.
Et circum (haud dubito) pariter iuueneſque, ſeneſq.
Gauderent mecum, cuperentq. audire canentem
Me tua facta, tuiq. ſimul decora alta parentis.
Sed longe tua iam virtus ita nota: locoq.
In tam ſublimi poſita eſt, vt non niſi vates
Egregij, & cantu celebres tua facta, tuamq.
Virtutem digno poſſint extendere cantu.
Namq. tuis noſtrum factis felicibus æuum
Exornas, nec fama altis latet abdita ſiluis:
Sed cæli geminos iam nunc peruenit ad axes;
Haud aliter, quam purpurei per gramina flores
Alcinoi decorant hortos, & odora nitenti
Prata colore ſuo, quum iam redijt rutilum ver.

Nunc pueros canet expoſitos tibi Gambara Daphnim,
Et Leucen tuus ille, ſinet ſi cælicolum Rex,
Atq. hominum hunc vitæ curſum, ſpatiumq. tenere
Antoni: quondam quos me referente ſub alta
Audiſti platano, qua Cryptæ fons rigat hortos
Ferratæ, & ſeptem colles, & collibus vrbem
Impoſitam ſpectat, Tyrrenaq. marmora longe:
Ocia Farneſi, & latijs loca grata poetis
Interea dum prudenti moderamine, & æqua
Lance incorruptus populis das iura bibunt
Sebethi liquidos fontes, & vatibus vrbem
Dilectam PERENOTTE *tenes, Regiſq. Philippi*
Sceptra, viceſq. ſubis: placidis qui flectit habenis
Heſperias gentes qua currit Iberus in æquor
Cæruleum, placidis fœcundans curſibus agros.
Hæc lege poſt rerum moles, ſi forſan habebis
Ocia: & hoc noſtrum dabitur percurrere carmen.
Lesbouum ad littus Mitylene eſt magna, potenſq.
Diuitijs, ſummiſq. viris notiſſima, & altis
Porticibus longe inſignis, domibuſq. ſuperbis.
Campus erat bene cultus agri florentis, ab vrbe
Non longe diſtans Mitylene, ad cærula ponti
Conuerſus, Sol occiduas dum ſpectat ad oras.
Opportunus erat pecori locus, aruaq. circum
Commoda erant flauæ, ſegetique, & dulcibus vuis,
Fertilis, atq. olea: mons & ſublimis alebat,
Venatrix & ſilua feras, liquidiſq. cadebant
Rupibus e gelidis rauco cum murmure fontes:
Et pelagi ſalſis ſe fluctibus immiſcebant:
Qua mare pulſabat tumido nemore ardua fluctu.
Huius erat dominus fundi ditiſſimus agri,

Atq. auri Dionyſophanes ſatus Actore magno.
Has ſedes cuſtos Lamon, vxorq. colebant
Ambo confecti ſenio, natisq. carentes.
Hic legere increpitans Zephyros, terreſtria flores
Sidera, & ante alios vigil, autumnalia poma
Carpere, & in ramos includere ſumma flagella
Arboris alterius, quibus & cognoſcere ſiccis
Gaudeat herba locis, vel amet ſub veſpere fontes,
Aut Solis radios, vmbroſa aut viuere ſilua.
Illum ideo Dionyſophanes, atq. vxor amabant,
Ad quos primores fructus, floresq. ferebat.
Is dum ſub lucem procurua ad Littora Lesbi
Paſceret, aſpexit capram dumeta petentem
Inuia: bisq. die maculoſi velleris hædum
Linquentem ſeptis, hædum miſeratus, & ira
Succenſus, capram eſt per deuia nota ſecutus.
Vicini nemoris longe veſtigia ſeruans:
Et vepres ſuperans ſiluæ deuenit ad vmbram:
Serpentesq. hederas inter, dumosq. virentes
Infantem molli proiectum inuenit in herba:
Atq. illum Tyrio cinctum proſpexit amictu.
Huic læuo lateri fulgebat paruulus enſis
Argento ornatus capulum, paruumq. monile
Cingebat roſeos humeros, & candida colla.
Atq. immulgebat pueri bina vbera labris
Alternis capra, & ſuſpenſis greſſibus ibat
Hunc circum, teneros ne læderet vngula vultus
Aſpera: vel tactu tyrios macularet amictus.
Hic dubius ſtetit, an puerum ſpoliaret, & ipſum
Expoſitum in molli moriturum linqueret herba.

Dum

Dum vero hæc agitat, ſubito veſtigia preſſit.
Et ſæpe admirans, ſtupidam potuiſſe capellam
Caſibus humanis manſueſcere: grande putauit
Eſſe nefas hominem pecudi concedere: cui mens
Prouida, cui ratio eſt: gregibus cui cura regendis.
Continuo lacrimans puerum eſt miſeratus: & illum
Accedit properans, geminisq. amplectitur vlnis:
Et labris libans roſeis mille oſcula: ſecum
Infantem lætus paruas portauit ad ædes.
Quem dedit vxori dono: atq. inſignia parui
Condidit infantis: ſi quando poſceret vſus:
Et factura fidem, & forte oſtenſura parentes.
Phyllis at obſtupuit coniux: dehinc talibus infit.
An generant Capræ pueros? tunc ordine Lamon
Vxori narrat factum. Daphnimq. vocârunt
Dilectum agricolis nomen, pecudumq. magiſtris:
Et notum pecori, & paſſim memorabile ſiluis.
Annus at interea proceſſerat vnus, & alter:
Cum Leuce eſt ſimili fortuna educta: Dryas quam
Infantem expoſitam vicino aſpexit in antro.
E ſaxo ſtabant Muſarum vbi plurima ſigna
Agreſtum reſoluta comas, ſuccinctaq. circum
Ilia, marmoreosq. ſinus. ceu læta iuuentus
Cum ducit ſacra ſolemnes luce choreas.
Fons erat in ſummo ſcatebris ſurgentibus: ex quo
Riuus aquæ multo per concaua ſaxa fluebat
Murmure: & egreſſus muſcoſa e rupe rigabat
Florentes herbas circum, & vicina ſalicta.
Antrum erat hoc poſitum in ſilua, prope littora ponti
Siluicolis: calami enodes, multæq. cicutæ,
Munera paſtorum, pendebant fornice rupis.

Littoreis hic paſtor oues paſcebat in oris:
Qui nuper pecudem enixam cum ſæpe videret
Veſpere linquentem caulas: & mane petentem
Antrum illud, rubeæ contorſit vimina virgæ
Nexilis in faciem laquei, rupemq. ſubiuit,
Quæſitam & pecudem proſtratam vidit in herba,
Molliter infanti præbentem bina puellæ
Vbera, vagitu quæ non loca concaua rupis
Implebat: ſed labra mouens, mentumque, papillas
Alternas pecudis geminas tenero ore premebat.
At poſtquam labris tepidum lac hauſerat infans:
Tunc ouis obſequio materno ſedula ſenſim
Inuitæ ſimilis ſurgit: collumq. puellæ,
Et faciem lingua tergit: blandosq. recedens
Sæpius in Leucen oculos conuerſa reflectit.
Picta aderant iuxta crines redimicula necnon
Mitra auro effulgens læui, gemmisq. coruſcis.
Velabat Leuces niueum latus aurea læna:
Candidaq. aurati cingebant crura cothurni.
Hinc altrix vbi diſceſſit, caulasq. petiuit:
Infans confeſtim iacuit deuincta ſopore,
Suſtulit admirans Paſtor, caſuq. repertam
Littoreas illam gremio portauit ad ædes
Confeſtim, vxoriq, dedit, Leucemq. vocauit.
Hos veluti proprios natos, Lamonque, Dryasq.
Nutiuere, greges ambo ſeruare docentes:
Et canere, & teneris ſtipulam percurrere labris.
Vicinas habuere domos, vicinaq. prata.
Inter ſe noti, capras, & Daphnis in vnum
Et Leuce pecudes ad paſcua compellebant
Concordes: quibus vnus amor, quibus vna voluntas,

Atq.

Atq. greges vna paſcendi ſola cupido.
At Lamon doctus capras educere, Daphnim
Alloquitur. paucis tempus, curamque, modumq.
Paſcendi per prata greges te nate docebo.
Tuq. animo hæc memori Leuce præcepta reconde.
In primis fer ſacra Deo, qui condidit orbem,
Cum paſſim veſtit ſe verſicoloribus arbos
Floribus, & viridante coma, fœcundaq. tellus
Effundit varios e iacto ſemine fœtus:
Et læti carpunt ſiluis noua gramina tauri,
Aequalisq. dies ſomno eſt: & cum rubet vua
Collibus, & ſiluæ læto ſpoliantur honore.
Ne ſint a gelidis longe magalia ſiluis:
Ne longe ſint prata, tuo ſed proxima ruri.
Et tu, præcipue quum Sol fugat aſtra, nouumq.
Inducit terris lumen, noctemq. reſoluit
In nemus haud longe poſitum, fonteſq. capellas
Tempore Veris ages: namq. æther terque, quaterq.
Vno eodemq. die diſcuſſa nube relucet:
Vel piceos inter fundit vaga lumina nimbos.
Terq. quaterq. luto ſimul, & via lubrica multum eſt.
Tunc pluuia e cælo delapſa, & ſudor abundans
Ob perplexum iter, & longum per teſqua, nemuſque,
Lanigero pecori nocet, & nocet adueniens Sol:
Præcipue nuper detonſo vellera lanæ.
Verum æſtate greges vna cum Sole recenti
In ſiluas duc nate: licet tua proxima linquas
Paſcua: longinquoſq. petant pecuaria montes.
Namq. ea grata magis ſunt gramina, quæ nocturno
Rore madent, guttæ dum per noua gramina lucent,
Fulgentes, veluti gemmæ, quas mittit Hydaſpes.
Deinde

Deinde bibant fontes vicina in valle repoſtos.
Quum vero argutis nemora inſonuere cicadis:
Atq. æſtus paſſim inſurgit: tu coge capellas
Iam pactas ſubter ramos, vmbramq. virentem:
Vt captent dulces ſomnos, ſtrataq. calorem
Euitent: ſed cum decedere cœperit æſtus:
Perq. nemus ſtrepit aura leuis: quæ paſcere rurſus
Inuitet te proſtratas in valle capellas,
In ſiluas tu paſtor agas pecus omne: petat Sol
Heſperium donec ſero ſub veſpere littus.
Grex potet liquidos fontes, vndamve recentem.
Eſt ſimilis Veri Autumnus: quo nate teneto
Paſcendi ſimilem morem, ſed vitis honore
Quum fuerit ſpoliata ſuo: & folia ipſa iacebunt
Lapſa ſolo: tunc claude gregem ſub rupe, tuoq.
Impendes curam pecori, ne frigore primo
Lædatur quamquam capris noceat magis æſtus:
Atq. ouibus noceat mage bruma: ſed æthera ſummum
Quum Sol aſcendet rapidus, compelle capellas
In frutices, dumosque, & in alta cacumina montis.
Lentiſcum namq. hircus amat, cythiſumque, rubosque,
Arbutaque, & teneras ſalicis cum cortice frondes.
Tu Leuce pecudes cuſtodi in ouilibus: & non
Montanis ſpecubus: quas paſces planitiem per
Omnigenis florentem herbis: quæ gramine pingui,
Et iunco careat: nam pinguia pabula villos
Efficient rigidos. lapas fuge, & aſpera prata:
Et ſiluis tribulos: nam tunc dumeta, rubiq.
Et paliurus oues ſpinis tondebit acutis.
Inſuper inuenies pro vellere vulnera centum:
Quæ ſentes fecere: nemus ſi intrabis opacum.

Nec

Nec te pœniteat ſtabulis incendere cerui
Cornua: & egregios ſudantia Galbana ſuccos:
Atq. acre Abrotani totum cum ſemine germen.
Quo nidore graues fugiunt diuerſa Chelydri
Per loca, vel reddunt animam ad præſepia: nec ſe
Tollere humo poſſunt: vel ab ore effundere virus.
Has ſtabulis dum bruma riget ſcelerata tenebis:
Queis nec erunt vnquam fœnilia clauſa, recedat
Donec hyems. ſtipulaq. etiam, viridiq. geniſta
Sterne ſolum: & ſtabulis effer ſordesq. fimumque.
Atq. locum ſternes iterum, paleaque, nouisq.
Virgultis: carpant vt ſomnos mollius: & nec
Lanicium vligo corrumpat: ſcabraq. fiat
Vngula fęcundi pecoris, dum nocte quieſcit.
At cum molle pecus duces æſtate ſerena
In ſaltus, vallesq. cauas, ſiluamq. comantem:
Cum Sol ſe Eois oſtentat clarus ab oris.
Fer textos ſemper caſſes, & retia tecum:
Queis pecudes paſtas, quum ſurgunt ſidera, claudes:
Ne nocturnus oues, qui ſemper obambulat atram
Per noctem rapiat Lupus: in ſiluasq. reportet
Imbellem prædam: & furto te lædat iniquo.
Sit claro candore aries: ſit candida lingua:
Sint oculi lana tecti, nigriq. ſimulq.
Frontem hirſutam habeat, denſamque: & pectora lata,
Atq. humeros, necnon clunes: ſitq. auribus amplis:
Atq. intorta gerat, procuruaq. cornua fronti:
Ad roſtrum conuerſa tamen: naresq. recuruas.
Et cauda longa, & lata veſtigia verrat.
Et quot habet nodos aries in cornibus albis:
Exactas tot, ſcire decet, compleuit ariſtas.

Et ſit ouis molli, condenſo & vellere, & alto:
Præcipue circa dorſum, & fulgentia colla.
Amplum ſit corpus, ſint crura exilia, venter
Hirſutus, lanæq. color candore liguſtra,
Alpinasq. niues ſuperet. Mileſia tales
Fert tellus: tales per prata herboſa Galeſi
Paſcit oues alto nemorum ſub tegmine paſtor.
Infractas, longasque aures, villoſaq. terga,
Et ſimas multum nares tuus hircus habebit.
Sit collo, & ceruice breui, ſimilisq. Elephanto
Sit villis. tamen ille duces erit optimus inter
Nate gregis. cui ſub malis verrucula duplex
Hinc, atq. hinc collo dependet: cruraq. craſſa,
Et caput exiguum oſtendat: ſitq. aſper in hoſtes
Cornibus: atq. etiam pernix: ſint cornua in ipſos
Verſa humeros. quæ conſpicuo ſint æmula vitro.
Tuq. caue ſemper pinguem ne lædat iniquus
Dente oleam: namq. arrodens caper improbus acri
Morſu infœcundam (dictu mirabile) reddet.
Sit corpus nitido aſpectu, magnumq. capellę:
Velabit denſo candentia corpora villo,
Et molli ſumma ceruice lacinia duplex,
Hinc, atq. hinc dextro, & læuo pendebit ab armo.
Ianua ne ſpectet Zephyrum, Boreamve, ſed auſtro
Vt bruma admittat ſoles adoperta ſerenos.
Sitq. locus ſaxo inſtratus: vel concaua rupes:
Qua capras nocte includes: fruticumq. maniplis:
Sæpius hanc verres: multo ne ſordida cęno
Atq. immunda fimo nares offendat odore:
Caprigenoq. gregi noceat, ſetasq. rigentes
Infuſcet varijs maculis, & odore nocenti.

Molle

Molle pecus, ſi magnum æſtum, friguſque, laboremq.
Eſt paſſum: ſubito ne carpat gramen: aquaſve
Hauriat: at paulum ſeptis, aut rupe quieſcat.
Quum tondere pecus fuerit tibi cura: memento
A molli duros lana ſecernere villos,
Et longa a breuibus, necnon & candida ab atris
Vellera velleribus, ſed cum iam fortior ętas
Venerit, & validis adoleſcent viribus anni,
Morborum cauſas. & eaſdem auertere, vimq.
Herbarum expediam, namq. experientia longa
Noſcere me has artes, & reddere poſſe ſaluti
Caprigenum pecus erudijt, catuloſq. furentes
Ex rabie, pecoriq. grauem depellere peſtem.
Ne puer expecta, dum te pecuaria proles
Deficiat, nam morbus eam penetrabilis aufert.
Paſtores ideo ante alios, o nate quotannis
Progeniem ſortire gregi. Tu mitte capellas
In Venerem primus; dum candida capra ſuperbos
Inter ſe in ſiluis decernere cogit amantes:
Quos ſanguis iuuenilis alit, nec amara ſenectus
Tendere in aduerſos thalamis pro dulcibus hoſtes
Impedit; aut perferre die, vel nocte laborem.
Ipſe canis non ſit genitus de ſtirpe moloſſa,
Qui domini a clauſo nocturnos limine fures
Arceat inuiſos, vel ſit cuſtodia tecti
Per noctem, totumq. diem: non Tigride natus
Sit catulus; cane & Hyrcano, Perſaſve parentes,
Aut Medos referat: quibus arma, animoſq. videre
Pugnantum placet: & ruere in certamina belli:
Qui fuſum lacerant hoſtem, qui ſanguine gaudent.
Nulla tibi ſit cura canes nutrire Lacænas.

Retia non etenim paſtori tendere ſiluis
Conuenit: atq. lupo permittere ſepta rapaci.
Forma tamen tibi talis erit (nec fallor) vt albus
Sit canis: vt ſi forte lupus nocturnus ouile
Inuadat, rapiatq. pecus: diſcernere poſſis
Hunc inter ſublustrem vmbram, nemorumq. tenebras:
Ne catulum incautus ferias: dum figere telo
Pugnantem contra properas, furemve, lupumve.
Diſſimilis ſic ille feris erit acribus. At quæ
Signa magis placuere mihi, te nate docebo.
Non breue, nec longum catuli ſit corpus: at amplo
Pectore, villoſoque: latuſque, humeriq. patentes.
Sint illi demiſſæ aures, longæque, caputq.
Non paruum, ſpirent nigrantia lumina flammas.
Sint vngues magni: ſetoſaque, craſſaq. crura:
Namq. humeris lupus interdum fert improbus agnam
In ſiluas fugiens: ideo impiger, & robuſtus
Sit canis: atq. ſequi raptorem per nemus omne
Ne metuat: prædamq. ablatam ex ore ferino
Eripiens voti compos ſub ſepta reportet.
Colla canis corio, & clauis cingantur acutis.
Huic poſitum breue ſit nomen: namq. ille vocantis
Audiet actutum vocem: curſuq. citato
Adueniet. Pecudes etiam breue nomen habebunt.
Farra ſero pingui, tepidoq. immiſta parabis:
Vt catulos paſcas diſtento ventre voraces:
Atq. addes, coctumq. fabæ, ciceriſq. liquorem:
Sed tepidum, non feruentem ſuper ingere pingui.
Hordea iam madefacta ſero. Poſtrema nec eſto
Cura canum; nam cuſtodes ſunt ruris, & horti:
Cuſtodes ouium ad caulas, ad paſcua fidi.

Latratuq.

Latratuq. ſuo terrent fureſque, luposq.
Tum miro dominos ſtudio comitantur euntes;
Et nulla exacto poſcunt ſtipendia menſe.
Sæpe canum Lycabas magni memorabat amoris
Exempla, atq. fidem in dominos. ſat nunc erit vnum
Si referam: vos autem animos aduertite veſtros.
Fors Methymæus Pterelas tendebat ad vrbem
Florenti ætate: & calamis confiſus, & arcu,
Et cane veloci genita de ſtirpe Melampi.
Ecce autem multos nemoroſa in valle latrones
Vidit in inſidijs poſitos: ſubitoq. reliquit
Cæptum iter: & retro flexit veſtigia: at illum
Prædones ſunt per diuortia nota ſequuti.
Sed miſer ille manus, coniectaq. tela ſequentum
Effugere haud potuit: licet arcum intenderet: atq.
Pro caro pugnaret hero canis aſpera in hoſtes
Conuerſa. infelix frondoſa in valle viator
Vulneribus iacuit multis confoſſus: & ipſa
Eſt etiam multos ictus perpeſſa Lyciſca:
Non animum concuſſa metu, non ſpicula vitans.
Impia turba artus ſpoliant: direptaq. ſecum
Arma, ferunt, zonamq. grauem: miſerabile corpus
Alitibus iacet, atq. feris immitibus eſca.
At quamuis Pterelas dominus iam mortuus eſſet,
Ipſa canis tamen haud corpus linquebat in alto
Aggere proſtratum, ſed funereos vlulatus
Ore dabat, quos paſtores hauſere, locumq.
Actutum petiere, lupos vlulare putantes.
Hic ſubito ſueta arma manu ſumpſere, canesq.
Latratu excitos ſecum duxere relictis
Armentis, gregibusque; viamq. per inuia carpunt.

Vt venere, vident proſtratum corpus, & atro
Sanguine reſperſum, traiectaq. pectora telis,
Atq. canem iuxta (viſu miſerabile) quę tunc
Latratu diras volucres arcebat, at illi
Humana ſubito moti pietate, ſepulcrum
Foderunt, vbi membra viri poſuere tepentis.
Dumq. illum iniecta tegerent tellure, canis ſe
Tunc ſaltu dedit in foueam, dominiq. iacentis
Ad gelidos proiecta pedes ſe ſtrauit, & vltro
Se ſe eodem condi tumulo gaudebat amore,
Et deſiderio domini. tunc męſta iuuentus
Hanc ſubito extraxit terra, pepulitq. ſub altam
Vicini nemoris rupem, quę inuita receſſit.
Mox ipſum Pterelam canis haud oblita, reuiſit
Cum gemitu, & queſtu nocte adueniente ſepulchrum.
Nuper & emotam tellurem extraxit acutis
Vnguibus: inq. ipſum ſeſe coniecit hiatum.
Atq. ibi vulneribus partim, partimq. dolore
Afflicta, & pariter vitæ pertęſa, ſub auras
Vitalem effudit nemoroſa in valle calorem.
Paſtores, qui per ſiluas armenta virentes
Paſcebant videre canem liquiſſe nitentis
Hoc cęli lumen ſpirabile: protinus illi
Tellurem iniecere: prius quam foderat ipſa.
Hęc ſat erit pueri Lamonem audiſſe docentem,
Dum ſalices Caprę ſiluis paſcuntur amaras.
Hęc dixit ſenior: mox ſeſe in tecta recepit.
Gaudebant pueri haud ſecus, ac ſi regna potentum
Parthorum regerent. Capras mage Daphnis amabat:
Et Leuce pecudes, quam mos paſtoribus eſſet.
Et merito: nam ſe pecudi debere ſalutem

Dicebat

Dicebat Leuce. Daphnis ſe munere vitam
Viuere nutricis Capræ. Ver venerat:& iam
Irriguis herbæ campis,ſiluiſq. virebant:
Linquebant & apes aluearia:& vda petebant
Paſcua,fragrantes & odoris floribus hortos.
Dumiſque,& ſiluis auiaria læta canebant.
Et nuper geniti ſaliebant mollibus hędi
In pratis. Leuceq. greges,& Daphnis in vnum
Compulerant:circum & reſonare arbuſta videbant
Concentu variarum auium dulcedine Veris.
Fundebant & apes per florea prata ſuſurros.
Dumq. agni vmbriferis in vallibus exultarent:
Et ludo inter ſe certarent frontibus hædi:
Ipſi incompoſitas procurua in valle choreas
Plaudebant:aut purpureos,niueoſq. legebant
Certatim,& croceos flores:lectoſq. viciſſim
Alter in alterius gremium iactabat amantis.
Et multa arboreis texebant ſerta ſub vmbris.
Sępe & oues Daphnis paſcebat vallibus altis.
Sæpe reducebat Leuce dumeta petentes,
Pręruptamq. iugis rupem,vel ſaxa capellas.
Interdum caueam virgo texebat agreſti
Ex ſtipula,captamq. inter carecta locuſtam
Stridentem queſtu,ſubito includebat inani
Carcere:& implebat caueam ſilueſtribus herbis.
At puer incidens operoſa haud arte cicutas,
Et molli cera adiungens,inflabat:& illæ
Fundebant tremulos per paſcua proxima cantus.
Tunc puer, hæc animum paſcunt vmbracula noſtrū,
Diuerſuſq. color florum,volucrumq. ſuſurri.
Suaue mihi eſt examen apum ſpectare per vmbram

Huc illuc volitare, parant dum prælia ſæua
Miſcere inter ſe, murmur fit in æthere: vel cum
Tinnitu reuocantur apes, vel puluere iacto.
Incidit in laxos ſero ſub veſpere caſſes
Muſca & apis, quas iam prædæ, curſuq. parata,
Vt cæcis latebris proſpexit aranea, ab antro
Proſilit, & telę medium procurrit ad orbem:
Concuſſitq. plagas pedibus, & rete timentes
Implicuit morſuq. ferox apis occupat ora,
Atq. alas pedibus: ſed apis perplexa tenaci
Soluere ſe haud poterat nodo, ſuaq. arma mouere.
In latebras tandem protraxit aranea prædam.
Et rurſum cæſo hoſte caua ſe promit ab aula,
Et curſu muſcam petijt, morſuq. feroci
Semianimem arripuit, tectiſq. induxit auitis.
O ſi ſpectaſſes illam, chariſſima Leuce,
Sarciret miro dum ſciſſas ordine telas,
Atq. cauos orbes retis, quibus inuoluuntur
Et muſcæ, necnon & apes, catuliq. lacertę.
Interea inter ſe pueri dum talia ludunt
Intenti leuibus ſtudijs, euenit vtriq.
Inſignis caſus, per quem puerilibus annis
Creuit Amor, curaſq. nouas in pectore ſeuit.
Nuper erat Lupa frondoſis enixa latebris
Ad littus partu catulos: & plurima paſſim
Damna ferens: ſtabulis pugnas, ſtragemq. ciebat.
Pręcipue quum nox cæli micat ignibus: & quum
Implentur pluuia foſſæ, & vaga flumina ſecum
Saxa trahunt, ideo Agricolæ, pecudumq. magiſtri
Conuenere ſimul: partimq. in littore, partim
In nemore vmbrifero, partim prope proxima ſepta
Effodiunt

Effodiunt terram ferro:foſſaſq. patentes
Efficiunt:tranſuerſa tegunt quas mollia quercus
Brachia,& innumerę viuo cum ſtipite frondes:
Vt Lupa ſi gregibus cunctis inimica pararet
Per noctem inſidias:caderet delapſa latentes
In foueas:aſt illa tamen non decidit vnquam
Prætenſos in tot caſſes:ſed ſæpius altas
In foſſas cecidere greges,prolapſus & ipſe eſt
In foueam incautus ſero ſub veſpere Daphnis
Turbidus, vt referam:niſi te cognoſcere vatum
Pœniteat tenues Antoni hoc carmine curas.
Inter ſe aduerſi incurſabant cornibus hirci,
Alter & effracto cornu fugiebat:at alter
Verſa ſequebatur victi veſtigia curſu
Ardenti,& iam iam fugientis terga premebat.
At puer ob fractum cornu,pugnamq. dolebat:
Et faſtus quum non poſſet perferre ſuperbi
Victoris:ſequitur per florida prata ſequentem,
Frondenti huic virga minitans,iraq. tumenti
Concitus,haud ſpectans quo deuia ſemita ferret:
Ambo in ſubiectam foueam cecidere:ſed hircus
Iam victor,prior eſt lapſus,Daphniſq. ſecundus.
Quumq. puer caderet,caper illum tergore lato
Excepit,dorſoq. ſedens ſeruatus ab illo eſt.
Diriguit Daphnis mentem formidine preſſus,
Non ſecus,ac ſi tunc foret atra in tartara lapſus.
Aſt vbi mens illi rediјt,vocemq. recepit:
Implorauit opem:lacrimanſq. in vota vocauit,
Atq. gemens ſuperos omnes:tunc pallida virgo
Non ſubiti caſus,fortiſq. ignara cucurrit
Ad foueam:viuumq. iubet ſperare ſalutem.

Quærit opem, Virgo latos feſtina per agros:
Atq. inuertentem fœcundos vomere campos:
Intentumq. operi Dorconem in valle recurua
Aſpicit, auxilioq. vocat, qui protinus illi
Adfuit, illa etenim lacrimas fundebat, & altam
Implebat gemitu ſiluam exanimata dolore.
Ad foueam ardentes veniunt, nexiſq. repente
Zonis, & virgis ſalicum extraxere, reducuntq.
E tenebris claram in lucem ſub veſpere ſero:
Poſt etiam primis effractum cornibus hircum.
Dorconi immenſas grates puer egit: & ambo
Inde greges timidi ſiluis petiere relictos.
Et ſolitum ſubiere antrum, dehinc margine fontis:
Depoſuit veſtes: laticeſq. intrauit: & vda
Argilla immundum, cænoque, hirciq. cruore
Ipſa ſuis manibus Leuce pulcherrima lauit.
Percuſſus puer inſolito tunc Daphnis amore,
Amplexus primos dedit. & prima oſcula Leuce.
Suadebat iam veſper oues in ouilia paſtas
Ducere: noxq. atris ſurgebat ſparſa tenebris.
Quum pueri ex agris redeunt: agit illa paternas
In caulas pecudes: agit hic in ſepta capellas.
At Dorcon Leuces thalamos optabat, amore
Iamdudum magno accenſus: qui fertilis agri,
Qui nemorum quoq. diues erat: magnaq. Dryanti
Iunctus amicitia: patrijs nam vallibus olim
Lanigeras vna pecudes pauere per agros.
Hunc adijt tentans, precibus ſed non ſine multis,
Non ſine muneribus: ſpondens aluearia centum,
Atq. cados mellis totidem, & mulctraria ſeptem,
Biſq. decem pecudes, olea & plantaria centum

Paciferæ; & tria terga bouûm, vitulumq. quotannis
Vbera ſugentem matris, geminosq. iuuencos
Aſſuetos tolerare iugum, atq. inuertere ferro
Tellurem: iam iamq. ſuo ſermone Dryantem
Cœperat, atq. alijs cunctantem flectere donis.
At Leucen ſenior dignam meliore marito
Eſſe putans, ſpreuit tædas promiſſaq. dona
Dorconis, qui deſpectus ſe vertit ad artes
Occultas: vanamq. animo ſpem credulus hauſit.
Namq. obſeruabat cum Daphnis, & aurea Leuce
Alternis pecudes ad flumina nota diebus
Ducebant, ideo inſidias componere tales
Accingit ſeſe actutum: dum candida Leuce
Sola agit ad fontem pecudes ſub veſpere namq.
Saucius occultum ſub pectore vulnus alebat.
Decreuit tacitus vim pulchræ inferre puellæ.
Atq. lupi pellem arripiens, quem taurus aduncis
Cornibus in ſiluis dederat letho aſpera miſcens
Prælia: frondenti in luco, quum nullus adeſſet
Nec Paſtor, nec fidus Hylax volucrisve Lyciſca.
Induit hanc humeris pellem: villoſaq. ſetis
Crura ſuis aptat demens: pedibusq. lupinis
Brachia, nudatasq. manus obnubit: & vna
Humanos vultus turpi tegit oris hiatu.
Tunc Dorcon tectus tali ſub imagine notum
Acceſſit ſubito fontem: dumisq. reſedit.
Aptus erat locus ille dolis: inculta tegebant
Nam dumeta vias, connexaq. vimina rupem.
Vepribus hic denſis ita circumſeptus, alebat
Spem magnam capere hoc habitu ſe poſſe timentem
Omnes inſidias Leucen, hominesque, ferasque.

[BIBLI]OTECA NAZ[IONALE] ROMA VITTORIO EMANUELE

Hic ſtrepitum ſic ſtratus humi obſeruabat: & horam,
Pelleret ad potum pecudes quæ candida Leuce.
Quid dicam? mora parua, greges ducebat ad vndam
Conſuetam liquidi fontis ſine Daphnide virgo:
Qui virides ſalicum frondes, vlmiq. legebat
Pabula poſt. Sed dum ſiluæ, fontiſq. propinquat
Cum grege lanigero Leuce, tunc aſpera Lachne
Ingrediens virides dumos comitante Melampo:
Non obſcura dedit latratu ſigna latentis
In conualle Lupi. ſtratus tellure iacebat,
Ceu moles ſaxi Dorcon. latrare Melampus,
Et lachne mordere lupum: corioq. refecto
Certatim ardentes non vno vulnere membra
Lædere paſtoris. virgo turbata ferino
Aſpectu, retro vertit veſtigia curſu
Præcipiti: & Daphnim clamore intenta ciebat:
Obſitus at ſpinis Dorcon vt vidit euntes,
Erexit ſeſe conſpecto Daphnide, & vna
Suſtulit illacrimans e denſis vepribus ora,
Ora feri mentita Lupi, pectusque, manusque.
Et nota niſi voce illos, ſignisq. vocaſſet
Flexiſſent retro celeri veſtigia curſu
Ambo: ſed poſtquam vocem nouere vocantis,
Accelerant ſubito ad fontem: & ſubiere petenti
Auxilio, rabiemq canum preſſere furentum.
At lacerum Dorconem humeros, & brachia ducunt
Ad fontem: morſusq. lauant frigentibus vndis.
Dehinc virides vlmi frondes ſub dentibus ambo
Contundunt: & tunſa ſuper folia ipſa ferinos
Imponunt morſus: tum lento cortice nudant
Frondentes vlmi ramos quem vulnera circum

In ſpeciem vittæ inuoluunt, nodoq. tenaci
Aſtringunt: ſed nec Leuce, nec Daphnis in iras
Exarſere animis: pellem namq. eſſe putarunt
Paſtorum luſus aliquos. aſſuetus amantum
Inſidijs nec Daphnis erat nec candida Leuce.
Dorconem dictis mæſtum ſolantur: euntem
Quem ſunt vicinas comitati ad fluminis vndas.
Sed pueri pecus ob ſparſum ſubiere laborem
Non paruum, donec trepidi in ſua tecta redirent,
Cum primum terris inducere cœperat vmbras
Frigida nox, & ſubluſtris iam pene colorem
Abſtulerat ſolitum rebus, cæloq. nitorem.
Nam pecudes petiere maris caua littora partim:
Et partim ſubiere vias ad paſcua nota,
Pelle lupi, magniſq. canum latratibus actæ.
Non aliter nimbus volucrum quum tranſuolat alta
Aequora terretur aquila veniente per auras
Nec poterant plauſu manuum, vel voce, ſonove
Stridentis ſtipulæ timidas reuocare capellas.
Tunc puer ipſa pedum turbatus ſigna per arua
Nota ſequebatur fugientum, per nemus omne.
Tandem ambo rediere domum: feſſiq. ſoporem
Cepere irriguum. Sed poſtquam lutea paſſim
Aurora effulſit: luxq. alto eſt reddita cælo:
In ſiluas duxere greges, lætiq. ſerenos
Duxerunt ſoles inter ſe: purpureum Ver
Donec floreret campis, & cederet Aeſtas.
Iamq. arbor grauibus ramis noua poma tenebat:
Vuaq. in aprico mitis iam colle rubebat.

FINIS.

Retia non etenim paſtori tendere ſiluis
Conuenit: atq. lupo permittere ſepta rapaci.
Forma tamen tibi talis erit (nec fallor) vt albus
Sit canis: vt ſi forte lupus nocturnus ouile
Inuadat, rapiatq. pecus: diſcernere poſſis
Hunc inter ſublustrem vmbram, nemorumq. tenebras:
Ne catulum incautus ferias: dum figere telo
Pugnantem contra properas, furemve, lupumve.
Diſſimilis ſic ille feris erit acribus. At quæ
Signa magis placuere mihi, te nate docebo.
Non breue, nec longum catuli ſit corpus: at amplo
Pectore, villoſoque: latuſque, humeriq. patentes.
Sint illi demiſſæ aures, longæque, caputq.
Non paruum, ſpirent nigrantia lumina flammas.
Sint vngues magni: ſetoſaque, craſſaq. crura:
Namq. humeris lupus interdum fert improbus agnam
In ſiluas fugiens: ideo impiger, & robuſtus
Sit canis: atq. ſequi raptorem per nemus omne
Ne metuat: prædamq. ablatam ex ore ferino
Eripiens voti compos ſub ſepta reportet.
Colla canis corio, & clauis cingantur acutis.
Huic poſitum breue ſit nomen: namq. ille vocantis
Audiet actutum vocem: curſuq. citato
Adueniet. Pecudes etiam breue nomen habebunt.
Farra ſero pingui, tepidoq. immiſta parabis:
Vt catulos paſcas diſtento ventre voraces:
Atq. addes, coctumq. fabæ, ciceriſq. liquorem:
Sed tepidum, non feruentem ſuper ingere pingui
Hordea iam madefacta ſero. Poſtrema nec eſto
Cura canum; nam cuſtodes ſunt ruris, & horti:
Cuſtodes ouium ad caulas, ad paſcua fidi.

Latratuq.

Latratuq. ſuo terrent fureſque, luposq.
Tum miro dominos ſtudio comitantur euntes;
Et nulla exacto poſcunt ſtipendia menſe.
Sæpe canum Lycabas magni memorabat amoris
Exempla, atq. fidem in dominos. ſat nunc erit vnum
Si referam: vos autem animos aduertite veſtros.
Fors Methymæus Pterelas tendebat ad vrbem
Florenti ætate: & calamis confiſus, & arcu,
Et cane veloci genita de ſtirpe Melampi.
Ecce autem multos nemoroſa in valle latrones
Vidit in inſidijs poſitos: ſubitoq. reliquit
Cæptum iter: & retro flexit veſtigia: at illum
Prædones ſunt per diuortia nota ſequuti.
Sed miſer ille manus, coniectaq. tela ſequentum
Effugere haud potuit: licet arcum intenderet: atq.
Pro caro pugnaret hero canis aſpera in hoſtes
Conuerſa. infelix frondoſa in valle viator
Vulneribus iacuit multis confoſſus: & ipſa
Eſt etiam multos ictus perpeſſa Lyciſca:
Non animum concuſſa metu, non ſpicula vitans.
Impia turba artus ſpoliant: direptaq. ſecum
Arma, ferunt, zonamq. grauem: miſerabile corpus
Alitibus iacet, atq. feris immitibus eſca.
At quamuis Pterelas dominus iam mortuus eſſet,
Ipſa canis tamen haud corpus linquebat in alto
Aggere proſtratum, ſed funereos vlulatus
Ore dabat, quos paſtores hauſere, locumq.
Actutum petiere, lupos vlulare putantes.
Hic ſubito ſueta arma manu ſumpſere, canesq.
Latratu excitos ſecum duxere relictis
Armentis, gregibusque; viamq. per inuia carpunt.

Vt venere, vident proſtratum corpus, & atro
Sanguine reſperſum, traiectaq. pectora telis,
Atq. canem iuxta (viſu miſerabile) quę tunc
Latratu diras volucres arcebat, at illi
Humana ſubito moti pietate, ſepulcrum
Foderunt, vbi membra viri poſuere tepentis.
Dumq. illum iniecta tegerent tellure, canis ſe
Tunc ſaltu dedit in foueam, dominiq. iacentis
Ad gelidos proiecta pedes ſe ſtrauit, & vltro
Se ſe eodem condi tumulo gaudebat amore,
Et deſiderio domini. tunc męſta iuuentus
Hanc ſubito extraxit terra, pepulitq. ſub altam
Vicini nemoris rupem, quę inuita receſſit.
Mox ipſum Pterelam canis haud oblita, reuiſit
Cum gemitu, & queſtu nocte adueniente ſepulchrum.
Nuper & emotam tellurem extraxit acutis
Vnguibus: inq. ipſum ſeſe coniecit hiatum.
Atq. ibi vulneribus partim, partimq. dolore
Afflicta, & pariter vitæ pertęſa, ſub auras
Vitalem effudit nemoroſa in valle calorem.
Paſtores, qui per ſiluas armenta virentes
Paſcebant videre canem liquiſſe nitentis
Hoc cęli lumen ſpirabile: protinus illi
Tellurem iniecere: prius quam foderat ipſa.
Hęc ſat erit pueri Lamonem audiſſe docentem,
Dum ſalices Caprę ſiluis paſcuntur amaras.
Hęc dixit ſenior: mox ſeſe in tecta recepit.
Gaudebant pueri haud ſecus, ac ſi regna potentum
Parthorum regerent. Capras mage Daphnis amabat:
Et Leuce pecudes, quam mos paſtoribus eſſet.
Et merito: nam ſe pecudi debere ſalutem

Dicebat

Dicebat Leuce. Daphnis ſe munere vitam
Viuere nutricis Capræ. Ver venerat:& iam
Irriguis herbæ campis,ſiluiſq. virebant:
Linquebant & apes aluearia:& vda petebant
Paſcua,fragrantes & odoris floribus hortos.
Dumiſque,& ſiluis auiaria læta canebant.
Et nuper geniti ſaliebant mollibus hędi
In pratis. Leuceq. greges,& Daphnis in vnum
Compulerant:circum & reſonare arbuſta videbant
Concentu variarum auium dulcedine Veris.
Fundebant & apes per florea prata ſuſurros.
Dumq. agni vmbriferis in vallibus exultarent:
Et ludo inter ſe certarent frontibus hædi:
Ipſi incompoſitas procurua in valle choreas
Plaudebant:aut purpureos,niueoſq. legebant
Certatim,& croceos flores:lectoſq. viciſſim
Alter in alterius gremium iactabat amantis.
Et multa arboreis texebant ſerta ſub vmbris.
Sępe & oues Daphnis paſcebat vallibus altis.
Sæpe reducebat Leuce dumeta petentes,
Pręruptamq. iugis rupem,vel ſaxa capellas.
Interdum caueam virgo texebat agreſti
Ex ſtipula,captamq. inter carecta locuſtam
Stridentem queſtu,ſubito includebat inani
Carcere:& implebat caueam ſilueſtribus herbis.
At puer incidens operoſa haud arte cicutas,
Et molli cera adiungens,inflabat:& illæ
Fundebant tremulos per paſcua proxima cantus.
  Tunc puer, hæc animum paſcunt vmbracula noſtrũ,
Diuerſuſq. color florum,volucrumq. ſuſurri.
Suaue mihi eſt examen apum ſpectare per vmbram

Huc illuc volitare, parant dum prælia ſæua
Miſcere inter ſe, murmur fit in æthere: vel cum
Tinnitu reuocantur apes, vel puluere iacto.
Incidit in laxos ſero ſub veſpere caſſes
Muſca & apis, quas iam prædæ, curſuq. parata,
Vt cæcis latebris proſpexit aranea, ab antro
Proſilit, & telę medium procurrit ad orbem:
Concuſſitq. plagas pedibus, & rete timentes
Implicuit morſuq. ferox apis occupat ora,
Atq. alas pedibus: ſed apis perplexa tenaci
Soluere ſe haud poterat nodo, ſuaq. arma mouere.
In latebras tandem protraxit aranea prædam.
Et rurſum cæſo hoſte caua ſe promit ab aula,
Et curſu muſcam petijt, morſuq. feroci
Semianimem arripuit, tectiſq. induxit auitis.
O ſi ſpectaſſes illam, chariſſima Leuce,
Sarciret miro dum ſciſſas ordine telas,
Atq. cauos orbes retis, quibus inuoluuntur
Et muſcæ, necnon & apes, catuliq. lacertę.
Interea inter ſe pueri dum talia ludunt
Intenti leuibus ſtudijs, euenit vtriq.
Inſignis caſus, per quem puerilibus annis
Creuit Amor, curaſq. nouas in pectore ſeuit.
Nuper erat Lupa frondoſis enixa latebris
Ad littus partu catulos: & plurima paſſim
Damna ferens: ſtabulis pugnas, ſtragemq. ciebat.
Pręcipue quum nox cæli micat ignibus: & quum
Implentur pluuia foſſæ, & vaga flumina ſecum
Saxa trahunt, ideo Agricolæ, pecudumq. magiſtri
Conuenere ſimul: partimq. in littore, partim
In nemore vmbrifero, partim prope proxima ſepta
Effodiunt

Effodiunt terram ferro:foſſaſq. patentes
Efficiunt:tranſuerſa tegunt quas mollia quercus
Brachia,& innumerę viuo cum ſtipite frondes:
Vt Lupa ſi gregibus cunctis inimica pararet
Per noctem inſidias:caderet delapſa latentes
In foueas:aſt illa tamen non decidit vnquam
Prætenſos in tot caſſes:ſed ſæpius altas
In foſſas cecidere greges,prolapſus & ipſe eſt
In foueam incautus ſero ſub veſpere Daphnis
Turbidus, vt referam:niſi te cognoſcere vatum
Pœniteat tenues Antoni hoc carmine curas.
Inter ſe aduerſi incurſabant cornibus hirci,
Alter & effracto cornu fugiebat:at alter
Verſa ſequebatur victi veſtigia curſu
Ardenti,& iam iam fugientis terga premebat.
At puer ob fractum cornu,pugnamq. dolebat:
Et faſtus quum non poſſet perferre ſuperbi
Victoris:ſequitur per florida prata ſequentem,
Frondenti huic virga minitans,iraq. tumenti
Concitus,haud ſpectans quo deuia ſemita ferret:
Ambo in ſubiectam foueam cecidere:ſed hircus
Iam victor,prior eſt lapſus,Daphniſq. ſecundus.
Quumq. puer caderet,caper illum tergore lato
Excepit,dorſoq. ſedens ſeruatus ab illo eſt.
Diriguit Daphnis mentem formidine preſſus,
Non ſecus,ac ſi tunc foret atra in tartara lapſus.
Aſt vbi mens illi rediit,vocemq. recepit:
Implorauit opem:lacrimanſq. in vota vocauit,
Atq. gemens ſuperos omnes:tunc pallida virgo
Non ſubiti caſus,fortiſq. ignara cucurrit
Ad foueam:viuumq. iubet ſperare ſalutem.

Quærit opem, Virgo latos feſtina per agros:
Atq. inuertentem fœcundos vomere campos:
Intentumq. operi Dorconem in valle recurua
Aſpicit, auxilioq. vocat, qui protinus illi
Adfuit, illa etenim lacrimas fundebat, & altam
Implebat gemitu ſiluam exanimata dolore.
Ad foueam ardentes veniunt, nexiſq. repente
Zonis, & virgis ſalicum extraxere, reducuntq.
E tenebris claram in lucem ſub veſpere ſero:
Poſt etiam primis effractum cornibus hircum.
Dorconi immenſas grates puer egit: & ambo
Inde greges timidi ſiluis petiere relictos.
Et ſolitum ſubiere antrum, dehinc margine fontis:
Depoſuit veſtes: laticeſq. intrauit: & vda
Argilla immundum, cænoque, hirciq. cruore
Ipſa ſuis manibus Leuce pulcherrima lauit.
Percuſſus puer inſolito tunc Daphnis amore,
Amplexus primos dedit. & prima oſcula Leuce.
Suadebat iam veſper oues in ouilia paſtas
Ducere: noxq. atris ſurgebat ſparſa tenebris.
Quum pueri ex agris redeunt: agit illa paternas
In caulas pecudes: agit hic in ſepta capellas.
At Dorcon Leuces thalamos optabat, amore
Iamdudum magno accenſus: qui fertilis agri,
Qui nemorum quoq. diues erat: magnaq. Dryanti
Iunctus amicitia: patrijs nam vallibus olim
Lanigeras vna pecudes pauere per agros.
Hunc adijt tentans, precibus ſed non ſine multis,
Non ſine muneribus: ſpondens aluearia centum,
Atq. cados mellis totidem, & mulctraria ſeptem,
Biſq. decem pecudes, oleæ & plantaria centum.

Paciferæ; & tria terga boum, vitulumq. quotannis
Vbera ſugentem matris, geminosq. iuuencos
Aſſuetos tolerare iugum, atq. inuertere ferro
Tellurem: iam iamq. ſuo ſermone Dryantem
Cæperat, atq. aliis cunctantem flectere donis.
At Leucen ſenior dignam meliore marito
Eſſe putans, ſpreuit tædas promiſſaq. dona
Dorconis, qui deſpectus ſe vertit ad artes
Occultas: vanamq. animo ſpem credulus hauſit.
Namq. obſeruabat cum Daphnis, & aurea Leuce
Alternis pecudes ad flumina nota diebus
Ducebant, ideo inſidias componere tales
Accingit ſeſe actutum: dum candida Leuce
Sola agit ad fontem pecudes ſub veſpere namq.
Saucius occultum ſub pectore vulnus alebat.
Decreuit tacitus vim pulchræ inferre puellæ.
Atq. lupi pellem arripiens, quem taurus aduncis
Cornibus in ſiluis dederat letho aſpera miſcens
Prælia: frondenti in luco, quum nullus adeſſet
Nec Paſtor, nec fidus Hylax volucriſve Lyciſca.
Induit hanc humeris pellem: villoſaq. ſetis
Crura ſuis aptat demens: pedibusq. lupinis
Brachia, nudatasq. manus obnubit: & vna
Humanos vultus turpi tegit oris hiatu.
Tunc Dorcon tectus tali ſub imagine notum
Acceſſit ſubito fontem: dumisq. reſedit.
Aptus erat locus ille dolis: inculta tegebant
Nam dumeta vias, connexaq. vimina rupem.
Vepribus hic denſis ita circumſeptus, alebat
Spem magnam capere hoc habitu ſe poſſe timentem
Omnes inſidias Leucen, homineſque, feraſque.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Hic ſtrepitum ſic ſtratus humi obſeruabat: & horam,
Pelleret ad potum pecudes quæ candida Leuce.
Quid dicam? mora parua, greges ducebat ad vndam
Conſuetam liquidi fontis ſine Daphnide virgo:
Qui virides ſalicum frondes, vlmiq. legebat
Tabula poſt. Sed dum ſiluæ, fontiſq. propinquat
Cum grege lanigero Leuce, tunc aſpera Lachne
Ingrediens virides dumos comitante Melampo:
Non obſcura dedit latratu ſigna latentis
In conualle Lupi. ſtratus tellure iacebat,
Ceu moles ſaxi Dorcon. latrare Melampus,
Et lachne mordere lupum: corioq. refecto
Certatim ardentes non vno vulnere membra
Lædere paſtoris. virgo turbata ferino
Aſpectu, retro vertit veſtigia curſu
Præcipiti: & Daphnim clamore intenta ciebat:
Obſitus at ſpinis Dorcon vt vidit euntes,
Erexit ſeſe conſpecto Daphnide, & vna
Suſtulit illacrimans e denſis vepribus ora,
Ora feri mentita Lupi, pectusque, manusque.
Et nota niſi voce illos, ſignisq. vocaſſet
Flexiſſent retro celeri veſtigia curſu
Ambo: ſed poſtquam vocem nouere vocantis,
Accelerant ſubito ad fontem: & ſubiere petenti
Auxilio, rabiemq canum preſſere furentum.
At lacerum Dorconem humeros, & brachia ducunt
Ad fontem: morſusq. lauant frigentibus vndis.
Dehinc virides vlmi frondes ſub dentibus ambo
Contundunt: & tunſa ſuper folia ipſa ferinos
Imponunt morſus: tum lento cortice nudant
Frondentes vlmi ramos quem vulnera circum

In ſpeciem vittæ inuoluunt, nodoq. tenaci
Aſtringunt: ſed nec Leuce, nec Daphnis in iras
Exarſere animis: pellem namq. eſſe putarunt
Paſtorum luſus aliquos. aſſuetus amantum
Inſidijs nec Daphnis erat nec candida Leuce.
Dorconem dictis mœſtum ſolantur: euntem
Quem ſunt vicinas comitati ad fluminis vndas.
Sed pueri pecus ob ſparſum ſubiere laborem
Non paruum, donec trepidi in ſua tecta redirent,
Cum primum terris inducere cœperat vmbras
Frigida nox, & ſubluſtris iam pene colorem
Abſtulerat ſolitum rebus, cæloq. nitorem.
Nam pecudes petiere maris caua littora partim:
Et partim ſubiere vias ad paſcua nota,
Pelle lupi, magnisq. canum latratibus actæ.
Non aliter nimbus volucrum quum tranſuolat alta
Aequora terretur aquila veniente per auras
Nec poterant plauſu manuum, vel voce, ſonove
Stridentis ſtipulæ timidas reuocare capellas.
Tunc puer ipſa pedum turbatus ſigna per arua
Nota ſequebatur fugientum, per nemus omne.
Tandem ambo rediere domum: feſſiq. ſoporem
Cepere irriguum. Sed poſtquam lutea paſſim
Aurora effulſit: luxq. alto eſt reddita cælo:
In ſiluas duxere greges, lætiq. ſerenos
Duxerunt ſoles inter ſe: purpureum Ver
Donec floreret campis, & cederet Aeſtas.
Iamq. arbor grauibus ramis noua poma tenebat:
Vuaq. in aprico mitis iam colle rubebat.

FINIS.

ARGVMENTVM.

DAphnis prælium in littore maris inter paſtores & prædones commiſſum fugiens, Dorconis domũ, nũciat ipſum vulneribus acceptis occubuiſſe: quo non ſine cognatorũ lacrymis ſepulto, Daphnis ad paſcẽdos greges cum Leuce Reuertitur; cum qua de ſuo, & Dorconis amore colloquitur. Daphnis & Leuce ad vindemiam in Liconis vineta ſe conferentes, poſtquam ſuas quiſq. laudes, alter a viris, alter a fœminis audiuit, ad ſuos greges paſcendos regrediuntur.

DVM vero læti paſcunt ad littora ponti
Molle pecus: ſtrepitus clareſcere cæpit ab alto
Armorum: & magnus paſſim increbreſcere clamor
Paſtorum: nam Sidonij procurua tenebant
Littora, & ex agris vertebant ad mare prædas.
Præcipue grauidoſq. greges, fœtaſq. iuuencas:
Cumq. ſuis noua mella fauis. hic vina ferebat:
Hic farra, ille ſenes ad littora nota trahebat.
Namq. habitum induerat Sidonius hoſtis agreſtem:
Et circum indigenas tali deceperat aſtu.
Nec mora, paſtores vna, pariterq. coloni
Ad littus properi currunt: atq. arma, manuſq.
Expediunt: linquuntq. greges, ſiluaſq. virentes:
Et pugnam infeſtis committunt cominus armis.

Atq. hinc, atq. illinc vicinas miſſa per auras
Tela volant: fugiunt Tyrij: quos ruſtica pubes
Paſtorumq. manus ſequitur: ſed littora poſtquam
Sidonij tenuere: fugam vertere, nouoq.
Nautarum auxilio freti: qui littore puppes
Seruabant, clypeos ſubito contra arma ſequentum
Vertere: & multos Baratro miſere colonos,
Paſtoresq, ſimul: cruor vndiq. fuſus arenam
Imbuit: illa nouum contraxit ſparſa colorem.
Non tuba, non litui, non belli ſigna ciebant
Bellica in arma viros: aſt ingens clamor vtrinq.
Sublatus bellantum animos acuebat in hoſtes.
Dum vero triſtes ineunt in littore pugnas
Prædones: alij ſocijs venere coloni
Vndique, & indigenæ multi, pecudumq. magiſtri
Subſidio: & thalami conſortes ſaxa legebant:
Lectaq. portabant gremio, patuliſq. caniſtris.
Sternitur ante aciem paſtorum gloria Thyrſis:
Et diues pecoris, cantuq. inſignis, & arcu:
Atq. auidus pugnæ, ſed belli ignarus, & oris
In patrijs tantum ſeſe exercere palæſtra,
Et iaculo, & curſu aſſuetus: non cernere vultus
Bellantum ante oculos, non tela inimica cruore
Vndanti tepefacta ſuo: non quadrupedantum
Corpora mixta viris, gemituſq. audire cadentum.
Hæſit enim niueo ſub pectore vulnus, & imas
Perfregit coſtas ictu: tunc deficiens cor
Aethereos hauſtus multo diffudit in oras
Cum gemitu aerias, corpuſq. exangue relictum eſt.
Euridamas ſenior armenti diues, & agri:
Paſtoreſq. inter primus, qui Lesbia circum

Littora

Littora paſcebant pecudes: properabat ad vndas
Littoreas hoſti inſidias vt tenderet aſtu.
Sed fuit innumero, paucis comitatus, ab hoſte
Deprenſus: teloq. femur traiectus acuto
Corruit, & ſocios, incæptaq. bella reliquit.
Aſpera pugna diu. ſed poſtquam ad littora prædo
Confluere ingentem numerum conſpexit agreſtum,
Paſtorumque: eſſet quamuis armatus, ad oras
Littoreas conuertit iter: ceſſitq. furori:
Et prædæ partem inuitus, multosq. ſuorum
Vulneribus ſtratos per prata virentia liquit.
Dum vero fugeret Daphnis, tremebundaq. Leuce:
Dorconem inueniunt ſtratum tellure, plagisq.
Contuſum: & ſpirantem animam cum ſanguine multo.
Qui vidit Leuce poſtquam aduentare per vmbram:
Confeſtim tenuis vigor in præcordia venit.
Haud ſecus, apricis quam flos pene aridus aruis,
Ad canis æſtiuos ortus, cæliq. calores
Deficit, & terram proſpectat languidus: at ſi
Nubibus e gelidis tenuis demittitur imber,
Tollere ſe ob lapſam pluuiam, & ſe credere cælo
(Sit quamuis radix extincta caloribus) audet.
Tum cubito innixus paucis affatur amicos.
En ego pro bobus morior maris æquora iuxta,
Pugnando contra prædones, ſumite dono
Hos calamos,, quibus egregium Didymaona vici.
Lumine me caſſum lacrimis decorate profuſis,
Et memores eſtote mei, quos ſemper amaui.
Dixit, & in Leucen oculos contorſit, & vna
Indignantem animam liquidas diſperſit in auras.
Sed tauri venere domum, quos fuſtibus actos

Egerat in naues prædo, namq. obruta pinus
Turbine ventorum piceo, pelagiq. procellis
Indutos armis omnes, & tela tenentes
Prædones traxit ſubito ſubter freta ſecum
Aſpera, & exanimes fundo ſubmerſit in imo.
Euaſere boues rapidis e fluctibus Auſtri
Auxilio: quos in littus rapida intulit vnda.
Et pueri rediere domum lacrimantibus vltro
Luminibus, partim paſtoris funera propter:
Partim quod poſthac accedere nota timebant
Littora. Sic triſtes petierunt tecta parentis
Dorconis: referuntq. illi vidiſſe iacentem
Ipſorum ad littus natum, multisq. peremptum
Vulneribus, qui continuo ſua tecta relinquunt:
Nox licet aduentaret. & aurea ſydera veſper
Duceret, & trepidi multis comitantibus ipſum
Acceſſere locum: quo nati flebile corpus
Stratum erat: & totam noctem fleuere ſupremos
Implentes longo montes, & littora queſtu.
Dum Sol luce ſua cæli luſtraret Olympum,
Continuo pecudum multi venere magiſtri,
Quos inter Daphnis ſine Leuce triſtior ibat.
Tum conſanguinei terram fodere ſub altis
Ilicibus: qua per ſiluam delabitur amnis:
Intus & extinctum corpus poſuere: ſuperq.
Iniecere ſolum tumulo: manibusq. racemos
Purpureæ vitis ſuper expreſſere ſepulchrum:
Inſuper effudit lactis carcheſia Mopſus:
Funereasq. ſuper frondes coniecit Amyntas:
Et diuerſa Micon ſeuit plantaria circum:
Et ſeuit rubros flores: iuxtaq. ſepulchrum

Depoſuit

Depoſuit ſcrobibus lauros, tenerasq. cupreſſos:
Atq. alij fractis tumulum ſparſere cicutis
Alpheſibea ſoror ſecuit mœſtiſſima crines
Extincti ſupra corpus: clamabat & ipſum
Nomine: pallentesq genas fœdabat, & ora
Vnguibus, & geminis mœrentia pectora pugnis.
Mugitusq. boum eſt ſiluis auditus in altis:
Qui curſus incompoſitos per prata dederunt
Dilecti flentes mortem, caſumq. bubulci.
Aſt vbi ſub terra Dorcon eſt conditus alta,
Diſceſſit celerans non ſicco lumine Daphnis,
Atq. domum redijt. ſed Sol vbi lumine primo
Perfudit terram: capras in ſueta reduxit
Paſcua: qua paſcebat oues mœſtiſſima Leuce
Dorconis mortem ob ſæuam: ~~ſed~~ poſt vbi Daphnim qua
Vidit: eam dolor omnis, & anxia cura reliquit:
Et cari dulces amplexus læta petiuit
Daphnidis: ille autem ſedit viridante ſub vmbra
Ad fontem: mœſtusq. recenſuit ordine triſtes
Dorconis quondam exequias, gemituse. dolentum
Paſtorum: inſolitosq. boum nemora ardua ſubter
Mugitus, atq. antra nouis pulſata querelis.
Tunc Leuce. fieri meruit ſibi talia Dorcon:
Nam nos (vt noſti) ſemper dilexit: & ipſam
Me iuuit, quum tu cecidiſti improuidus altam
In foueam: nec ſola tibi ſuccurrere poſſem
Exanimis: piceæq. inſtarent tempora noctis:
Et noſtrum pecus erraret cuſtode remoto
Per nemus, & certe lupa te, natiq. voraſſent,
Meq. ſimul, ſparſumq. gregem. ſubriſit amator:
Sed tamen indoluit recolens benefacta ſepulti

Paſtoris.

Paſtoris. Viuamus ait mea vita:ſimulq.
His,bene,qui vitam hanc caſtè vixere precemur.
Sed dum verſarent pecudes ad littora ponti
Inſignis forma puer,& pulcherrima Leuce:
Ambos acceſſit confecta ætate Phyletas,
Et geminos perone pedes indutus agreſti:
Pectus & hirſutum capræ nigrantis amictu,
Et ſuto ex palea protectus cana galero
Tempora;& vnanimes ſic eſt affatus amantes.
Narrabo o pueri vobis, quæ Solis in ipſo
Feruore ardenti,his oculis,atq. auribus hauſi.
Eſt hortus mihi non longe,qua ſaxea rupes
Pulſatur pelagi fluctu,ventoq. ſalubri:
Qui flores,herbaſq. ſuo fert tempore,& arbos
Tempore poma ſuo ramis pendentia ſeruat.
Huc matutino veniunt ſub Sole volucres.
Harum pars dulci reſonant loca frondea cantu:
Pars roſtro victum per mollia gramina quærunt,
Humectant hortum terni (ceu flumina) fontes.
Et ſi quis circum ſepes euelleret altas:
Se ſpectare oculis ſiluamque,vmbramq. putaret.
Intraui hunc hortum ipſe hodie. quum purpureus Sol
Arderet paſſim medio in feruore diei,
Hic puerum aſpexi,qui punica mala tenebat
In manibus niue candidior,vel lacte recenti:
Et nitidus,veluti nuper ablutus in vnda
Perſpicui fontis; nuduſque & corpore pulchro.
Deinde loci tanquam dominus ſub rupe ſedebat:
Stultus ego hunc puerum inſidijs captare parabam:
Proſiluiq. timens,ne poma infringeret audax
Puniceа,atq. horti poſitas ad limina myrtos.

Huc puer ille leuis facile effugiebat, & illuc:
Et modo currebat per odora roſaria ſepis:
Atq, papaueribus modo ſe abſcondebat in altis;
Perdicis veluti pullus: quum ludit opacas
Per ſegetes: ſeſe nec in vno tramite ſiſtit.
Multaq. iam voluens animo, quia præda capi non
Retibus, aut curſu poterat: vigil obſeruabam,
Ne fugeret, mox quærebam, quiſnam puer eſſet?
An foret indigena genitus patre? cur ve virentes
Hos noſtros populare hortos auderet? at ille
Nulla dabat reſponſa mihi, ſed quum prope ſepem
Veniſſem: tunc dulce puer ſubriſit: & vltro
Accedens myrti me baccis ſæpe petebat:
Ore monens triſtes iras vt ponere vellem.
Mox vocem effudit image dulcem, quam ſolet altis
In ſiluis Philomela, rubent quum prata colore
Purpureo: atq. aruis lætus ſe exercet arator.
Ipſe capi ſum tam facilis, quam ſit leuis ales,
Accipiterque, & auis ſi qua eſt velocior vlla.
Non ego ſum puer: eſſe licet videar tibi: ſed ſum
Conſitus atq. annis, & plurima ſecula vidi.
Nam memini quum tu iuuenis per paſcua multos
Paſcebas Thebana boues, iuxtaq. paludem
Inſano captus formoſæ Amaryllidis igne:
Ipſe aderam, quando ad fagos deducta canebas
Carmina, & inflabas calamos, quibus oſcula primum
Ore dabas, dehinc purpureis percurrere labris
Septenos illam calamos mira arte docebas:
Per cauſamq. manus tibi tangere ſæpe licebat,
Et memorare tuos ignes Amaryllidi: ſed me
Cernere non poteras, quamuis tibi proximus eſſem.

Vt modo ſum: tandemq. illam tibi fœdere iunxi
Connubij: ſuperantq. tibi ex Amaryllide nati.
Tu vero ne me puerum, furemve vocaris
Amplius, ipſe tuis ſed me venerabere ſiluis.
Nunc Daphnim, Leucenq. ignaros artis amandi
Non leuis eſt mihi cura meis inuoluere flammis
Aſſidue. pelagi nam poſtquam vaſta reliquit
Stagna recens Sol: hos comitor vicina petentes
Paſcua: & inſpiro dulces in pectore curas.
Huc hortos mox luce tuos ſurgente Phyleta
Accedo properans: & dulcibus abluor vndis.
Herbaſque, floreſq. rigo, teneraſq. viciſſim
Has plantas: animum hæc paſcunt vmbracula noſtrum:
Diuerſuſq. color florum, volucrumq. ſuſurri.
Dic age num ſorſan platanos, aut arbuta fregi?
Decuſſi aut ſaxo ramis pendentia poma?
Aut cum flore ſuo velli radicitus herbas?
Hirſutaſve tuis, perfracta ſepe, capellas
Fontibus immiſi, quæ paſcua proxima tondent:
Et fluxit turbata tuis de rupibus vnda?
Aut attrita gregum pedibus iacet herba biſulcis?
Ipſe tuos me nunc hortos intraſſe Phyleta
Multa dolens quereris de me cum ſim puer, & nunc
Tu me poſſe capi laqueis, aut fraude putabas.
His dictis, puer exiluit, myrtoſq. petiuit
Accelerans: vidi ipſe alas, pictamq. pharetram
Fulgenteſq. humeros inter, pennaſq. nitentes.
Non hunc vlterius proſpexi, ſed niſi fruſtra
Canities niueo velauit tempora crine:
Vlla ſenem nec me miſerum dementia cepit:
Omnia, quæ dixit percepi, animoq. reuoluo.

Eſtis concordes ambo: vnanimiſq. voluntas
Vos trahit: atq. fauet vobis puer aliger vltro.
O pueri, puer hic amor eſt pulcherrimus ore,
Hic gerit, accenſaſq. faces, pictamq. pharetram,
Arcumque, & nullo tectum velamine corpus.
Talem illum pinxit puerum longæua vetuſtas
Sępius hic ſiluis etiam vidi ipſe iuuencum
Igne nouo accenſum longis mugitibus auras
Implentem, denſumq. nemus, velut actus ab æſtro.
Immiti foret ille, agros dum Sirius vrit:
Oblitum & gelidos fontes, cythiſumq. virentem.
Atq. ego, cum prima florerem ætate, tenebar
Dulcibus illecebris, teneræq. Amarillidis igne.
Ipſe oblitus eram curam pecudumq. boumq.
Carpere non poteram ſomnos, ſeu lux foret, aut nox.
Frigebant mea membra, velut nix alta rigenti
Miſta gelu: motu trepidabant corda frequenti.
Concutiebat atrox animum dolor: ipſeq. tanquam
Verberibus multis domitus, clamore replebam
Vicinas valles, & ſparſa mapalia ſiluis.
Interdum veluti ſpoliatus lumine vitæ,
Mutus eram: & magno ceu lęſus membra calore:
Ipſe etiam gelidos latices e fonte bibebam:
Vt poſſem accenſos extinguere pectoris ignes.
Sed fruſtra, quoniam Ganges vagus, omnis & vnda
Oceani ſedare ſitim non poſſet amantum.
Dixit, & ad patrium torſit veſtigia littus.
Poſtquam abijt ſenior, Daphnis, formoſaq. Leuce
Sederunt ſub rupe caua nitidum prope fontem.
Qui poſtquam audierant ignotum nomen amoris,
Collegere animos, & prima luce virentes
In ſaltus duxere greges: ea dicta viciſſim

verſantes animo, quæ dixerat ante Thyletas:
Affatur triſtis Leucen quum Daphnis amantem.
O Leuce, cur ſic ſemper ſum triſtis in horas:
Tuq. etiam mea lux? nobis vere omnia dixit
Ille ſenex, puer ille, ipſi, qui viſus in horto eſt:
Nec fugere hunc quiſquā potis eſt:namq.ipſe habet alas
Atq. auibus, ventisq. pares. Sed dic mea Leuce
Sunt cui labra roſis mage mollia, & halitus horis
Iſte tui magis eſt ſuauis, quam tempore adulti
Veris odor florum: Zephyri quos educat aura.
Cur mihi continuo trepidant præcordia, tamquam
Si mellis multum hauſiſſem, poſt oſcula? cur ve
Spiritus exilit? & ſemper geminare labellis
Oſcula grata tuis cupio paſcamus & vna
Nos quamuis pecudes, & amor ſit mutuus, & te
Nunc foueam, tamen ipſe animus langueſcit in horas?
Oſcula multa dedi catulis, hædisq. viciſſim,
Non tamen illa animum noſtrum, mentemq. trahebant
Huc illuc: non hos iterum me cura premebat
Viſereq. amplecti q. canes, hædosq. petulcos.
Suſpirans tunc ſic inquit pulcherrima Leuce.
Meq. etiam fontis vicini perdidit vnda:
Quæ fuit heu noſtri non paruum crimen amoris.
In foueam quum tu cecidiſti, teq. reduxi
E tenebris claram in lucem, Dorcone ferente
Auxilium zonis, & flexilibus viburnis:
Ad liquidas & te fontis deduximus vndas.
Hic vbi depoſita muſcoſo in margine veſte,
Tu gelidos latices intraſti: teq. tenaci
Conſperſum argilla, cænoque, hirciq. cruore
Hæ noſtræ lauere manus: tunc ilicet ingens

C *Implicuit*

Implicuit ſeſe calorq. oſſibus: & mihi mentem
Eripuit, poſtquam conſpexi in dulcibus vndis
Immundo deterſa luto tua candida membra.
Oſſa per, & teneros artus, noua flamma cucurrit:
Et referam quum te paſtores per freta vectum
A nautis dixere, gregem prope cura profundi
Littora ſeruantem, ſed me deluſit Amyntas.
Ipſa ego tunc caſu inſolito turbata cucurri
Littus ad impleuiq. tuo loca proxima circum:
Nomine: nulla dabas tunc tu reſponſa: ſed ipſa
Antra remittebant frondoſa per auia noſtrum
Clamorem: Leuce infelix ad ſepta redibat:
Et ſtipulam trunco ſalicis pendere, gregemq.
Errantem ſilua ſine te cuſtode videbat.
Quid facerem miſeranda? metus concuſſerat oſſa,
Atq. animum tanto caſu: exanimata videbar
Omnibus, & ſolitus color ore receſſerat omnis
Aſſidue ob fuſos gemitus, ſpesq. ipſa fluebat.
Nam caſſum rebar te lumine Daphni, dolorq.
Hos maior ſubito miſeros inuaſerat artus:
Funera duxiſſem quam ſi lacrimoſa parentum.
At poſtquam te non captum mihi dixit Acarnan
Damætas: ſubito fugit dolor omnis in auras,
Et ſolitæ vires animo rediere, abijtq.
Pallidus ore color: meq. anxia cura reliquit.
An ſit amor dolor ille meus, quem corpore toto
Te propter perpeſſa fui dulciſſime Daphni,
Quis ſcit? & hæc dicens puerum complexa ſilentem eſt.
Mox ſic Daphnis ait. Leuce mihi carior ipſis
Luminibus, vitaque, eadem quæ cura tenet te,
Illa eadem me cura tenet: noſq. vrimur igne

Aequali:

Aequali quem nulla dies extinguet: & omnis
Vnanimes ætas cernet, amboſq. ſepulchro
Vno eodem poſitos æuo veniente videbit,
Sic illi fando duxerunt molliter horas:
Verſarent pecudes dum nota ad littora Lesbi.

Iam granis Autumnus fœtu florebat in aruis:
Atq. opere omnis ager feruebat: texere pandas
Hic intentus erat contorto vimine corbes:
Hic reparare lacus, & dolia tergere cultro:
Hic procudebat ferrum, qua falce racemos
Stringeret; aſt Clymene formoſa coquebat aheno
Defruta, odoratumq. crocum, & contuſa premebat
Allia permiſcens mentam, & bene olens ſerpillum
Iuſſu igitur ſubito Daphnis, Leuceſq. parentum
Liquerunt capras, & oues, & dulcia tecta:
Et vineta ſimul magni petiere Lyconis:
Cuius agebatur iam tunc vindemia, multas
Poſcebatq. manus, varias poſcebat & artes.

Carpebat Methymnæo de palmite Daphnis.
Et Leuce mites in aprico colle racemos.
Lesbos habet vites, quas non ſuſtentat arundo
Non vlmus, noſtris vt mos eſt priſcus in oris;
Aſt humilis tellure iacet cum ſtipite palmes.
In lintres vuas mites ſub Sole viciſſim
Vimineis Aegle calathis, Naiſq. ferebant.
At Lamon, Siculuſq. Licon, Corylaſq. premebant
Certatim pedibus immiſſas lintribus vuas:
Et vinum expreſſum e lacubus portabat Amilcon
In domini ingentes cellas; aderantq. puellæ
Inſignes forma, quæ proxima rura colebant.
Hæ poſtquam puerum Daphnim videre, repente

Laudarunt faciem egregiam, crineſq. fluentes,
Quarum vna ante alias accenſa cupidinis acri
Flamma animum, cunctis ſpectantibus oſcula ſeptem,
Et totidem amplexus puero dedit, at dolor ipſam
In varias Leucen curas vrgebat amantem.
Qui vero ingeſtas calcabant lintribus vuas,
In Leucen varias iactabant vndiq. voces.
Atq. greges fieri optabant, & Virgine ab ipſa
Ad liquidos duci fontes, perq. humida paſci
Pabula, & obſcuram ſub noctem in tecta reduci.
At Leuce quamuis nullo fucata colore
Ora genaſq. tamen, primo ceu roſcida ab ortu
Aurora enituit ſtellis per inane fugatis,
Atq. ſua effulſit tremulum mare luce coruſca,
Tunc ſpectans Leucen Corylas ſic vinitor infit.
Quo properas? namq. ipſa tuo ſine lumine linquis
Hæc loca diſceſſu, dulceſq. in vitibus vuæ
Areſcent, nec iam noſtris vindemia votis
Succedet; Leucemq. Lycon affatur, & inquit.
Te Leuce haud Corylas ridet: licet ille puellas
Agreſtes omnes ludat. mirabere nec tu
Tot laudes tribuiſſe tibi: nam vera locutus
Iudice me eſt Corylas. & tu nec voluere penſa,
Nec tu digna colo, pecudes nec paſcere ſiluis:
Namq. afflas, dum tu loqueris, ſerpilla, & amomum,
Ore referſq roſas, quas circunfuſa coronant
Lilia, odoratis cum tellus floret in hortis:
Componiſq. tuos etiam mira arte capillos,
Et comptos premis in nodum, nec flamina curas.
At Lycidas Daphnin formoſum ſpectat, & inquit.
Flos vt odoratis decori eſt pulcherrimus hortis
Alcinoi Narciſſus, & alto vertice ſiluis

Fraxinus,

Fraxinus, vt ripis Eurotæ conſita laurus,
Tu ſiluis decus es, decus es paſtoribus: & tu
Exhilaras cunctos tam lęta fronte colonos,
Luminibuſq. tuis, ſtipulaq. & carmine dulci.
Leuce igitur nullas poterat perferre puellas:
Non Daphnis iuuenes. Et erat vindemia, & omnis
Vinitor ambobus odio, pecudeſque, capraſq.
Ut prius optabant in ſuetos ducere ſaltus:
Paſtoreſq. audire vmbris, aut monte canentes.
Iamq. omnes fructus Autumni, & muſta Lyconis
Condiderant cellis ingentibus: atq. Coloni
Iam ſua reddierant cæleſtibus annua vota,
Quorum ope condiderant magno cum fœnore fruges.
Et ſimul Autumni fructus, hyblæaq. mella.
Ipſa domum cum palmitibus Leuce attulit vuas,
Cumq. ſuis pariter poma Autumnalia Daphnis
Frondibus, & trabibus nigris ea ſuſpenderunt.
Et cum luſtraſſet patrium Sol lampade littus,
In ſiluas duxere greges: lętiq. cicutis
Plaudebant: vocem Leuce intendebat acutam:
Fundebatq. grauem Daphnis: ſimul & nouus altis
Concentus longe ſiluis reſonabat, & agris.
Quin, & vterq. ſibi per læta inſomnia capras
Sæpe videbatur, pecudeſq. in paſcua nota
Ducere: & interdum ſolitis ſuccedere ſiluis.
Aduentarat hiems iam frigida, & alba tegebat
Nix terras: ruriſq. vias claudebat, & omnes
Agricolæ tectis, ſtabuliſq. armenta tenebant.
Non vllus pecudes ad paſcua ſueta, boueſq.
Ducebat paſtor, nec tecto exibat agreſti
Agricola: aſt ipſos ſua ruſtica tecta tenebant

Addebant & ligna focis. dehinc ocia noctis
Fallebant opere, aut cantu, prædiceret ales
Aduentare diem donec plaudentibus alis
Excubitor. Lycabas linum intorquebat in vſum
Nautarum, fundam balearem ex cãnabe paſtor
Intorta faciebat Acon: & lina Menalcas
Apta puer verna ad laqueos, pedicaſq- parabat:
Damætas ſtipulam, & ſilueſtria poma ferebat
Incluſis ſtabulo ſuibus: ſalicumq. capellis
Seruatas frondes tecto: oblitiq. laborum
Paſtores gratos in noctem ducere luſus:
Aut ſomno, partoq. frui ſub culmine tecti.
Ipſa & hiems magis agricolis, pecudumq. magiſtris
Grata videbatur, quam Ver, fœtuq' Autumnus
Diuerſo grauidus, vel ſpicis fertilis Aeſtas.
At non immemores Daphnis, Leuceq. virentum
Siluarum, quibus errantes per Teſqua capellas
Paſcebant: vnaq. cibos conferre ſolebant
In medium: inſomneſq. dies, nocteſq. trahebant.
Et varios Veris flores, Veriſq. ſerenos
Optabant Soles, ſolitaſq. in vallibus vmbras.
Inq. manus quoties veniebat cantarus: vna
Quo biberant olim: vel fiſtula munus Amyntæ,
Quam ſiluis ambo denſis inflare ſolebant:
Cura ingens illorum animos, mentemq. coquebat:
Fundebantq. preces vno cæleſtibus ore:
Vt longum in tempus nollent producere Soles
Hibernos: vellentq. illos mærore, maliſq.
Eripere. Interea Leuces pia mater amantum
Omnes inſidias metuens, fraudeſq. tenebat
Secluſam Leucen: thalamoq. exire vetabat.

Et

Et monſtrabat vti deuoluere mollia poſſet
Penſa manu, & filo fuſum circundare torto:
Inq. globum lanam humentem glomerare docebat
Tempora connubij memorans iam proxima, multosq.
Addebat monitus, præceptaq. ſed puer alto
Corde gerens tacitum vulnus, perferre nequibat
Vlterius tarde labentia tempora Brumæ.
Inuenitq. viam demum: qua poſſet amantem
Cernere, colloquioq. frui, cum clara rediret
Aurora, adducens ſecum lucemque, diemque.

FINIS.

ARGVMENTVM.

HYeme Daphnis aucupij ſimulatione domum Dryantis adit; cum Dryas ad ſe introduxit; vbi Leuces aſpectu fruens pernoctauit; ſeq. poſtero die ad ſuos lares recepit. Licormas paſtores conuiuio excipit; inter quos Lamonem & Dryantem cum ſuis vocat; vbi vino indulgentes paſtores varia carmina cecinerunt. Limniace Thelethuſa, & Argæ nautarum vxores interfuerunt, ſed choreas non ducebant. Querela Limniace. Arge amorem ſuum illis detegit. Daphnis & Leuce amorem inter ſe perpetuum fore iureiurando confirmant. Multis eã ſibi vxorẽ dari expetentibus, Daphnis obſtat quantum poteſt: Dionyſophanisq. heri Lamonis propinquum aduentum ægre fert; ſuumq. curandi gregis, vt nitidior eſſet, magis in dies auget ſtudium.

TOLLEBANT ſeſe ante fores, cortemq. Dryantis
Vertice frondoſo Myrti, proceraq. Laurus:
Alba hedera has inter ſerpebat plurima eodem
Nata loco: atq. vmbram late inducebat opacam:
Speluncæ in faciem coniungens ſumma flagella,
Brachiaque, & virides dextra, læuaq. corymbos.

Gratus erat locus hic auibus, quibus ipſa placèbat
Bacca hederæ, aut myrti. Merulæ, & non copia parua
Turdorum volitare loco, & conſidere denſis
Frondibus, & canere: haud aliter, quam Veris in ipſo
Tempore, & ad Solem ſurgentem pandere pennas.
Frigillæq. aderant ſolitæ diffundere tantum
Solibus hibernis querulo de gutture cantus.
Aucupium ille igitur ſimulans deuenit ad ædes:
Quæ non longe aberant: vbi Leuce càra manebat.
Et viſcum, & tenues calamos, liquidoq. ferebat
Conditos cum melle cibos, & dulcia vina,
Aucupij clarum ſpecimen, teſtemq. futuri.
Ille autem ſub faſce viam carpebat iniquo:
Namq. gelu brumale ſolum, nixq. alta tegebat.
Talia ſed non curat amor: nam peruia ponti
Alta facit, quamuis ſint pulſa furentibus Auſtris:
Ignemque, ſcythicamq. niuem. Tum lætus ad ipſas
Deuenit, poſtquam non recto tramite myrtos:
Ex humeris deponit onus, gelidumq. cothurnis
Excutit humorem, mox ſe ſub fornice condit:
Et tacitus validis aptat ſua retia truncis,
Et denſas inter frondes, vmbramq. locauit
Ordine fallaces virgas, viſcoq. tenaci
Obduxit lauri ramos, & prima flagella;
Nocte quibus volucres ſomnos captare ſolebant.
Aſt vbi compoſuit ſeſe, obſeruabat amantem
Si forte exiret tecto, obſeruabat & ipſas
Hinc tacitus volucres dextra, læuaq. canentes:
Atq. etiam aduentare alias in retia prædas.
Mæſtus erat Daphnis, quoniam nec fœmina, nec vir
Prodibat ſtabulo, aut foribus, nam ruſtica pubes

Ante

Ante focum ſtabat, & Daphnim nulla tenebat
Spes infelicem, ſe poſſe ſubire Dryantis
Tecta domus, Leucen aut illa luce videre:
Et trans in volucres crimen, culpamq. ferebat.
Mox ſecum tales incepit fingere cauſas:
Singula ſubijciens, quæ contradiceret hoſpes.
¶ Ignem ſumpturus veni. ¶ Tectum ne Phyletæ
Igne caret, tuaq. ipſa domus, vicinaq. circum
Culmina tot? ¶ Vinum ne petam? vindemia facta eſt.
Impleſtiq. cados albo, vinoq. rubenti.
¶ Prata ſequebatur celerans per proxima Mopſi
Me lupus. ¶ Aſt vbi ſunt veſtigia preſſa ſequentis
In niue? ¶ Sed pane indigeo. ¶ Tibi mantica plena eſt.
¶ Capturem, veni, vt volucres. ¶ Cur retia poſtquam
Legiſti tot plena auibus, non tendis ad ædes
Daphni tuas, prædamq. patri oſtenſurus, & artem?
¶ Conſpicerem, veni, vt Leucen: qua lætus abirem
Conſpecta. ¶ Occultos ignes, curſûq. fatebor
Vnanimes an ſponte patri, Leucesque, measque?
Non faciam, mihi connubium fortaſſe negabunt:
Forſan & immeritæ dicent mala iurgia Leucæ.
¶ Et pueros decet eſſe domi, nec tecta paterna
Linquere, cum gelidi ſpirant mala frigora venti:
Dum vero hæc animo voluit: conſurgit, auesq.
Captiuas, laqueosq. leues, maculoſaq. lina
Colligit, atq. ſuas mœſtus ſe vertit ad ædes.
Tunc puero caſus felix ſuccurrit, & illum
Detinuit. mora nulla, canis prorumpit, & ambas
Fauce fores, pedibusq. aperit, quæ pectus, & armos
Fumantes hædi currens rabido ore ferebat,
Abſtulerat quos e domini canis improba tecto.

Tunc

Tunc valido ipſe Dryas per cuncta cubilia furem
Fuſte ſequebatur: celeranſq. aduenit ad ipſas
Vicinas myrtos: & Daphnin abire volentem
Atq. humeris imponentem iam retia, prædamq.
Aſpicit; accedenſq. inquit. Puer optime ſalue.
Et Daphnim, tanquam natum complexus, in ædes
Duxit: & appoſitis iuſſit diſcumbere menſis
Sperantem nil tale vnquam, merulaſque, palumbeſque,
Et turdos, & frigillas, & retia menſis
Depoſuit: narrans, quæ tædia longa fuiſſet
Ob glacialem hiemem paſſus, clauſuſq. paternis
Sedibus ignauam non grata per ocia vitam
Duxiſſet, monſtrans volucres, quas retibus, & quas
Ceperat occultis laqueis, viſcoq. tenaci.
Laudabant pueri ingenium Bauciſque, Dryaſque:
Et ſolers ſtudium aucupij: puerumq. iubebant
Mandere. tunc matris iuſſu mœſtiſſima Leuce
Fictilibus ſuccos vuæ fundebat amanti:
Auerſam ſimulabat enim ſeſe fore, & ira
Accenſam: at tacito hanc ſpectabat lumine Daphnis,
Dum biberet: quamquam ora ſiti pallentia haberet.
Namq. voluptatem ſummam capiebat amator
Daphnis habens illam ante oculos ſibi Lesbia vina,
In menſamq. dapes, & agreſtia poma ferentem.
Phyllide multa Dryas ſuper, & Lamone rogabat:
Feliceſq. illos dehinc terq. quaterq. vocabat,
Qui talem extrema puerum inuenere ſenecta:
Tutamen magnum ambobus, requiemq. ſenectæ.
Poſt epulas carmen Daphnis modulatus ad ignem eſt;
Circundueta colo traheret dum vellera Leuce,

Filaq.

Filaq. formaret digitis deducta ſupinis
In gyrum, & prono torqueret pollice fuſum
Dehinc poſitis dulcem ſtratis petiere ſoporem.
Triſtis erat virgo: nam primo lucis in ortu
Non illi viſus Daphnis dilectus abibat.
Deſperabat enim, donec nix eſſet in aruis
viſuram ſeſe puerum mœſtiſſima Virgo.
Orta dies ſine nube, Euri ſurgebat ab oris,
Et radijs Sol purpureis, & lampade fulua
Aureus Eoum ſpargebat lumine littus.
Et tantum Scythicis Boreas ſpirabat ab oris:
Et ſata adurebat gelidis afflatibus arua:
Quum ſurgunt alacres ſtratis, & fronde ſaligna.
Contuſam ſaxo ſegetem, tunc ſedula Baucis
Secernit cribro ſalicis de vimine texto,
Quod premit, & tollit quatiens, manibuſq. ſupinis
Colligit inuentas ſordes, tunicaſq. refractas:
Omnia quæ iacit in terram. dehinc illa petiuit
Agreſtem thalamum, cribrumq. accepit equinis
Intextum ſetis, implenſq. ſiligine fracta,
Suſpenſiſq. tenens manibus, huc ducit, & illuc,
Deinde foraminibus (detento furfure) florem
Tranſmittit tunſi farris, conchaq patenti
Delapſum vt vidit; tepidas ſuperingerit vndas,
Accenſam ad flammam, quas iam ſeruabat ahenum:
Atq. ſale aſpergit ſolito, voluenſq. ſubacta
Triticea hac maſſa latum formauit in orbem,
Dulcia deinde facit charo pro Daphnide liba,
Et mentam miſcet ſerpillo, tritaq. cinnama:
Detrahit atq. focis lumbos fumoq. iuuenci
Aſſueti non ferre iugum, non vertere glebas.
Mox

Mox inquit ſenior. Daphnis, Leuceq. laborem
Decurrant nobis aliquem cariſſima coniux.
Ad pueros autem dehinc ſe conuertit, & infit.
Sumite vos calamos, & retia dum coquit ignis
Agreſtes epulas, geminaſq. accedite myrtos:
Ob frigus penetrale domo ne excedite: ſed vos
Fallite pennatas laqueis, viſcoq. volucres.
Nec mora iuſſa citi faciunt: ſubeuntq. virentes
Cum pedicis myrtos: & læti retia tendunt.
Ille niuis geminos ferro conſtruxit aceruos
In medio chortis ſpatio: quam detulit altam
In foueam coniunctam horto, domuiq. Miconis.
Dehinc & viminibus Lauri, fruticumq. maniplis
Verrit humum Leuce properans: dein ſpargit auena,
Et farre, atq. acinis vuæ, veteriq. faſelo:
Serpenteſq. hederas inter, myrtoſq. comantes
Aptarunt læti pedicas, ſummiſq. flagellis
Decuſſere niuem: & trunco ſedere ſaligno.
Vt paulum tereti conſedit noctua trunco
(Illi quam dono dederat vicinus Alethes)
Erexit ſeſe ſublato pectore: & alas
Huc illuc volitans, pandit: nunc deſilit imam
In terram, nunc & laxat, nunc contrahit artus.
Sæpe caput iactans huc, atq. huc detinet ipſas
Incautas ſaltu celeri, ludoq. volantes:
Quæ mirabantur cæcis exiſſe latebris
Noctis auem, & media verſari in luce diei.
Suſpiranſq. puer ſic caram affatus amantem eſt.
Harum auium tu cauſa necis. non perdere veni
Has infelices volucres mea vita, meiq.
Conſcia, duxq. animi, ſolum mea tecta reliqui

Te propter. Leu. ſcio, ſed ſine me crudelis abibas
Daph. Hæc fateor, non ſponte tamen, rediturus eaſdem
Ad ſedes, cum Sol pallentia redderet aſtra
Leucenoua. Leu. Quantum poſt hac mihi cãdida Lachne
Cara erit hæc, quæ me fecit te cernere Daphni:
Colloquioq. frui optato. Sed dic age. quid vis?
Daph. Vt noſtri memor eſſe velis. Leu. Sũ quippe, nec
Sum ſine te, tuq. es teſtis ſuauiſſime Daphni. (vnquam
Quum diſcedet hiems ventoſa, hic Veris agemus
Imbriferi longos per carmina, & otia ſoles,
Gaudiaq. in ſiluis pecudes, hirtaſq. capellas
Paſcendo, nec erunt Autumni incommoda nobis
Tempora, donec humum Bruma intractabilis vret:
Sufficientq. gregi frondes, & gramina ſiluæ
Daph. Cur pereo, cũ claudit hiems niue rura, gelu-
Præcipue mihi cum dicis: Cariſſime Daphni (que?
Perfer: dum Patrijs veniant noua pabula campis,
Et ſiluis redeant frondes, nixq. alta liqueſcat:
Quæ vetat è ſtabulis paſtorem exire, gregeſque,
Noſq ſimul, nam cum Ver noſtris venerit oris:
Vt prius in ſiluas, primo ſub Sole capellas,
Et paſtas ſolitum ad fontem ducemus, ibiq.
Alter conſpectu alterius, dulciq. fruemur
Colloquio. At vereor, ne nix ego frigida fiam
Hac hieme, & tepido infelix ſub vere liqueſcam:
Tuq. greges ſine me frondoſa per auia paſces.
Dum verò inter ſe dulci ſermone loquuntur:
Conceſſumq. trahunt per talia tempus amantes,
Cunctantes illos Bauciſque, Driaſq. vocarunt:
Qui captam dorſo, prædamque, & retia portant.
Tum molli nudant pluma, penniſq. volucres

Traiectas coryli virga, quas voluit ad ignem
Accenſum Leuce, dehinc menſis dulcia vina
Baucis anus, volucresq. aſſas, & liba reponit:
Ipſa ſuis manibus, quam fecerat. Aſt vbi gaza
Agreſti eſt ſublata fames, tunc tecta Dryantis
Liquit amans, licet inuitus, prædæq. paternas
Attulit ad ſedes partem, dehinc cuncta recenſet
Lamoni, volucresq. refert captaſſe Dryantis
Ante fores, vbi ſunt myrtiquue, hederæq. corymbi.
Inuenitq. alias fraudes, artesq. videndi
Dilectam Leucen, tegeret dum prata rigens nix,
Et ſæuiret hyems: quæ non ſine amore ſecundo
Præterijt, curasq. graues leniuit amantum.
Nocturnos ſtellarum ignes iam lucifer alto
Diſpulerat, iamq. ortus dies renouauerat orbem
Sole nouo, dum ros madido de gramine non dum
Decutitur, ſed adhuc reficit ſua pignora tellus,
Et late redolent lætiſſima floribus arua:
Cælumque, tractusq. ſoli, & vaſti æquora ponti
Lucis erant, quum diues agri, pecudumq. Lycormas
In ſua vicinos paſtores tecta vocauit:
Bina quibus poſitis fecit conuiuia menſis.
Inter quos ſenior Lamon cum Phyllide, Daphnisque,
Et Leuce, atq. Dryas vna cum coniuge venit.
Nec mora conueniunt omnes, quos ille vocarat,
Atq. parant iuxta patrium conuiuia littus,
Frugibus atq. onerant menſas: dehinc viſcera tauri
Toſta ferunt infixa veru: geminosq. iuuencos
Aſſuetos non ferre iugum, non vertere glebas.
Iamq. dapes poſitæ menſis, & fictilis vrna
Fictilibus pateris fundebat Lesbia vina

Deinde

Deinde coronati myrtoque, hederaq. virenti
Diſcubuere toris, qua flumen currit in æquor.
Parte alia implebat Lygmon carcheſia, & Idas
Vina coronabat menſis: narrabat Amilcon
Paſceret vt ſiluis florenti ætate iuuencos:
Et quos incurſus prædonum littore in ipſo
Sit paſſus Lycidas, Siculus iactabat Amyntas
Agmina damarum ſe interfeciſſe, luposq.
Innumeros: calamis poſt Demoloonta fuiſſe
Iudice ſe magno quondam Alcimedonte ſecundum:
Inq. vicem Stimicon carmen referebat, & Alcon.

Cleodemus & Myrſon

CLEO. *Quæ tibi tempeſtas anni pulcherrima, Myrson*
Ante alias omnes magis exoptanda videtur?
Autumnusne? Aeſtasne? an Hyems? an purpureũ Ver?
Anne Aeſtas prius, Agricolæ cum debita ſacra
Vnanimes faciunt ſuperis, & flauus ariſtis
Igneſcit color, & falcem ſeges arida poſcit?
An placet Autumnus, cum proles ruſtica curat
Solari non glande famem, non tollere largo
Fonte ſitim, nam tum varijs exuberat arbos
Fructibus, atq. nouo redolet vindemia ſucco
Ignauam cupis anne Hyemem? clauſusq. paternis
Sedibus ob gelidi penetralia frigora cæli
Ante focum, partoq. frui, & conuiuia læta
Ducere, & hybernos agere alta per otia Soles?
Anne iuuant te nunc hæc florea tempora Veris?
Da mihi, quoq. ferat te nunc tua certa cupido.
MYR. *Cum ſint, vt referunt Vates, hæc quattuor anni*

Tempora diuini manibus diſtincta parentis,
Iudicium facere haud licitum eſt mortalibus vllum.
Sed dicam, Cleodeme, tibi, quæ gratior anni
Pars mihi ſit, vel chara magis. Mihi diſplicet Aeſtas;
Nam me ſi breuis hora tenet ſub Sole, coquit me
Sol ſubitoq. atq. vires & membra fatigat.
Eſt pater Autumnus non gratus, nanq. recentes
Diuerſa effundunt morborum ſemina fructus.
Horreſco glacialem Hyemem, & reſonantia cæli
Murmura, perflanteſq. Notos, pluuiasque, niueſq.
Non poſſum Cleodeme pati. Sed purpureum Ver
Terque, quaterq. mihi charum eſt: vtinamq. rubenti
Floreret vere æternum purcherrima Lesbos.
Quando non æſtus grauis eſt, ſcelerataq. Brumæ
Tempora, præcipueq. nocens Autumnus: at æther
Purior, & volucrum reſonant auiaria cantu,
Et paſſim veſtit ſe verſicoloribus arbos
Floribus, & viridante coma, fœcundaq. tellus
Effundit varios e iacto ſemine fœtus,
Et læti carpunt ſiluis noua pabula tauri,
Aequaliſq. dies ſomno eſt, vmbræq. virentes
Inuitant dulcem captare in valle ſoporem.
Omnipotens Pater, æthereas cum conderet oras,
Et molem hanc mundi immensã, pecudeſq. viroſq.
Ver erat, & dulces ſpirabant leniter auræ,
Et paſſim florebat humus beneolentibus herbis.

Alcæus, & Sapho.

ALcæi, hæc facies: qui non ceſſiſſet Homero,
Aſt illi ſaltem par &, ſimiliſq. fuiſſet,

Ni vigiles potius curas luſiſſet amantum,
Et forſan melius ceciniſſet; nam fuit armis
Inclytus, & victor totiens, atq. vrbe tirannos
Expulit, & pacem patriæ, rebusq. ſalutem
Reſtituit. Non inferior hæc proxima vates
Eſt Sapho: namq. illa ſuo de nomine certis
verſibus impoſuit nomen, plectrumq. poetas
Ante alios prima inuenit ſub flore iuuentę.
Audiſſet quam cum ſociantem carmina plectro
Mnemoſine mentem ſtupefacta hæc dixit. habent ne
Mortales decimam Muſam? comitemq. mearum
Aonidum, numerisq. parem, cantuq. liraq.

STI. *Sparſa luto fuerit verno ſi terra Camille,*
Puluere & hiberno grandia farra metes.
AL. *Plurima nux quum floret agris, fœtusq. ſuperſunt:*
Tunc calor æſtiuus, magnaq. meſſis erit.
STI. *Si folia at ſuperant, non agros Sirius vret,*
Frumenta aut rumpent horrea tunſa tibi.
AL. *Dum gemmas vites trudunt, ſi non cadat imber*
E cælo, vini copia larga fluet.
STI. *Solſtitijs ingens prouentus mellis erit: ſi*
Florebunt multo paſcua flore thymi.
AL. *Quum ſiluæ frondent, & ſpirant leniter auræ,*
Tunc nemora, atq. horti plurima dona ferent.

Conuerſus vero ad Lycabam ſic inquit Amyntas:
Dic mihi cur homini fiat vox rauca repente
Si Lupus hunc prior aſpiciat? dehinc Methymnæos
Paſtor eris, tu paſtores mihi maximus inter,
Ingenioq. acri o Lycaba. Subiecit at ille.

Dic mihi cum Leo ſit cunctas fortiſſimus inter
Vngue, animo, morſuq. feras, cur horreat omnes
Criſtatas volucres, ſi forte has cernit, & altos
Per montes celeret rapidos per paſcua curſus?
Iudicio cedet noſtro tibi Lesbia cantu
Sapho, inter Graios fama celeberrima Vates
~~*Parte alia inter ſe Mopſus, Damonq. micabant*~~
Venerat ipſe etiam calamis, & voce Phyletas
Inſignis ſenior, qui mox tentare cicutam
Incępit digitis, bene ſi ſpiraret, & aures
Sibilus haud poſſet paſtorum offendere dıſcos.
Ille modos ſtipulæ varios monſtrabat, & artem:
Quiq. ſonus magis armento, pecoriq. placeret.
Principio longum inflauit, paulum inde remiſit:
Et mox concordes ſonitus permiſcuit omnes,
Concentuq. nouo dulcis reſonabat auenæ
Tecta domus: quam dum inflaret, non fiſtula tantum
Vna videbatur, ſed plures. Arcas, & Aegon
Interdum canere, atq. interdum plaudere iunctis
Solemnes pedibus priſco de more choreas.
Ipſe Dryas ſtipula modulari carmina Mopſum,
Et numeros ſocijs gratos percurrere iuſſit.
Deinde choro iuuenum permiſtus, carmen agreſte
Fundebat lætus gratum paſtoribus ipſis.
Sæpe erat, atq. illi ſimilis, qui falce racemos
Demetit, atq. illi, pedibus qui proterit vuas
Lintribus ingeſtas, aliquando muſta bibenti,
Implentiq. cados ſimilis, corbesq. ferenti.
Omnia, quæ ſic ipſe Dryas, ſenior licet, egit
Ordine, & ante oculos poſuit, quo cuncta videre
Turba videbatur circunſtans, dolia, vites,

Corbeſque, atq. ipſum vere noua muſta bibentem.
Damætas clamabat, Io Lesboa iuuentus;
Concinite agreſtes cantus, & dicite laudes
Paſtorum antiquas, feriant & ſidera voces,
Et terram alternis pedibus pulſate, Myconq.
In morem Ionium choreas deducat ouantes.
Inflatas frontis venas Melibœus habebat
Ob ſuccos hauſtos vuæ, repetitaq. ſæpe
Pocula, fundebant tepidos fluitantia rores
Lumina. cumq. forent pariter iuuenumque, ſenumq.
Paſtorum madefacta mero præcordia, motus
Diuerſos ſine more dabant, riſumq. mouebant.
Pars exercebant cantus, mollesq. choreas:
Parsq. grauabatur dapibus: pars cętera ſomno.
Quattuor hauribat dilectæ cymbia Niſæ
Euridamas ore egregius, primaq. iuuenta.
Vertebat totidem Lydæ carcheſia Teutras.
Et Pleuron epulas inter libabat in orbem
Pocula Lesboi redolentia nectaris hauſtus:
Atq. hilaris circum vini certamen inibat.
Poſcebat Tyrius pateris maioribus Alcon.
Atq. trabes nemoris motare cacumina Mopſo,
Et circum arbuteæ frondes: Lycidæq. moueri
Menſa videbatur. alij, quos ſanguis alebat
Integer, intorquent alacres ſua corpora motu
Flexibili; & variat choreas, variante cicuta
Nec ſeſe impediunt vnquam, licet ipſa iuuentus
Acceleret pedibus greſſus, & corpora ſaltu
Tollat humo, & ſinuet iam crura alterna, ſoloq.
Inſultet. Clymenem modo Cres Melibœus in orbem
Ducebat, modo firmabat miro ordine greſſus,
Genuaq.

Genuaq. flectebat ſummiſſo poplite lętus.
Ante, retroq. pedes nunc Alpheſibœa mouebat,
Et nunc in gyrum ſeſe vertebat, ab vno
Nunquam diſcedens ſpatio (mirabile viſu)
Prӕterea cantu inſignis ducebat Amyntas
In numerum lætos iuuenes, lętaſq. puellas
Ornatas bicolore hedera, rutiloq. amarantho:
Ionioſq. dabant tremulo ſub poplite motus.
Nutus erat ſermo choreas ducentibus, index
Dextera, quӕ ſtipulӕ ſonitus, thyaſoſq. regebat.
Nulla puellarum faciles, iuuenumq. premebat
Cura animos: digitis Pterelas, Cononq. micabant.
Et lucta Lygmon, Dorydas, Arunſque, Medonq.
Seſe exercebant: alij curſuque, ſagittiſque.
Eurytion tenues diſcum iactabat in auras.
Paſtores alij aſtragalis, pictiſq. tabellis.
Ludebant taciti in thalamo, quos Alpheſibœus
Increpuit, dixitque, diem vos o mea pubes
Polluitis, quam nos celebramus, & annua feſta.
Lymniace his feſtis aderat, Telethuſaque, & Arge;
Sed choreas non ducebant, nam vere ſub vdo
Conſortes thalami illorum maria alta ſecabant
Heſperium ad littus: quӕ poſtquam multa locutӕ
Inter ſe, ſic Lymniace Lyrneſia cœpit.
Infelix virgo, liquit quam miles amator,
Et prędas, atq. arma ſequi, rapidoſq. calores
Sӕpe pati, longaſq. hiemes, & frigora brumӕ
Maluit, & gelido captare ſub æthere ſomnos.
Interdum tamen & belli furor impius, & gens
Facta pace ſilet, victor direpta reportat
Hoſtibus arma domum, mox ſeſe ex ordine captos

Accingit memorare duces, longoq. viciſſim
Contuſos bello populos: ſuperataq. regna
Dum memorat, nunc ante ſui nota ora mariti
Læta ſedet, fruiturq. viri ſermone: nec vllis
Exercet curis vitam, nec pignora curat:
Et nunc mœſta ſilet dubio in certamine coniux,
Vulnera dum, belliq. vices, & prælia narrat.
Piſcator pelago captat, ſeu flumine piſces,
Siue lacu ſtagnantis aquę: quum veſper amictu
Nigranti gelidę noctis ſe obnubit, ad vrbem
Cum præda lætus properat: grauis inde reuertens
Aere domum: parto fruitur cum coniuge cara.
Et viſco qui fallit aues, ſeu retibus, & qui
Vertit humum ferro incuruo, ſeu mollia falce
Prata ſecat, frugeſq. metit, quum ſacra Sacerdos
Indicit populis, redeunt ad dulcia tecta;
In triuijſq. agitant choreas, quas ęſculus vmbra
Ingenti tegit, & ramis frondentibus ambit.
Venator, ſiluas prima ſub luce fatigat,
Inuoluitq. feras laqueis, aut cominus haſta
Infenſa aggreditur, moriens cadit illa repente
Ante oculos: iuga ſumma petit vel ſaucia, & altis
Se condit nemorum iamiam moritura latebris:
At coniux lecto carpit ſecura quietem:
Ille etenim lætus ſpolijs & cęde ferarum,
Fert ſera ſe nocte domum, caroſq. nepotes
Inuiſit, teneriſq. diu complexibus hæret.
Infelix, quam paſtor amat, cui flumina cordi,
Et nemorum dulces vmbræ, qui montibus æuum
Exigit, aut conualle caua, lentuſq. ſub vmbra
Populea pecudum numeros & ſigna recenſet,

Et modo paſcit oues, viridi modo ludit in herba
Agreſtes calamis verſus: modo ducit ad alta
Flumina iam ſaturos herboſa in valle iuuencos,
Expectat tamen hunc reſidens in limine coniux,
Et laſſum amplexu molli fouet: inde ſub altis
Claudit oues ſtabulis, dapibuſq. epulatur ad vndam
Fluminis, aut viridi in luco, qua murmurat vnda
Frondentem ſubter pinum, ſyluamq. comantem.
Infelix illa ante alias, quam torquet amator
Nauita: nam ſeu frigus habet, terraſq. fretumq.
Seu floret ver purpureum, ſeu meſſor in agris
Maturas ſegetes tondet, ſeu colligit vuas
Vinitor: ille tamen lætus tenet æquora puppi,
Miraturq. nouas alio ſub cardine terras,
Littoreis capiturq. locis, & gaudet ab alto
Proſpiciens humiles terras, atq. inuia ponti
Tot ſpatia atq. leues volitare per æquora puppes,
Oblitus patriam, & dilectæ coniugis ora.
Quam ferus ille, vias pelagi, qui primus, & atro
Turbine commotum ſpreuit mare, ſeq. procellis
Miſcuit: hunc Libycæ genitum de ſtirpe leænæ
Crediderim, inferniſq. genus deducere ab oris.
Quid proſunt mihi coralia? & tua munera Telon
Heſperio deuecta ſinu, quoq. altus in ęquor
Se mergit late Ganges, vbi plurima toto
Littore gemma micat vario perfuſa colore?
Hęc aure intenta poſtquam iam nubilis Arge
Hauſit, ad externos cœpit conuertere amores
Ipſa animum, & ſocias ſic eſt affata ſilentes;
O comites, quas a teneris ego ſemper amaui,
Et quibus ipſa meos nudaui ſemper amores,

Me miſeram tenet alter amor, animoq. recurſat
Cura recens, vruntq. graues præcordia flammę.
Nam patrijs notus paſtor Melibœus in oris:
Taygeti cui mille greges paſcuntur in altis
Verticibus, totidemq. imis in vallibus agnæ,
Aſſiduis poſcit precibus connubia noſtra.
Hunc, etenim quum ſacra olim ſolennia ferrent
Paſtores, templi ante fores mihi Niſa ſedentem
Monſtrauit forma egregium, & iuuenilibus annis.
Iſq. vbi me Lycidæ tendentem ad paſcua vidit,
Palluit, erubuitq. ſimul, comiteſq. reliquit,
Et nos a tergo eſt per florea prata ſecutus.
Mecum erat Alcyone ſoror, & noua nupta Medontis
Quid dicam? miſer ille dies nocteſq. ſub vmbras
Vicini nemoris ſolus ſpatiatur, & omnem
Oblitus pecoris curam, me obſeruat euntem
Luce noua ad Coriti fontes, & nocte paternam
Ante domum veniente ſedet: ſic proxima noſtris
Culminibus mihi nuper anus Lyrneſia dixit.
Nunc Stimicon meus ignis abeſt, qui per freta ponti
Armatos Lyciæ pedites Orientis ad oras
Vexit, & in patriam rediturum rettulit Agmon,
Tranſierint concreta gelu cum frigora brumæ.
Vos teſtes, quę dona mihi pulcherrima dudum
Attulerit, quum Sidonijs remeaſſet ab oris.
Quin (noſtri memor) extremo mihi munera miſit
Lecta mari, quæ Threïcius puer attulit Hęmon.
Sed tantum non dona mouent: quantum ipſa iugali
In thalamo moror, & dulci Stimiconis amore.
Quid faceres Thelethuſa? premũt hinc munera amã- (tis,
Atq. amor, & caræ toties promiſſa parentis
Parte

Parte alia (nam vera loquar) Melibœus amari
Dignus, & hic: cui multa ſoli ſunt iugera: quiq.
Me ſolam (ni fallor) amat, cui gratus in ore
Eſt color, intonſumq. caput, nec lumina læui
Fronte notant agreſtem animum: licet inter opaca
Taygeti iuga ſit genitus, lętaſq. canendo
Inter oues primos florens expleuerit annos.
Tunc Telethuſa refert: anima mihi carior Arge,
Quis nam hominum cuicunq. velis te poſſe iugali
Connubio ſociare vetat, Stimicone relicto?
Exanimum hunc pelagi turbata per æquora forſan
Fluctus habet, ventiq. truces morientia verſant
Corpora per rapidos fluctus: percuſſaq. fluctu
Littora, vota mari dum tu perſoluis in acta. ferens
Nec data ſæpe tua ſine te promiſſa parentis
Vlla mouent: tu ſola etenim connubia firmas.
Ipſa ego quot mala ſum noctes perpeſſa, dieſque,
(Annus enim tum me bis ſenus ceperat Arge)
Ex quo ſum nautæ tædas experta mariti.
Quis neſcit? meus Hipocoon nunc tendit ad ortus
Et modo ad occaſum Solis, modo torquet ad oras
Cannibalum longos immenſa per æquora curſus.
Quum vero in patriam rediјt, naualia primus
Arma parat, quaſſamq. ratem, & languentia curat
Corpora: ſed quum iam Zephyri leuis aura per æquor
Auditur, tranquilla tenet trabe marmora primus.
Semper amat ſeſe ſurgenti opponere fluctu,
Ignotoſq. maris gaudet penetrare receſſus:
Tantus amor pelagi tunc me ſine coniuge Soles
Aeſtiui, longæq. hiemis ſine coniuge noctes.
In tenebris merſam aſpiciunt: nec fingere crinem.

Cæruleavo

Cæruleaue licet, niueaue inuiſere palla
Solemnes ſuperum ritus, vel proxima noſtro
Templa mari, miſeram tantus grauis vrget amaror.
Quinetiam merſaſq. rates, ſubmerſaq. ponto
Corpora ſępe virum, ſi quis nouus aduena narrat,
Vel quoties cælo ſtrident venti, aut mare ventis
Tollitur, & gemitus pelagi late inſonat Euro,
Oſſa quatit toties gelidus tremor, oraq. pallent
Frigore, & aſſiduus membris ſeſe implicat horror.
Quid prodeſt, ſi rara domum fert munera coniux
Oceani deuecta ſinu? qua concolor auro
Sol oriens ſeſe Eois attollit ab oris:
Et varios memorat ritus, inuentaq. nuper
Tot maria, & noſtris incognita ſidera nautis.
Alcimede dic cara comes (nam te quoq. verſat
Sors eadem) dic, nonne tuus Chorinęus Acarnan,
Et Phlegyas, pelagiq. minis aſſuetus Helenor,
Et Tegeęus Eryx, Libyæ occubuere profundo?
Quem dolet æternum Lirneſia Laodomia.
Et miſeram dolor angit: habet nam pignora ſecum
Hippocoon, maria alta, docet quę currere, & alti
Noſcere ſigna poli, ventoſq. & inhoſpita ponti
Aequora, tranquilloſq. dies, hyemeſq. futuras.
Quid tum? ſi patrias artes vorat vnda retortis
Vorticibus, natoſq. ſimul; nec pignora matri
Flere licet? nec iam pelagi moritura ſub vndis
Cernere, nec tumulo cineres decorare recenti?
Quare age, connubio iuuenem coniunge volentem,
Cui tot oliuiferi colles, tot paſcua, totq.
Taygeti iuga celſa greges, armentaq. paſcunt.
Tu gelidos inter ſaltus, ſyluaſq. ſoporem

Sæpe leuem ſecura petes: nunc lęta recumbes
Coniugis in gremio, viridi vel ilicis vmbra,
Gramineove toro, vitreus quà fundit in ęquor
Eurotas virides inter vaga flumina lauros.
Ille ſuos lętus patrijs in ſaltibus ignes
Nunc tenui ſtipula, dulci nunc carmine ludet:
Et circum vos verna puer, paruuſq. Palæmon,
Atq. alij, quos ſæpe iuuat frondente ſub vmbra,
Et calamis certare, & agreſti dicere verſu
Aſtabunt, totoſq. dies per carmina condent.
Impulit his animum dictis Telethuſa labantem,
Seuit & ardentes accenſa in virgine curas.
Suſpiranſq. oculos tunc illa ad littora torſit,
Verſabat Melibœus oues vbi paſtor ad vndam.
Mox ſtipulam inflauit paſtorum more Phyletas
Compactam ſeptem calamis, quam quiſq. putaret
Illam ipſam, cecinit paſtor quà Tityrus olim
Ob Minci campos ad fluminanota receptos.
Deinde Dryas iuſſit puerum conſurgere, Leucenq.
Hunc ſatyri effigiem ſimul ac effingere greſſus
Illius, & Leucen imitari iuſſit amatam.
Tunc paſtorales habitus virgoque, puerq.
Deponunt, puer hic incinxit crura, pedeſq.
Pube tenos corio caprę candentis, & hirci:
Deinde caput capiti ille ſuo cum cornibus vna
Impoſuit, cornuq. petit, velut hircus, & omnes
Aggrediens ſalit huc illuc, cunctiſq. timorem
Lætitia mistum immittit ſub imagine falſa.
At Leuce in nodum crines innexa, latuſq.
Circum cincta pedum dextra, calathumq. gerebat,
Hunc imitabatur Daphnis, Lenceq. puellam:

Quæ

Quæ pellebat oues ſub noctem in ſepta paterna.
Cui ſe tunc comitem adiunxit: virgo innuba greſſus
Cum grege continuit, iuxtaq. arbuſta reſedit.
Sedit & hic iuxta Leucen querebat, & ipſam
Flectere ſupplicibus verbis, pronuſq. petebat
Connubia, at Virgo maleolentia membra, pedeſq.
Ridebat, talemq. manu ſpernebat amantem:
In ſatyrumq. ipſum multis conuicia verbis
Fundebat, fugienſq. viam carpebat ad imas
Conualles, puer hanc ſubito eſt per prata ſecutus,
Erectuſq. pedum ſummos currebat in vngues,
Vt ſatyrus. Virgo vallem tendebat; erat qua
Conſitum arundinibus ſtagnum: quo ſe dare iactu
Tunc finxit properans Leuce: mox Daphnis adunco
Cannam vnam ſecuit ferro, quæ ſecta dediſſet
Quum ſonitum: ſubito iunxit ſeptem ille cicutas:
Et labra adiungens digitis percurrere cœpit:
Et modulabatur carmen lugubre per auras,
Vt ſpretus, mœrenſque: vt amator amabile: necnon
Et dabat, vt ſuadens, ſtipula reuocabile carmen:
Tanquam orans, retro vt vellet conuertere curſum.
Poſtquam habuere ſuum conuiuia pinguia finem:
Quiſq. ſuas ſecuere vias ad ruſtica tecta.
Venerat & Ver iam, atq. vias luſtrabat Olympi
Luce noua Sol irradians; paſſimq. rubebant
Paſcua odorati ruris, varideſq. vocabat
Purpureum Ver in ſiluas, herboſaq. prata
Paſtores, Daphnis quos inter primus amore
Perditus exiluit Leuce comitante, gregeſq.
In ſolitum duxere nemus, lætiq. reuiſunt
Antrum antiquum ingens, poſitum prope littora ponti.
Florebat

Florebat violæ omne genus, roſaq. alba. rubenſque,
Et flores inſcripta quibus ſunt nomina Regum:
Nutribat quos aſpirans late aura fauoni,
De quibus innumeras ambo fecere coronas
Dehinc veteres cantus imitati alterna canebant.,
Qui poſtquam ad ſolitos ſaltus venere, ſub vmbras
Littoreas ſedere, & oues caprasq. vocabant
Nomine, & inflatæ ſonitu ſtridentis auenæ.
Atq. ibi ſub dumis frondentibus inuitabant
Fundere prędulces Philomelam e gutture cantus,
Oblitos ob longam hyemem, & mala frigora Brumę.
Balatuq. ouium reſonabant vndiq. valles:
Et paſſim ſubſternebant ſe matribus hędi
Vbera ſugentes labris, paſſimq. procaces,
Dum noua laſciuę tonderent gramina Caprę:
Inter ſe aduerſis pugnabant cornibus hirci,
Illarnm ob cauſam, ſtimuloq. cupidinis acri.
Iam claro tepidum cęlo Ver ceſſerat, & Sol
Vrebat ſata culta ſuo, ſiluasq. calore
Vicino Daphnis fluuio, pelagoq. natabat:
Candida ſe Leuce liquidis ſub rupe lauabat
Fontibus, & cęlo tollebant laudibus ipſam
Aeſtatem, longosq. dies, & tempora noctis
Exiguę, & gelidę damnabant ſidera Brumę.
Nam glacialis hyems hos diſiungebat amantes.
Hęc venabatur per florea prata locuſtas:
Interdum argutas rapido ſub Sole cicadas
Siluarum annexas ramis capiebat opacis.
Concutere & Daphnis fœcunda ex arbore poma,
Prunaque, & his veſci, nunc frontem pingere moris
Sanguineis, roſeasq. genas, & brachia, & armos,

His

Et mox vnanimes ad viuos currere fontes:
Abluere & varium per lęuia membra colorem
Obductum, inq. vicem ſeſe perfundere lymphis.
His actis, ſolitum pariter gradiuntur in antrum:
Iurarun tq. ſimul, ſincerum hunc ſemper amorem,
Perpetuumq. fore, vt renouarent fędera, quę iam
Firmarant totiens, tunc Daphnis talibus inſit
Da dextram mea vita mihi, da candida Leuce.
Polliceor tibi nunc, non altera cura tenebit:
Quam tua me, non alter amor, nec te ſine viuam.
Inuiſam dabitur. ſi me me hanc viuere vitam
Subiecit pauca hæc puero lętiſſima Leuce,
Dum ſedet ad nitidum fontem. Sum ſemper eodem,
Quo tu Daphni animo; perq. hęc tua lumina iuro,
Et mea, quę laudare ſoles, dulciſſime Daphni.
Per capram hanc promitte mihi non linquere Leucen.
Nam tua ſum, & tua ſemper ero: ſi fœdera ſoluam,
Ipſe tuis merito manibus me interfice, tamquam
Sim Lupa, quę dederit pecori magnum improba dãnũ.
Hęc Leuce. at puer e capris paſcentibus vnam
Arripuit, capramq. ſimul, dextraq. tenebat,
Et lęua amborum ſubridens cornua, & inſit.
Hanc tibi per capram promitto, hunc atq. per hircũ
Semper amaturum Leucen, quod ſi mea mens, te
Poſthabita, male ſana olim ſuſpiret amores
Forte alios, & noſter amor ſe ſoluet in auras.
Aſpera me ſors interimat, vel tu mihi mortem
Spreta dabis, nec corpus humo patiere reponi.
Virginis at Leuces tentabant gaudia mentem
Plurima per capram, poſtqnam promiſit amator,
Quarum vna in ſiluis illum nutriuit opacis.

Mente puella fuit tam ſimplice, nec tamen illam
Eſt fruſtratus amans. Sed cum Sol pronus ad oras
Verteret Heſperias curſus, egere capellas
In caulas exinde domum ſub veſperis ortum.
Interea multi Agricolæ, pecudumq. magiſtri
Sæpe frequentabant dilectæ virginis ædes
Littoreas, ſtipulaq. ſono, iuuenumq. canentum
Extructa ad pelagus reſonabant ruſtica tecta
Sub noctem. Sed diues agris, pecudumque, boumq.
Paſtores inter primus ſine dote petebat
Virginis inſignis forma connubia læta
Lesbius Antilcon, promittens magna parenti.
Obtulerantq. alij indigenæ iam plurima dona.
Sollicita hæc alto voluens ſub pectore Baucis
Omnia, decreuit Leuce ſociare iugali
Connubio paſtorem aliquem, namq. illa timebat,
Ne quis amans natam raperet, læſoq. pudore
Intactos fructus legeret, floremq. puellæ.
At nec ſpernebat mater data munera Baucis:
Nec coniux auidus, longumq. trahebat amantes
In tempus, longasq. moras, connubia nunquam
Deſpondens. Leuce tantarum haud inſcia rerum,
Triſtis erat, longe ſed Daphnis triſtior, ipſam
Aſpiciens deiectam animo, ſolitoq. colore.
Non audebat enim factum, mentemq. Dryantis
Detegere, occultosq. toros. Daphnisq. rogabat
Aſſidue Leucen: vt amanti pandere vellet
Omnia, namq. magis dolor ipſum angebat in oras,
Omnem quam ſi rem noſſet: tunc illa precantis
Mota prece, & multum illacrimans ex ordine rerum
Inuiſam narrat ſeriem, mentemq. Dryantis,

Atq.

Atq. procos multos pecudumque, boumq. magiſtros:
Agricolaſq. ſoli dites, qui læta petebant
Connubia, atq. refert caræ verba omnia matris
Optantis tędas, nec tot data dona recuſat
Dicere: quę genitor cuncta acceptarat, & ipſos
Diſtulerat thalamos in proxima tempora, cum Sol
Aequaret lucem tenebris, atq. vua ruberet
Pampineis ſpoliata comis in collibus altis.
Tunc miſer, atq. amens ſubito finire dolorem
Orabat Leuce amiſſa, capraſq. canebat
Poſt mortem ipſius perituras. aſt vbi ſeſe
Collegit, dixit lugubri talia voce.
Pauperies mihi ſola nocet, nocet & tibi LEV. *quid*
Vincemus ſuperabit amor cuncta ardua Daphni, (tū?
Daph. Lamonē timeo Leu. placidā tu affare parentem.
Daph. Sic faciam. Alloquitur dehinc illā, ardere fate-
Se pulchram a teneris Leucen: promiſſaq. męrens (tur
Iam totiens data commemorat. tunc mater amanti
Spondet opem puero, Lamonem, & nocte ſequenti
Aggreditur: factum & longis ambagibus ornat.
Daphnidis vt vero audiuit connubia Lamon:
Indoluit: dixitq. Puer, mihi crede, parentes
Inueniet tandem iſte ſuos. e ſtirpe potentum
Indicia oſtendunt, magnis & patribus ortum.
Hic capras, hęc paſcit oues, atq. hos premit ambos
Paupertas: ambo expoſiti ſub Vere fuerunt,
Quid properas puerum vinclo ſociare iugali?
Hic olim Daphnis faciet me, teq. beatos.
Pręterea hanc animo ſine me ſpem paſcere coniux.
Poſtera ſe cælo quum lux diffudit aperto,
Et iubar excriens diſcuſſit lumine noctem,

Surrexit

Surrexit ſtratis Phyllis, puerumq. vocauit
Mœrentem ad ſtabuli poſtes, mulcenſq. ita fatur.
Daphni ſumus tenues: vt ſcis tute ipſe, nuruq.
Non eget inſigni forma mea nate ſenectus,
Lamoniſq. tui. Leuce vix nubilis ipſa eſt,
Tu quoque, voſq. ambo educti ſub paupere tecto:
Et quæ connubij ſint demens præmia neſcis:
Cum creſcit noua progenies, atq. vrget egeſtas.
Non poterat Daphnis materna refellere dicta:
Hæc fateor, quamquam, & puerum me mobilis ætas
Fecerit, ipſe tamen ſiluis ſcio paſcere, meq.
Scis bene quam ſtipula moduler, vel qualia fundam
Carmina, conqueritur noſtro nec de grege quiſquam
Vicinam ſæpem quod fregerit arbuta rumpens.
Et domino pecudes duplicatas reddimus. Et tu
Scis etiam, cum iam noſtris crudeſceret oris
Peſtis atrox: me tunc ſtabulis tenuiſſe capellas
Lamonis iuſſu patris, ne noxius aer
Læderet errantes ſiluis: non perdidit vllas
Illa lues inimica gregi, & paſtoribus ipſis.
Quę clauſæ ſtabulis potabant vitea ſalſo
Pocula fermento permiſta, vndaq. tepenti,
Et ſorbis incocta acidis. non mollia ſiluis
Gramina, ſed frutices illis, & veſca diebus
Carpſerunt folia in tectis agreſtibus vlmi,
Et ſalicum: nam caprigeno mutata nocebat
Herba gregi, fonſq. irriguus, quo tempore valles,
Et ſummi montes, vicinaq. rura ſonarent
Languentum balatu ouium, noſtraſq. per oras
Tempeſtas furibunda ageret morboſque, necemq.
Me quoq. quis melius ſalientes ſanguine paſtor

Enſe ferit venas pecudum,& compeſcit acutè
Culpam omnem ferro:ſuffitq. mapalia pingui
Verbena,atq. arcet nigros ab ouilibus angues.
Me Leucenq. etiam quondam expoſuere parentes.
Ne dubita,noſtros oſtendent tempora patres.
Phyllida & hæc dicens liquit,ſepta ipſa reuiſens;
Caprigenoſq. greges in ſaltus egit apertos.
Mane nouo, Eoas cum Sol iam linqueret oras;
Ad quos compulerat cura turbata recenti
Iam Leuce pecudes,cui rettulit omnia Daphnis:
Dixerat heſterna quæ mater luce:patriſq.
Lamonis mentem aduerſam,tædaſq. negantem.
Vnde ſuper thalamo ſermonem ſemper habebant
Inter ſe:obliti canere,& ſe immergere lymphis
Perſpicuis,lætoſq. dies producere ab ortu
Solis ad obſcuram noctem:ſuperoſq. rogabant
Vt longum in tempus vellent extendere Soles
Aeſtatis: quantoq. magis pater accedebat
Autumnus,tanto magis inſurgebat amaror
Mentibus amborum impatiens: ſpes ſola fouebat
Mœrentes illorum animos,ſuſceptaq. vota,
Pampineo grauis Autumno iam ceſſerat Aeſtas:
Atq. coloratos in aprico colle racemos
Monſtrabant vites,poma & ſua mitia ſiluæ.
Collegit Lamon fructus.quos ſilua tenebat:
Et domini impleuit Lesboo nectare cellas.
Atq. omnes muſta Agricolæ ſpumantia tectis
Condiderant:nec non fructus,hyblæaq. mella.
Admonet interea Lamonem Thyrſis ab vrbe
Actoridem geminos cum Luna peregerit orbes
Venturum rhedis,& equis cum coniuge cara

Regales quo ruris opes, fructuſq. videret
Collectos, prędo & pecori quæ damna tuliſſet,
Ex agris prædam conuertere ſuetus ad æquor.
Tunc Lamon ſibi non parcit: namq. ordine certo
Omnia, quę paſcunt animum circumſpicit: atq.
Dirigit, & ſiluas herbarum vellit in hortis:
Irriguoſq. aptat fontes, & compita verrit:
E ſtabuliſq. fimum conuectat in herbida prata:
Ille etiam mira arte locum, ſtudioq. colebat:
Vt foret in domini aduentu ſpectabilis hortus.
Hortus erat Rege Alcinooque, & Adonidę dignus,
In ſtadij ſpatium qui ſe extendebat, & alto,
Cliuoſoq. loco poſitus, magnaq. virebat
Planitie, non littorea permiſtus arena,
Sed putri, nigroq. ſolo, atq. vligine dulci.
Pauſia fundebat baccas: hinc punica mala
Veſtibant ſepem lauro, myrtoq. virentem,
Non auri deerant imitantia poma colorem.
Intus erant plantæ fœcunda ex arbore natæ,
Tamquam ſub tuto poſitæ cuſtode: ſed hortum
Cingebant ſteriles annoſo ſtipite plantæ,
In morem ſerti viridantis, & arbore; quamuis
Arbor ſat longo diſtaret ab ordine; ſumma
Attamen inter ſe iungebant brachia, qualis
Siluarum ſolet eſſę coma in conuallibus altis.
Collis erat iuxta culti placidiſſimus horti
Planitiem, de quo paſcens per prata videre
Proxima lanigerum pecus, atq. armenta ſolebant;
Et quoſcumq. nouum Ver parturit, aut Autumnus,
Aut Aeſtas, vel hiems flores, hic hortus habebat.
Longus vbi proſpectus erat, quo cernere poſſes

Per maria alta rates vaſtos proſcindere fluctus.
Hunc hortum longa Lamon ætate colebat
Iam ſenior, cui non vires, animiq. vigorem
Debilitat ſenium, aut mutat. dehinc pellere capras
In nemora alta iubet Daphnim, prǽruptaq. ſaxa.
Ducere & ad liquidos fontes, & ad Ilicis vmbram:
Vt grex in domini aduentu pulcherrimus eſſet.
Ille etenim ſpe ductus erat ſummam fore laudem
Capturum pueri cura, aſſiduoq. labore.
Namq. gregem Daphnis domini duplicauerat omnem,
Iam ſibi commiſſum a teneris, atq. efferus altis
In ſiluis, feroq. lupus ſub veſpere nullus
Aut ſtabulis dederat leto, ſcabieſq. capellas
Tentarat non Autumno, non Vere tepenti.
Ille igitur tunc Lamonis mandata ſequutus,
In ſiluis modo frondiferis noua pabula, nunc &
Littoreis dumeta locis viridantia circum
Quærebat, gelidamq. cauis in vallibus vmbram.
Atq. oleo vngebat caprarum cornua, pinguiq.
Aruina; & villis lappas vellebat in alta
Impexas olim ſilua, curabat & atris
Ne maculis ſparſam immundus linguā hircus haberet.

FINIS.

ARGVMENTVM.

DAPHNIDIS & Leuces nuptias riualis Lampes diſturbat, hortumq. Lamonis vaſtat; quem tamen Lamon breui reparat. Dionyſophanes Daphnimvero aſpectans venantes poſitos in menſa, multa dicit de venatione, & de piſcatione, & Daphnim ſecũ ad vrbẽ ducere cupiẽs, duos ſeruos Lamoni eius loco ſe relicturũ pollicetur: quod cũ recuſaret Lamon, & expoſiti pueri inditia oſtẽderet, Daphnim filiũ ſuũ agnouit Dionyſophanes. In cõuiuio autẽ a Dionyſophane celebrato Leuce ciuis Lesbij filia agnita nuptum Daphnidi collocatur.

AT puer inſano iampridem Daphnis amore
Perculſus, dulci proprias pingueſcere capras
Aſpectu, atq. opera Leuces credebat amantis.
Eſſe gregem magni paſtoris quiſq. putaſſet
Mænalij iuga paſcentis, colleſve Lycæi.
Mæſtus erat longe Daphnis, primoſq. timebat
Congreſſus ignoti hominis: conſuetus erat qui
Cum capris, ouibusq. loqui, nam Daphnis erat tunc
Illuſtrem viſurus herum, cuius ſibi tantum
Nomen erat notum. dicebat, & Heu, quibus ipſe
Conueniam dominum verbis? triſtisq. ſedebat;
Amplexus & erant timidi, & ſuſpiria crebra.
Interea peruerſo animo, prauoque, & amore
Perditus, Actoridem cum Lampes ſenſit ad ædes

venturum agreſtes, ſubito metuensq. dolensq.
Connubium Leucen inter, Daphnimq. futurum,
Inſidias animo varias voluebat amaro:
Atq. dolos; ideo tacitus quærebat, vt ipſum
Poſſet herum facere infenſum, pueroque, patrique,
Inuiſos vt vtroſq. ſuis expelleret agris.
Hortum igitur Lampes ingreſſus, cum tenet alti
Nox cæli medium, & denſa in caligine terras,
Succidit teneros vna cum ſtipite ramos:
Atq. ſilens calcauit humum, floresque, torosq.
Herbarum attriuit pedibus, decuſſit ab ima
Radice euulſum tota cum cuſpide thyrſum,
Atq. furens ferro non pauca aluearia fregit
Margine & effracto curſus euertit aquarum.
Non aliter, quam cum perfracta ſæpe iuuenca
Ingreditur virides hortos: atq. obuia quæq.
Proſubigit pedibus, tellurem & ſpargit ad auras,
Aut catulis comitata ſuis ſus acta per agros.
Lucifer at cum iam terris infuſus apertos
Luſtraret pelagi campos, ſurrexit vt imbres
Duceret irriguos per roſcida gramina Lamon,
Protinus vt vacuos proſpexit floribus hortos,
Et ſtratum omne ſolum folijs & ſumma flagella
Fracta manu, atq. æquata ſolo ſata culta, nec vllos
Proſpexit ſulcos hortis, riuumq. fluentem
Margine perfracto curſum mutaſſe: rigauit
Pallentem vultum lacrimis, & voce vocauit
Vxorem, tunicam ſcindens. tunc territa coniux
Proiecit radios: opera atq. incœpta reliquit:
Et celerans, qua clamor erat. Daphnisq. cucurrit
E ſtabulo

E ſtabulo attonitus: deformatosq. videntes
Florentes hortos heſterno veſpere: plantasq.
Euulſas manibus tenera ab radice: genas tunc
Spargebat lacrimis : fuditq. hæc pectore Lamon.
Vos florum plantæ, vos læta roſaria, quis vir
Tam ferus euellit? cum Ver aduenerit, heu non
Ad cælum vlterius ſolitos fundetis odores?
Nec ſua præcingent diuerſis tempora ſertis
Paſtores læti vlterius, rurisve puellæ
Vere nouo, quoties redeunt noua gramina ſiluis.
Fracta iacet ſepes, atq. eſt viduata liguſtris,
Et paſſim ſtrati languent per compita flores.
Hortum delicias domini, & noua gaudia quondam,
Quo vultu miſer oſtendam? me forſitan vna
Daphnide cum puero pinu ſuſpendet ad alta,
Et dicet damnum capras, puerumq. dediſſe:
Eſt quarum Daphnis cuſtos, namq. ipſe venenum eſt
Arboribus dens caprarum, pedibusq. capellæ
Proculcant herbas: & culta afflatibus vrunt.
Parte alia vt paſſim perfracta aluearia vidit:
Contuſasq. etiam pinus, tiliasq. virentes.
Dixit. apes, miſeræ vos nunc tenet aſpera ſilua,
Noxia vos nunc taxus alit: vel forſitan eſtis
Littoreis nunc præda auibus, fors prælia veſtri
Inter ſe Reges miſcent, dirimitq. nec vllus
Accenſam hos inter coniecto puluere pugnam.
Feſſus erat flendo Daphnis, feſſiq. parentes:
Sed domini terror magis hos angebat, & horum
Mutauit ſubito mentem. nam qui prius ipſum
Exoptabat herum Lamon, comitesq. videre:
Voce precabatur magna, non amplius ipſum

Aduentare timens, non ſolum iurgia, verum
Supplicia, atq. graues torto ſub verbere pœnas.
Atq. ideo cuncti non hortum: ſed ſua flebant
Corpora. Tunc Leuce caſu exanimata recenti,
Ante alios noctem inſomnem, lucemq. trahebat:
Tamquam proſpiciens pendentem ex arbore Daphnim.
Interdum lugentes torqueret amaror:
Deformisq. loci caſus, venturaq. damna:
Actoridæ conſanguineus diueſque, potensq.
Venit in agreſtes multis comitantibus ædes.
Qui poſtquam deſcendit equo, tectumq. ſubiuit,
Tunc celerans Lamon ſeſe tulit obuius illi:
Et coniux, Daphnisq. puer, veniamq. rogabant
Suppliciter proni ante pedes, vt verteret iras:
Quas metuunt domini abſentis. cum viderit hortum
Informem; affirmant ſe inſontes eſſe, ſimulq.
Nocturnam memorant cladem: iuuenemq. precantur
Tam iuſtas audire preces, quas rite ferebant.
Hæc dicens Lamon illum deduxit ad hortum.
Qui poſtquam florum vidit, fruticumq. ruinas.
Ne dubita miſerande ſenex tunc Hyrtacus infit.
Hæc domino crudelis, atroxq. iniuria facta eſt:
Non tibi, quam nunquam patietur, ſi ſciet olim,
Qui ſcelus hoc tantum commiſerit. hæc vbi dixit:
Succedunt tecto, menſas iuxta atria Lamon
Ampla parat: gazaq. onerat lætatus agreſti:
Et ponunt veteri carcheſia plena falerno.
Deinde epulas læti gratas veſcuntur ad ignem.
Interea aduenit nox circunfuſa tenebris:
Atq. vmbra picea cælum infuſcarat, & æquor.
At Sol exoriens terras vbi liquit Eoas,

Et luce infuſa tremuli maris vnda reluxit,
Et tenebris terram obductam, cælumq. retexit:
Hyrtacus in ſiluis venari ſuetus, agebat
Auritos canibus lepores prope littora ponti,
Cui Dionyſophanes obſcuro haud ſanguine iunctus
Cornibus auratis geminos donauerat arcus,
Et celeres curſu catulos, & morſibus acres,
Addens Gnoſia tela, ſagittiferamq. pharetram.
Parte alia læti Agricolæ, pecudumq. magiſtri
Siluarum extremas incingunt retibus oras:
Immittuntq. canes, illi inſtar fulminis acti,
Accelerant rapidos nemoroſa per auia curſus:
Et nemorum latebras penetrant, incluſa ferarum
Agmina proturbant curſu, & fugientibus inſtant.
Aſt alius denſum nemus, aut loca peruia ſeruat,
Atq. veru figit valido latratibus acta
Agmina ſæua premens, aliusq. alta ad iuga montis,
Aut ſola ſub rupe canes tenet, aut tenet arma:
Quadrupedum obſeruans aditusque, abitusq. ferarũ.
Dum vero lepores per littora curua fugaces
Hyrthacus inſequitur, ſequitur quem fida canum vis,
Paſtoresq. gregumq. multi, rurisq. coloni.
Turbatos fontis Lamon reparare liquores,
Reddere & ablatos horto curabat honores.
Area odoratos monſtrabat læta colores:
Tantus amor, ſtudiumq. horti, & noua cura, laborq.
Vt prius irrigui fontes ſata culta rigabant,
Atq. ſatos circum frutices, herbasq. virentes
Clauſa ſenex tenuit; namq. illis ſepta diebus,
Incœpto incumbens operi: Daphnisq. laborum
Tum Socius Lamonis erat, Baucisque, Dryasque,
Auxilium

Auxilium moti caſuque, & clade ferebant:
Atq. operi non læta aderat pulcherrima Leuce.
Parte alia Melibœus apes per rura vagantes
Tinnitu multo vacuas reuocabat ad ædes.
Lesbius Actorides linquens ſua regia tecta,
Vt ſemel atq. iterum latuit vaga Luna, ſuosq.
Collegit rediens coniunctis cornibus ignes,
Innumera famulum turba comitatus, equorumque:
Agreſtes ſtrepitu ingenti deuenit ad ædes.
Hic ſexaginta nondum compleuerat annos:
At. fidens animi, atq. armis aſſuetus, & æqui
Obſeruans ſuperum Regi ſua vota, precesq.
Fudit: dehinc agrum peragrans cum coniuge, ruris
Ad cælum tollebat opus, curamq. colendi:
Vaſtati caſum cui dixerat Hyrthacus horti:
Quem tulerat herus æquo animo, dũ rurſus & hortos,
Et ſepem, atq. alios frutices reuireſcere vidit.
Vt vero Auroræ lux prima albeſcere cœpit,
Tunc Dioniſophanes ſolers contendit ad vndam
Littoream: paſcebat oues vbi candida Leuce,
Et capras Daphnis. tanta perterrita Virgo
Turba hominum, ſubito in ſiluas aufugit: ibiq.
Delituit Daphnis paulum perterritus ore
Egregio, dorſumque, & pectus, & ilia capræ
Candentis pelle incinctus: læuaq. tenebat
Paſtorale pedum, nec erat caua fiſtula longe.
Tunc Lamon. Puer iſte tui gregis optimus eſt dux,
Et cuſtos: cantu & clarus, pariterq. cicuta.
Cui quinquaginta capras, geminosq. dediſti
Hos hircos: nunc ſunt bis quinque, tuamq. capellæ
Centum paſcuntur ſiluam, ſunt cornua quarum
Integra,

Integra, tum longis villis, & corpore pingui:
Lilia quæ ſuperant, atq. alba liguſtra colore.
Has docuit parere modis, ſtipulæq. ſonanti.
Hic etenim haud coryli virga, ſalicisve capellas
Paſcentes per prata regit, nemorumq. ſub vmbras,
Sed cantu, & plauſu manuum, dulciq. cicuta.
Si leuiter ſtipulam hic inflat, tunc protinus omnes
Circumſtant illum Capræ capita alta tenentes.
At ſi voce canit, dulci vel arundine ſiluis
Paſcuum in vmbriferis: lætæ tunc protinus vna
Detondet ſolita dumos in valle virentes.
Sed ſi terrificos edit caua fiſtula cantus,
Tunc trepidæ linquunt multa formidine lucos.
Non aliter, quam ſi per montes impius ipſas
Errantes ageret lupus, aut conualle reducta.
Si vero fundit reuocamen tibia ſiluis:
Ille ſuas reuocat magalia ad ipſa capellas.
Quin etiam dulci ſonitu commotus auenæ
Grex tendit viridem in ſiluam, qua currit Anaurus:
Atq. ibi fraxinea potus requieſcit in vmbra.
Tunc Dioniſophanis coniunx pulcherrima Daphnim
Alternis ſtipula digitis percurrere iuſſit:
Promittens ſagulum, & veſtem, croceosq. cothurnos.
Obſtupuere omnes ſtipulæ modulamen, & artem:
Dum ſparſas reuocat capras, vel ducit ad alta
Flumina ſub certo ſonitu ſtridentis auenæ.
Qui poſtquam videre gregem: tunc prata relinquunt,
Et ſiluas, aulamq. petunt, queis prandia Teutras
Læta parat, cantu reſonant, & plauſibus ædes,
Conuallesq. cauæ circum: referebat & Echo
Vicina de valle ſonos, vocesq. canentum.

Tunc Lycabas primi Solis ſub lumina fluctus
Verberat æquoreos funda, linoq. tenaci,
Squamoſam inuoluens tranquilla ſub æquora gentem:
Et captam adducit contracto fune per vndas
Ad littus. fallit Coryneus arundine piſces
Saxoſum ad flumen, qua ſe ſe immergit amaris
Fluctibus: aſt alij Luna exoriente cruentam
Intra tecta ferunt prædam clamore, ferarumq.
Eripiunt coſtis pellem, ſquamasq. natantum
Decutiunt ferro, calidisq. imponere prunis
Accingunt ſeſe famuli, & carcheſia ponunt:
Atq. onerant menſas epulis de more miniſtri.
Nec deerat variæ chortis, nemorumq. volucres:
Et quas ſilua feræ, vel florea pabula paſcunt.
Nec deerant piſces, quos circum flumina, quosq.
Littoreos circum portus maris educat vnda:
Quosq. lacus liquidi ſeruant, altæq. paludes.
Hic aderat Lycabas clarus piſcator in oris
Aegæis, doctusq. maris cognoſcere gentes,
Quoq. modo quibus inſidijs, qua ve arte latentes
Aequore ſub vaſto poſſet quis fallere piſces:
Lesbius hunc Acron docuit: quem fama ferebat
Horribiles ſolitum laqueis innectere phocas.
Quam circum pelagi rupes monſtrauit, & omnes
Scire dolos, artesq. dedit, queis retia ponto
Tenderat, aut longa captaret arundine piſces,
Et multas etiam varia ſub imagine formas
Se vidiſſe refert. ſcopulo & Tritona ſedentem,
Fluctibus in medijs pelagi, qua frangitur vnda.
Cui vaga Cæſaries per ſquamea colla fluebat,
Glaucaq. ſub viridi radiabant lumina fronte.

Os ſciſſum, deforme, cauum, nareſq. recuruæ,
Delphinum induerat caudam, qua parte reflectit
Hiſpida crura, quibus toto regit ordine curſus
Ducebant alacres lętis conuiuia tectis.
Tunc Dionyſophanes conuertens lumina verſus
Venantes menſa poſitos: carcheſia poſtquam
Lesboa vnanimes menſis vertere ſecundis;
Hæc ait, a teneris venatu aſſuetus in altis
Vallibus his & planitie, pariterque paterno
Littore in hoc, breuiter quædam præcepta docebo.
Non placeat mihi venator, qui luce relicta
Noctem amat, & ſemper ſero ſub veſpere tendit
Retia, cumq. tenet terras, cęlumq. tenebris
Humida nox nemorum ſolitas petit impiger vmbras,
Expectatq. latens in acuta carice prædas.
Hic mutat rerum ſeriem, conuertit & atras
In tenebras demens claram lucem haud ſine magno
Ipſius, pariterq. canum, ſociumq. periclo.
Eſſet nunc teſtis Dorilas, ſi viueret, & qui
Iugera multa ſoli prope littora curua tenebat
Euridamas, quem dum famuli per florea quærunt
Paſcua, perq. nemus frondoſum; tela cruore
Reſperſa, & laceras, non vno vulnere veſtes,
Diſcerptoſq. artus, atq. oſſa effracta ferinis
Morſibus agricolæ ſilua inuenere ſub alta,
Vaſtatorq. canis quondam, terrorq. ferarum
Viſceribus late exemptis, ruptiſq. iacebat.
Pręterea tibi ſit ſimplex, atq. aſper amictus,
Non laxus, non pictus acu, non textilis auro,
Non ſit verſicolor, tyrio non ardeat oſtro,
Commoda, quę fuerit viridi ſaturata colore
Veſtis erit (ni fallor) amant viridantia talem,

Prata

Prata habitum, viridi gaudet nemus omne colore,
Et viridi teretes ſuras include cothurno:
Tutior ingreditur tali venator amictu,
Frondentes ſemper ſiluas, fallitq. ferarum,
Lumina ſæpe dolos meditans, dum delitet alta
Carice, & inſidias miſeris parat: ac tegit alpes,
Quum nix alta, rigentq. gelu caua flumina, & omnes
Siluarum cecidere comæ, nec gramina campis
Apparent, niueo incedes tunc tectus amictu.
Abde domo, criſtamq. leuem, phalerasq. ſonantes,
Frenaq. quæ late lucent auro, aut orichalco,
Et picturatis radiantia baltea ſignis.
Sit raucum cornu ſocios accire, caneſq.
Aſſuetum: lęuo ſemper quod pendeat armo,
Hoc dedit Antinoo vitam: nam littora propter
Influit in pelagi vicinus riuulus vnda.
Dum ſequitur fœcunda leues per paſcua ceruos
Pręruptam in foueam cecidit, quam denſa tegebant,
Viminaq. lappæq. & acuta cuſpide ſentes;
Quid faceret? quum iam cælo ſurgentia ſigna
Monſtrarent nitidum noctis decus, & ſua rubro
Dirigeret Sol iam radiantia lumina ponto.
Hic tamen haud trepidus rerum ſpe nixus adunco
Inflauit cornu: quo littora curua repente
Inſonuere ſonum comites, vocemq. ſequuti,
Accelerant, foueaq. trahunt, denſiſq. latebris
Perfoſſum rigidis iuuenilia ſentibus ora.
Non ſint ſæua tibi catulorum ſemina cordi:
Non alit Armenias tellus hęc Lesbia tigres,
Non lynces, nec nos libycis venamur in oris.
Venatorq. ſequens capreas, non territus horret

A tergo, aut patria depreņſum in rupe leonem.
Ne permitte canes graueolentem haurire lacunam.
Quæ tepidum humorem ſudat, ſed flumina feſſi
venatu, fonteſq. bibant, riuoſq. recentes.
Tu tectis ſuſpende plagas, & retia, & arma
Venantum, vt catuli aſſueſcant hæc cernere primum,
Inq. canum ſonitus cornu ſtrepat auribus, illiq.
Aſſueſcant audire ſonos, plauſuſq. virorum,
Et ſtrepitus ſimul armorum, & parere vocanti.
Nec collo innectes e duris vincula loris,
Nec coniunge pares, vt eant æqualibus ambo
Paſſibus, aut ſilua in magna, aut conualle: nec ipſos
Inuitos, & luctantes ſub fornice tecti
Includes, donec ſat firma aduenerit ætas:
Nam ſeſe torquent catuli, nituntur, & arctis
Per noctem, totumq. diem ſe ſoluere vinclis,
Et tenero quærunt præſepia rumpere morſu:
Hinc canis obtuſum dentem venator, & vngues,
Inualidaſq. animi vires, & corporis artus
Inuenit, & tardos per proxima paſcua curſus
Miratur, culpamq. canes incautus in ipſos
Inſontes ſubito transfert, cæditq. flagellis.
Exerce per prata canes, dum firmior ætas
Succedit, nec adhuc tenero ſtat corpore robur,
Et quoties vacuo celeres agis æquore damas,
Interſint, morſuq. feras inuadere tentent,
Atq. armos, atq. ora lauent; fauceſq. cruore.
Degeneres a ſtirpe caua memor occule terra,
Saxa ſuper cumulans; nec dulci ignoſce iuuentæ.
Non equa te per prata ferat, littuſq. viret qua
Venatrix ſilua: illecebris namq. illa videndo

Dulcibus

Dulcibus occulto penetrant ſera corda veneno
Alipedum hinnitu, quorum nemus omne remugit,
Et circum caua ſaxa ſonant, fugit & fera dumis
Abdita, latratuſq. canum ſpe ludit inani,
Venatorq. ſequens non prędæ aſpirat opimæ.
Multi etiam Heroes laudem retulere, nec vnquam,
Curarunt populi plauſum, faſceſq. ſuperbos;
Sed ſtrati ſubter frondoſæ vertice quercus
Inter odoratum ſerpilli gramen, & inter
Narciſſi, calthæq. comas, qua ſilua rubentes
Effundit gremio flores, cœpere ſoporem.
Veſcunturq. canes inter ſocioſque, gregumq.
Cuſtodes, niueiq. bibunt carcheſia lactis:
Et carpunt quos ſponte tulit ſilua ardua fructus.
Dum paſſim ſtrepitant inter dumeta volucres,
Quam felix ille eſt, ſpreuit qui limina Regum,
Et canibus ſectatur apros, aut inſtruit Vrſis
Inſidias, & ab vrbe procul totum exigit æuum,
Et durata ſuis ſale terga, aut terga iuuencę,
Aut coſtas menſis ſubter loca frondea ponit,
Et lętus parto fruitur, dapibuſq. ferinis;
Lesboumq. merum permiſcent dulcibus vndis,
Atq. animis ęquat Parthorum regna potentum.
Corporeas auget vires venatus, & audit
Ille magis, cito nec membris venit ægra ſenectus:
Quumq. venit, virides annos, animiq. vigorem
Non aufert, nec Vere nouo, quum ducit apum rex
Fulgentes per prata ſuos herboſa Quirites:
Queis virides halant Caſiæ, & beneolens Narciſſus:
Herbarum haud ſumptis curat ſua corpora ſuccis,
Regalem aut ſcindit ferrata cuſpide venam:

Pratorumq.

Pratorumq. color varius, nemorumq. virentum
Delectant oculorum acies, acuuntq. videndo.
Mærebat Lamon metuens diſcedere Daphnim:
Quem Dionyſophanes vrbana ad mœnia duci
Iuſſerat, vxori famulum vt daret, & dare velle
Se promittebat geminos pro Daphnide ſeruos:
Qui lætas agerent dumeta per aſpera capras.
In thalamũ ille igitur lacrimanſque, dolensq. vocauit
Phyllida: mox inquit, miſeri ſumus o mea Phylli,
Nam cum ruris herus dilecti celſa relinquet
Hoſpitia, vrbanasq. petet cum coniuge ſedes,
Adducet ſecum Daphnim: nouus aduena capras
Tecto nobiſcum paſcet permiſtus eodem.
Expoſitum ſilua Daphnim, inuentumq. ſilebo?
Et facti ſeriem totius. dic age. at illa.
Non equidem. Sed tu poſita in penetralibus effer
Indicia, & primos inuenti infantis amictus,
Mox poſtquam ſublatæ epulæ, & carcheſia menſis;
Ipſe aulam ingreditur, placido & ſermone profatur.
Quæ Dionyſophanes referam tibi nunc ego? non ſunt
Ambages. non eſt e noſtro ſanguine Daphnis
Progenitus: mea nec coniunx eſt mater, at ille
Eſt alio natus genitore, aliaq. parente.
Hunc etenim puerum ſilua expoſuere parentes:
Natorum queis turba domi, pariterq. nepotum
Forſan erat. Daphnim hunc dumis, vmbrisq. iacentem
Inueni: cui capra dabat bina vbera, tamquam
Vera parens, quam condidimus tellure ſub alta
Poſt mortem, pinos prope, funeſtasq. cupreſſos:
Suſtinuit quæ matris onus. Sic fatus obortis
Impleuit lacrimis oculos, ſuſpiria Lamon

Longa trahens. turbatus herus non vera referri:
Callida ſed figmenta putat Lamonis. at ille.
Nunc here ſume graues de me, & de Phyllide pœnas:
Si non vera ſenex tibi rettulit omnia Lamon.
Tunc Dionyſophanis coniux. tu dic mihi Lamon
Quid nunc damna times? geminos pro Daphnide ſeruos
Corpore præſtanti accipies. & ad ora mariti
Se vertens inquit. Hunc fingere talia credas?
Eſt puer ille quidem præclara ſtirpe creatus,
Non vili. ſenior nos hic non ludit. at ipſum
Indicia hæc proferre iube. tunc Phyllis abiuit.
Accelerans trepido paſſu: ſubito omnia ſecum
Allatura, quibus poſſent ea credere, quæ tunc
Audierant, rediensq. tulit monumenta reperta.
Vt vero auratumq. enſem, capulumq. Elephanto
Candenti ornatum, tyriumq. intentus amictum,
Et paruum ex auro torquem proſpexit, ibi amens
Exclamat. noſco gladium, puroq. monile
Ex auro, & clamydem tyriam. Pro conditor orbis
Nota tegis rerum cuſtos, & operta recludis.
Clamat, & immiſcet lacrimis noua gaudia fuſis.
Ad cæli genitor tollebat ſidera palmas,
Oſculaq. indicijs figebat multa repertis.
Tunc iuſſit natum acciri, miſitq. Medonta
Ilicet in ſiluas, vt duceret ante parentis
Conſpectum capras paſcentem ad littora Daphnim.
Qui poſtquam magna famulum comitante caterua
Tendentem proſpexit iter caua littora verſus.
Proiecit ſubito calamos, veſtemq. reliquit,
Atq. ferebatur verſus caua littora curſu
Præcipiti, velut acta ratis ſpumoſa per alta,

Cum

Cum tempeſtates, Borea comitante ſonoras
Diſcordes glomerant Eurus violentus, & Auſter.
Nam pedibus volucres Boreæ trucis anxius alas
Addiderat timor infuſus per pallida membra.
Imprudens puer inſidias horrere ſequentum,
Atq. capi metuens, in cærula lata volebat
Se iacere e ſcopulo, vitamq. effundere in vndis.
Vt vero domini famulos, vocemq. ſequentum
Agnouit, ſubito curſumque, metumq. remiſit.
Nam Rhodius clamabat Acon Ah quid fugis? audi
Me precor. ipſe tuus genitor, at ſedula mater
Expectat. iam ſiſte gradum, vanumq. timorem
Pelle tuo precor ex animo: namq. omnia nunc nunc
Detexit domino Lamon, vidi ipſe ego cuncta.
Ne credas tibi me modo ſomnia vana referre.
Tunc Daphnis: ſiſtit procuruo in littore greſſus.
Quem famuli circumſiſtunt, dominumq. ſalutant:
Et Dionyſophanis ſub regia culmina ducunt.
Adductum vt natum gemini videre parentes:
Hæſerunt pueri collo, amplexusq. dederunt.
At mater gremio natum lætata fouebat,
Alloquijs mulcens blandis: nolebat & ille
Linquere complexus veræ genitricis, & ora:
Et pene eſt animo dilectam oblitus amantem.
Vsq. adeo generis natura eſt credula noſtri
Induit is veſtes poſtquam deuenit in aulam,
Purpureas, auro illuſas: qui haud ſecus, ac Sol
Effulſit, ſeſe Eoo cum tollit ab ortu.
Quas ſecum attulerat iuuenis Lycus, & puer Idas,
Actoridæ clara conſanguinitate propinqui.
Nam matrem formoſam oculis referebat, & ore:

Et claram virtutem animo, roburq. parentis.
Audijt ille libens dicentem talia patrem;
O nate, vxorem duxi pubentibus annis:
Quæ multos peperit natos, & te quoque, quem tunc
Expoſui, veluti fœtum iam luce carentem.
Pars bello occubuere graui, partem abſtulit annus
Noxius: atq. vrbem vaſtauit ciuibus, agroſque,
Agricolis pene extinctis. tu nate parentem
Ne me ipſum incuſa: ſic me impellebat egeſtas.
Et tunc te expoſui inuitus. nec vallibus olim
In patrijs o nate tuas pauiſſe capellas
Pœniteat. puer Aſſaraci de ſanguine duxit
Ad liquidos fontes armenta in collibus Idæ.
Non te maior auis, opibusq. eſt ciuis in vrbe:
Quam colimus, ſumptisq. tuo patre clarior armis.
Solus opes, noſtramq. domum nate optime ſeruas.
Lamoni vero capras, quas Daphnis ad æquor
Paſcebat: partem & nemoris, ſtabulumque, domumq.
Conceſſit, pinguisq. ſoli tria iugera dono,
Et ſignata boum effigie centum dedit æra.
Tunc alacris puer exiluit: paucisq. parentem
Alloquitur. Percepi animo cuncta hæc ego, quæ tu
Dixiſti, ſed nunc ſitientes ducere capras
Ad ſolitos fontes tendo: nam ſueta propinquat
Hora die: quæ me expectant, notamq. cicutam.
Lentus ego hic ſedeo capras oblitus, & hædos.
Riſerunt tunc ſuaue viri quod ſepta, gregesq.
Curaret proprios hæres inopinus: & illum
Detinuit Dionyſophanes: viridesq. repente
In ſiluas ſeruum miſit, collesq. propinquos.
Fama rei cunctas Lesbi penetrauerat oras:
Nam

Nam Dionyſophanes bello ſpectatus, & armis
Clarus erat, proauisq. potens, & diuite cenſu.
Eſſe viro natum præſtanti corpore nuper
Inuentum, ſimas paſcentem rure capellas.
Audierat patri grates egiſſe ſupremo
Actoridem, Daphnimq. ſimul. mœſtiſſima virgo:
Mollia, dum pecudes tonderent gramina morſu:
Quæ ſub ſiluarum frondes, vmbrasq. ſedebat.
Quæq. ſolent læſi referebat, non ſine multis
Lamentis. mox ſic dixit. Sors ſæua nouauit
Hei miſeræ mutata fidem: data fœdera Daphnis
Perfidus hac ſilua rupit, qui non ſua curat,
Nec mea verba leuis, renouataq. fœdera quondam:
Me numquam deſerturum. caprasq. reliquit,
Meq. ſimul, voluitq. nouas ſub pectore tædas,
Forſitan ille ferus noſtros exoſus amores.
Sed viuat Daphnis felix, ego Daphnide poſthac
Non viuam amiſſo, nec paſcam his vallibus vltra.
Ipſe Dryas ſed cum Daphnim inueniſſe parentes
Audiſſet Phrygio ex Lycaba, decreuit adire
Actore progenitum, ſeriemq. exponere facti.
Nec mora, dum ſuaues auras captaret in vmbra
Arborea Cleariſte vna cum coniuge, & ipſo
Daphnide, & æthereas iam Sol conſcenderet oras:
Et dextra, læuaq. polum ſpectaret vtrumq.
Ipſe Dryas hortum ingreditur, ſicq. ore profatur.
O Dionyſophane, ſimilis caſus mihi quondam
Euenit, qui Lamoni: cogitq. fateri
Hac ignota tenus cunctis. non eſt mea Leuce
Progenies: mea non illi dedit vbera coniux.
Aſt illam nutriuit ouis: namq. illa puellas

Tunc Lycabas primi Solis ſub lumina fluctus
Verberat æquoreos funda, linoq. tenaci,
Squamoſam inuoluens tranquilla ſub æquora gentem:
Et captam adducit contracto fune per vndas
Ad littus. fallit Coryneus arundine piſces
Saxoſum ad flumen, qua ſe ſe immergit amaris
Fluctibus: aſt alij Luna exoriente cruentam
Intra tecta ferunt prædam clamore, ferarumq.
Eripiunt coſtis pellem, ſquamasq. natantum
Decutiunt ferro, calidisq. imponere prunis
Accingunt ſeſe famuli, & carcheſia ponunt:
Atq. onerant menſas epulis de more miniſtri.
Nec deerat variæ chortis, nemorumq. volucres:
Et quas ſilua feræ, vel florea pabula paſcunt.
Nec deerant piſces, quos circum flumina, quosq.
Littoreos circum portus maris educat vnda:
Quosq. lacus liquidi ſeruant, altæq. paludes.
Hic aderat Lycabas clarus piſcator in oris
Aegæis, doctusq. maris cognoſcere gentes,
Quoq. modo quibus inſidijs, qua ve arte latentes
Aequore ſub vaſto poſſet quis fallere piſces:
Lesbius hunc Acron docuit: quem fama ferebat
Horribiles ſolitum laqueis innectere phocas.
Quam circum pelagi rupes monſtrauit, & omnes
Scire dolos, artesq. dedit, queis retia ponto
Tenderat, aut longa captaret arundine piſces,
Et multas etiam varia ſub imagine formas
Se vidiſſe refert. ſcopulo & Tritona ſedentem,
Fluctibus in medijs pelagi, qua frangitur vnda.
Cui vaga Cæſaries per ſquamea colla fluebat,
Glaucaq. ſub viridi radiabant lumina fronte.

Os ſciſſum, deforme, cauum, nareſq. recuruæ,
Delphinum induerat caudam, qua parte reflectit
Hiſpida crura, quibus toto regit ordine curſus
Ducebant alacres lętis conuiuia tectis.
Tunc Dionyſophanes conuertens lumina verſus
Venantes menſa poſitos: carcheſia poſtquam
Lesboa vnanimes menſis vertere ſecundis;
Hæc ait, a teneris venatu aſſuetus in altis
Vallibus his & planitie, pariterque paterno
Littore in hoc, breuiter quædam præcepta docebo.
Non placeat mihi venator, qui luce relicta
Noctem amat, & ſemper ſero ſub veſpere tendit
Retia, cumq. tenet terras, cęlumq. tenebris
Humida nox nemorum ſolitas petit impiger vmbras,
Expectatq. latens in acuta carice prædas.
Hic mutat rerum ſeriem, conuertit & atras
In tenebras demens claram lucem haud ſine magno
Ipſius, pariterq. canum, ſociumq. periclo.
Eſſet nunc teſtis Dorilas, ſi viueret, & qui
Iugera multa ſoli prope littora curua tenebat
Euridamas, quem dum famuli per florea quærunt
Paſcua, perq. nemus frondoſum; tela cruore
Reſperſa, & laceras, non vno vulnere veſtes,
Diſcerptoſq. artus, atq. oſſa effracta ferinis
Morſibus agricolæ ſilua inuenere ſub alta,
Vaſtatorq. canis quondam, terrorq. ferarum
Viſceribus late exemptis, ruptiſq. iacebat.
Prętere a tibi ſit ſimplex, atq. aſper amictus,
Non laxus, non pictus acu, non textilis auro,
Non ſit verſicolor, tyrio non ardeat oſtro,
Commoda, quę fuerit viridi ſaturata colore
Veſtis erit (ni fallor) amant viridantia talem,

Prata habitum, viridi gaudet nemus omne colore,
Et viridi teretes ſuras include cothurno.
Tutior ingreditur tali venator amictu,
Frondentes ſemper ſiluas, fallitq. ferarum,
Lumina ſæpe dolos meditans, dum delitet alta
Carice, & inſidias miſeris parat: at tegit alpes,
Quum nix alta, rigentq. gelu caua flumina, & omnes
Siluarum cecidere comæ, nec gramina campis
Apparent, niueo incedes tunc tectus amictu.
Abde domo, criſtamq. leuem, phaleraſq. ſonantes,
Frenaq. quæ late lucent auro, aut orichalco,
Et picturatis radiantia baltea ſignis.
Sit raucum cornu ſocios accire, caneſq.
Aſſuetum: læuo ſemper quod pendeat armo,
Hoc dedit Antinoo vitam: nam littora propter
Influit in pelagi vicinus riuulus vnda.
Dum ſequitur fœcunda leues per paſcua ceruos
Præruptam in foueam cecidit, quam denſa tegebant,
Viminaq. lappæq. & acuta cuſpide ſentes;
Quid faceret? quum iam cælo ſurgentia ſigna
Monſtrarent nitidum noctis decus, & ſua rubro
Dirigeret Sol iam radiantia lumina ponto.
Hic tamen haud trepidus rerum ſpe nixus adunco
Inflauit cornu: quo littora curua repente
Inſonuere ſonum comites, vocemq. ſequuti,
Accelerant, foueaq. trahunt, denſiſq. latebris
Perculſſum rigidis iuuenilia ſentibus ora.
Non ſint ſæua tibi catulorum ſemina cordi:
Non alit Armenias tellus hæc Lesbia tigres,
Non lynces, nec nos libycis venamur in oris.
Venatorq. ſequens capreas, non territus horret

A tergo, aut patria deprenſum in rupe leonem.
Ne permitte canes graueolentem haurire lacunam.
Quæ tepidum humorem ſudat, ſed flumina feſſi
Venatu, fonteſq. bibant, riuoſq. recentes.
Tu tectis ſuſpende plagas, & retia, & arma
Venantum, vt catuli aſſueſcant hæc cernere primum,
Inq. canum ſonitus cornu ſtrepat auribus, illiq.
Aſſueſcant audire ſonos, plauſuſq. virorum,
Et ſtrepitus ſimul armorum, & parere vocanti.
Nec collo innectès e duris vincula loris,
Nec coniunge pares, vt eant æqualibus ambo
Paſſibus, aut ſilua in magna, aut conualle: nec ipſos
Inuitos, & luctantes ſub fornice tecti
Includes, donec ſat firma aduenerit ætas:
Nam ſeſe torquent catuli, nituntur, & arctis
Per noctem, totumq. diem ſe ſoluere vinclis,
Et tenero quærunt præſepia rumpere morſu:
Hinc canis obtuſum dentem venator, & vngues,
Inualidaſq. animi vires, & corporis artus
Inuenit, & tardos per proxima paſcua curſus
Miratur, culpamq. canes incautus in ipſos
Inſontes ſubito transfert, cæditq. flagellis.
Exerce per prata canes, dum firmior ætas
Succedit, nec adhuc tenero ſtat corpore robur,
Et quoties vacuo celeres agis æquore damas,
Interſint, morſuq. feras inuadere tentent,
Atq. armos, atq. ora lauent; fauceſq. cruore.
Degeneres a ſtirpe caua memor occule terra,
Saxa ſuper cumulans; nec dulci ignoſce iuuentæ.
Non equa te per prata ferat, littuſq. viret qua
Venatrix ſilua: illecebris namq. illa videndo

Dulcibus

Dulcibus occulto penetrant fera corda veneno
Alipedum hinnitu, quorum nemus omne remugit,
Et circum caua ſaxa ſonant, fugit & fera dumis
Abdita, latratuſq. canum ſpe ludit inani,
Venatorq. ſequens non prędæ aſpirat opimæ.
Multi etiam Heroes laudem retulere, nec vnquam,
Curarunt populi plauſum, faſceſq. ſuperbos;
Sed ſtrati ſubter frondoſæ vertice quercus
Inter odoratum ſerpilli gramen, & inter
Narciſſi, calthæq. comas, qua ſilua rubentes
Effundit gremio flores, cœpere ſoporem.
Veſcunturq. canes inter ſocioſque, gregumq.
Cuſtodes, niueiq. bibunt carcheſia lactis:
Et carpunt quos ſponte tulit ſilua ardua fructus.
Dum paſſim ſtrepitant inter dumeta volucres,
Quam felix ille eſt, ſpreuit qui limina Regum,
Et canibus ſectatur apros, aut inſtruit Vrſis
Inſidias, & ab vrbe procul totum exigit æuum,
Et durata ſuis ſale terga, aut terga iuuencę,
Aut coſtas menſis ſubter loca frondea ponit,
Et lętus parto fruitur, dapibuſq. ferinis;
Lesboumq. merum permiſcent dulcibus vndis,
Atq. animis ęquat Parthorum regna potentum.
Corporeas auget vires venatus, & audit
Ille magis, cito nec membris venit ægra ſenectus:
Quumq. venit, virides annos, animiq. vigorem
Non aufert, nec Vere nouo, quum ducit apum rex
Fulgentes per prata ſuos herboſa Quirites:
Queis virides halant Caſiæ, & beneolens Narciſſus:
Herbarum haud ſumptis curat ſua corpora ſuccis,
Regalem aut ſcindit ferrata cuſpide venam:

Pratorumq.

Pratorumq. color varius, nemorumq. virentum
Delectant oculorum acies, acuuntq. videndo.
Mærebat Lamon metuens diſcedere Daphnim:
Quem Dionyſophanes vrbana ad mœnia duci
Iuſſerat, vxori famulum vt daret, & dare velle
Se promittebat geminos pro Daphnide ſeruos:
Qui lætas agerent dumeta per aſpera capras.
In thalamũ ille igitur lacrimanſque, dolensq. vocauit
Phyllida: mox inquit, miſeri ſumus o mea Phylli,
Nam cum ruris herus dilecti celſa relinquet
Hoſpitia, vrbanasq. petet cum coniuge ſedes,
Adducet ſecum Daphnim: nouus aduena capras
Tecto nobiſcum paſcet permiſtus eodem.
Expoſitum ſilua Daphnim, inuentumq. ſilebo?
Et facti ſeriem totius. dic age. at illa.
Non equidem. Sed tu poſita in penetralibus effer
Indicia, & primos inuenti infantis amictus,
Mox poſtquam ſublatæ epulæ, & carcheſia menſis;
Ipſe aulam ingreditur, placido & ſermone profatur.
Quæ Dionyſophanes referam tibi nunc ego? non ſunt
Ambages. non eſt e noſtro ſanguine Daphnis
Progenitus: mea nec coniunx eſt mater, at ille
Eſt alio natus genitore, aliaq. parente.
Hunc etenim puerum ſilua expoſuere parentes:
Natorum queis turba domi, pariterq. nepotum
Forſan erat. Daphnim hunc dumis, vmbrisq. iacentem
Inueni: cui capra dabat bina vbera, tamquam
Vera parens, quam condidimus tellure ſub alta
Poſt mortem, pinos prope, funeſtasq. cupreſſos:
Suſtinuit quæ matris onus. Sic fatus obortis
Impleuit lacrimis oculos, ſuſpiria Lamon

Longa trahens. turbatus herus non vera referri:
Callida ſed figmenta putat Lamonis. at ille.
Nunc here ſume graues de me, & de Phyllide pœnas:
Si non vera ſenex tibi rettulit omnia Lamon.
Tunc Dionyſophanis coniux. tu dic mihi Lamon
Quid nunc damna times? geminos pro Daphnide ſeruos
Corpore præſtanti accipies. & ad ora mariti
Se vertens inquit. Hunc fingere talia credas?
Eſt puer ille quidem præclara ſtirpe creatus,
Non vili. ſenior nos hic non ludit. at ipſum
Indicia hæc proferre iube. tunc Phyllis abiuit.
Accelerans trepido paſſu: ſubito omnia ſecum
Allatura, quibus poſſent ea credere, quæ tunc
Audierant, rediensq. tulit monumenta reperta.
Vt vero auratumq. enſem, capulumq. Elephanto
Candenti ornatum, tyriumq. intentus amictum,
Et paruum ex auro torquem proſpexit, ibi amens
Exclamat. noſco gladium, puroq. monile
Ex auro, & clamydem tyriam. Pro conditor orbis
Nota tegis rerum cuſtos, & operta recludis.
Clamat, & immiſcet lacrimis noua gaudia fuſis.
Ad cæli genitor tollebat ſidera palmas,
Oſculaq. indicijs figebat multa repertis.
Tunc iuſſit natum acciri, miſitq. Medonta
Ilicet in ſiluas, vt duceret ante parentis
Conſpectum capras paſcentem ad littora Daphnim.
Qui poſtquam magna famulum comitante caterua
Tendentem proſpexit iter caua littora verſus.
Proiecit ſubito calamos, veſtemq. reliquit,
Atq. ferebatur verſus caua littora curſu
Præcipiti, velut acta ratis ſpumoſa per alta,

Cum tempeſtates, Borea comitante ſonoras
Diſcordes glomerant Eurus violentus, & Auſter.
Nam pedibus volucres Boreæ trucis anxius alas
Addiderat timor infuſus per pallida membra.
Imprudens puer inſidias horrere ſequentum,
Atq. capi metuens, in cærula lata volebat
Se iacere e ſcopulo, vitamq. effundere in vndis.
Vt vero domini famulos, vocemq. ſequentum
Agnouit, ſubito curſumque, metumq. remiſit.
Nam Rhodius clamabat Acon Ah quid fugis? audi
Me precor. ipſe tuus genitor, at ſedula mater
Expectat. iam ſiſte gradum, vanumq. timorem
Pelle tuo precor ex animo: namq. omnia nunc nunc
Detexit domino Lamon, vidi ipſe ego cuncta.
Ne credas tibi me modo ſomnia vana referre.
Tunc Daphnis: ſiſtit procuruo in littore greſſus.
Quem famuli circumſiſtunt, dominumq. ſalutant:
Et Dionyſophanis ſub regia culmina ducunt.
Adductum vt natum gemini videre parentes:
Hæſerunt pueri collo, amplexusq. dederunt.
At mater gremio natum lætata fouebat,
Alloquijs mulcens blandis: nolebat & ille
Linquere complexus veræ genitricis, & ora:
Et pene eſt animo dilectam oblitus amantem.
Vsq. adeo generis natura eſt credula noſtri
Induit is veſtes poſtquam deuenit in aulam,
Purpureas, auro illuſas: qui haud ſecus, ac Sol
Effulſit, ſeſe Eoo cum tollit ab ortu.
Quas ſecum attulerat iuuenis Lycus, & puer Idas,
Actoridæ clara conſanguinitate propinqui.
Nam matrem formoſam oculis referebat, & ore:

Et claram virtutem animo, roburq. parentis.
Audijt ille libens dicentem talia patrem;
O nate, vxorem duxi pubentibus annis:
Quæ multos peperit natos, & te quoque, quem tunc
Expoſui, veluti fœtum iam luce carentem.
Pars bello occubuere graui, partem abſtulit annus
Noxius: atq. vrbem vaſtauit ciuibus, agroſque,
Agricolis pene extinctis. tu nate parentem
Ne me ipſum incuſa: ſic me impellebat egeſtas.
Et tunc te expoſui inuitus. nec vallibus olim
In patrijs o nate tuas pauiſſe capellas
Pœniteat. puer Aſſaraci de ſanguine duxit
Ad liquidos fontes armenta in collibus Idæ.
Non te maior auis, opibusq. eſt ciuis in vrbe:
Quam colimus, ſumptisq. tuo patre clarior armis.
Solus opes, noſtramq. domum nate optime ſeruas.
Lamoni vero capras, quas Daphnis ad æquor
Paſcebat: partem & nemoris, ſtabulumque, domumq.
Conceſſit, pinguisq. ſoli tria iugera dono,
Et ſignata boum effigie centum dedit æra.
Tunc alacris puer exiluit: paucisq. parentem
Alloquitur. Percepi animo cuncta hæc ego, quæ tu
Dixiſti, ſed nunc ſitientes ducere capras
Ad ſolitos fontes tendo: nam ſueta propinquat
Hora die: quæ me expectant, notamq. cicutam.
Lentus ego hic ſedeo capras oblitus, & hædos.
Riſerunt tunc ſuaue viri quod ſepta, gregesq.
Curaret proprios hæres inopinus: & illum
Detinuit Dionyſophanes: viridesq. repente
In ſiluas ſeruum miſit, collesq. propinquos.
Fama rei cunctas Lesbi penetrauerat oras:
Nam

Nam Dionyſophanes bello ſpectatus, & armis
Clarus erat, proauisq. potens, & diuite cenſu.
Eſſe viro natum præſtanti corpore nuper
Inuentum, ſimas paſcentem rure capellas.
Audierat patri grates egiſſe ſupremo
Actoridem, Daphnimq. ſimul. mæſtiſſima virgo:
Mollia, dum pecudes tonderent gramina morſu:
Quæ ſub ſiluarum frondes, vmbrasq. ſedebat.
Quæq. ſolent læſi referebat, non ſine multis
Lamentis. mox ſic dixit. Sors ſæua nouauit
Hei miſeræ mutata fidem: data fœdera Daphnis
Perfidus hac ſilua rupit, qui non ſua curat,
Nec mea verba leuis, renouataq. fœdera quondam:
Me numquam deſerturum. caprasq. reliquit,
Meq. ſimul, voluitq. nouas ſub pectore tædas,
Forſitan ille ferus noſtros exoſus amores.
Sed viuat Daphnis felix, ego Daphnide poſthac
Non viuam amiſſo, nec paſcam his vallibus vltra.
Ipſe Dryas ſed cum Daphnim inueniſſe parentes
Audiſſet Phrygio ex Lycaba, decreuit adire
Actore progenitum, ſeriemq. exponere facti.
Nec mora, dum ſuaues auras captaret in vmbra
Arborea Cleariſte vna cum coniuge, & ipſo
Daphnide, & æthereas iam Sol conſcenderet oras:
Et dextra, læuaq. polum ſpectaret vtrumq.
Ipſe Dryas hortum ingreditur, ſicq. ore profatur.
O Dionyſophane, ſimilis caſus mihi quondam
Euenit, qui Lamoni: cogitq. fateri
Hac ignota tenus cunctis. non eſt mea Leuce
Progenies: mea non illi dedit vbera coniux.
Aſt illam nutriuit ouis: namq. illa puellas

 Or-

Orſilochi inſignes forma, & florentibus annis
Ore refert roſeo: non matrem Baucida, non me
Paſtorem plenum rugis, turpiq. ſenecta.
Ipſe etenim, dum ſector ouem per prata, puellam
Inueni hanc antro expoſitam prope littoris oram.
Reſpice ad hæc, quæ ſunt monumenta reperta puellæ:
Quæ non conueniunt paſtori, ciuibus apta
Sunt magis. interea vos veſtigate parentes
Pubentis Leuces, quæ veſtro digna videtur
Daphnide, voſq. illos ſociali iungite teda.
Namq. vna ſemper ſiluis, iuxtaq. profundum
Pauerunt pecudes, & amatus amauit amantem.
Hęc illi ſenior ſic ore affatus amico eſt.
Nec Dionyſophanes ſenioris verba Dryantis
Negligit, & Daphnis ſupplex, humilisq. rogabat
Actoridem, vt ſtabili vellet ſibi iungere Leucem
Connubio, indicia at poſtquam pictoſq. cothurnos,
Atq. auro illuſam, & picto ſubtegmine lænam
Vidit, & ornatam mitra: ſe vertit ad ipſam
Actorides lętus Leucen, dehinc talia fatur.
Fide animis tamquam caro ſociata marito.
Ne dubita: inuenies & tu quoq. virgo parentes.
Forma erat inſigni Leuce, formoſior at quum
Induit auratas veſtes: auroq. capillos
Implicuit, lymphaq. manus, atq. abluit ora.
Ornatus formam addiderat. ceu ſi quis in auro
Includit Parium lapidem, lęuesq. Hyacintos.
Quid dicam? vis hanc Lamon, Daphnisque, Dryasq.
Ornatam gemmis, & talibus agnoſcebant
Veſtibus: atq. huius genitorem haud eſſe Dryantem
Indicijs ſine, quis noſſet? Tunc inclytus vrbem

Lesboam Actorides multis comitatus adiuit:
Atq. ſuas vbi peruenit cum coniuge ſedes:
Mandauit fieri medijs conuiuia tectis.
Primoreſq. vrbis, ciueſque, ſuoſq. vocauit
Affines, facti euentum quibus explicat omnem.
Mirantur cuncti flagrantia Daphnidis ora:
Ore fremunt omnes: inuento & Daphnide gaudent.
Aurea ſed poſtquam menſis ſublata fuerunt
Pocula, regaleſq. epulę, cunctiq. ſilerent:
Afferri calathum iuſſit, quo condita Leuces,
Mitra erat: atq. vna veſtis, croceiq. cothurni;
Virginis expoſitæ indicia, & monumenta reperta:
Quæ Dionyſophanes ſumpſit, circumq. ferebat
Conuiuas calathum argento, ſigniſq. decorum.
Et caſum inuenti narrabat Daphnidis: vtq.
Ipſe Dryas illi monumenta hæc virginis olim
Expoſitæ dederit, quam ſecum duxit in vrbem:
Quam tamen haud voluit geniali accumbere menſæ.
Spectabant intenti oculos, aureſq. reperta
Indicia; aſt manibus geminis ea ſæpe reuoluens
Agnouit tunc Theſprotus: mox talia fatur.
O ciues mea ſunt hęc omnia, & hæc tua Leuce
Eſt Dionyſophane ſanguis meus. an mea nata
Viuit? an hęc aliquis portauit munera ludens:
Inq. tuas venere manus? tu dic mihi quando?
Ille autem referam dixit, tua filia quondam
Non longe a pelago viridi eſt inuenta ſub antro
Vbere quam nutribat ouis ſub rupe: Dryaſq.
Suſtulit, atq. aluit ſub agreſtis culmine tecti:
Hancq. ouium demum cuſtodem fecit: at illa
Lanigeras ſiluis pecudes paſcebat in altis.

Poſtquam autem ſenior Daphnim inueniſſe parentes
Agnouit: ſubito properans me acceſſit: & omnem
Narrauit ſeriem facti: donoq. puellam
Conceſſit, quę nata tua eſt (vt dicis) & ipſam
E thalamo iubet acciri, quæ protinus illi
Aſtitit, atq. genu flexo venerata parentem eſt.
Lætitia pater exultans ceruice pependit
Illius. at poſtquam natæ illacrimantis inhæſit
Complexu, tergens lacrimantia lumina dixit.
Ipſe ego diues eram iuuenili ętate: paternas
Sed mala ſors exhauſit opes, caſuſq. ſiniſtros
Vos ſcitis: dederit q. mihi quæ damna triremis
Olim, cum Siculo facta eſt iactura profundo.
Tempore, quo tenues coniux mea lucis in auras
Edidit hanc, ego triſtis eram: duramq. timebam
Pauperiem, & varios caſus, atq. aſpera bella.
Tunc natam expoſui mœrens, lacrimanſque, gemēſque:
Priſtina ſed poſtquam redierunt tempora, noſterq.
Aſſiduus labor in rebus ſucceſſit agendis.
Emerſi damno, & rediīt res ampla, ſimulq.
Affluere ipſe opibus cœpi, ſed prole carebam:
Vnde meis mea nata bonis gratiſſima venit.
Tunc Dionyſophanes inquit. cape cuncta puellę
Indicia, & natam pariter. ſicq. hunc ego quondam
Expoſui, tuq. hanc, quos nunc inuenimus. vtq.
Lanigeros pauere greges, hirtaſq. capellas
Vnanimes, ſic hos iungemus fœdere firmo
Connubij. Senior laudauit dicta loquentis.
Theſprotus ſigna aſpiciens manifeſta: Peredim
Aduocat vxorem, dicens. hæc noſtra Nealce
Expoſita a nobis quondam, eſt inuenta, Dryas quam
Nutriīt,

Nutrijt, at mater natam complexa, rigabat
Lætitia vultum lacrimis, gremioq. fouebat.
Dein Leuce, & Daphnis precibus petiere parentes,
Ut liceat ſiluas, & amata reuiſere rura:
Et notos olim fontes, rorantiaq. antra:
Atq. ſimul ruri tędas celebrare iugales.
Cederet auroræ ſed cum nox atra rubenti,
Quæ ſecum informes tenebras, radiantiaq. aſtra
Duxerat: actutum cuncti aſcendere quadrigas,
Inq. ſuas venere domos, & agreſtia tecta.
Interea inſtituere altis conuiuia ſiluis.
Ipſe ſenex aderat Lamon, Phylliſque, Dryaſque,
Et Baucis conſors thalami. Damonq. Phyletę
Filius, atq. ſoror tædas ſortita iugales
Licenium, nigriſq. oculis Theleſilla, comiſque:
Dehinc Leuces genitor conceſſit tecta Dryanti
Ruſtica, quæ ſpectant litus, pecudeſque, nemuſq.
Vicinum ſtabulis, vinctaq. proxima ponto:
Et partem haud tenuem campi, veſteſq. hyemales.
At Dionyſophanes Siculo non more parabat
Regifico menſas luxu: ſed agreſtibus illas
Ornabat dapibus, pecudum quas virgea ſepta
Mittebat, famuli non hic argentea menſis
Pocula, ſed facta ex humili poſuere myrica,
Eſſe merum nectar dicebant Lesbia vina.
Et veteres cantus Lycidas memorabat arator:
Quos olim meſſor patrsij cantabat in aruis.
Paſtoreſq. alij laudabant priſtina ſęcla,
Et ſua: quos & tunc ritus ſeruare ſolebat
Ante aras paſtor, faceret cum ſacra quotannis,
Et quæ ſubridens referebat vinitor, vuas

Alternis

Alternis mites pedibus dum calcat, & haurit
Muſta lacu, dictis homines quoſcumq. laceſſens.
Primi ducebant choreas Lamonque, Dryaſque:
Hoſq, ſequebantur iuuenes, tenerę q. puellæ,
Atq. ſenes alij, quamuis incurua ſenectus
Inſtaret, tegeretq. albos vitta alba capillos.
Interea pedibus choreas dum læta iuuentus
Plauderet: atq. Mycon ſtipula ſtrideret ad auras:
Ceſſabat tondere pecus prata herbida, tanquam
Lætitię, & feſtæ lucis non inſcia turba.
Et Daphnis, Leucæq. greges, velut ante ciebant
Nomine, quas Daphnis dextra mulcebat, & vlmi
Veſca dabat folia, & ſalicis cum cortice frondes.
Atq. tenens manibus caprarum cornua, fronti
Oſcula multa dabat, recolens ſeſe vbera caprę
Suxiſſe, & vitam ſiluis duxiſſe paternis
Paſcentem per prata greges cum coniuge Leuce.
Quid dicam? iam tecta ingens agreſtia plauſus
Implebat: atq. orta recens iam noctis imago
Cælum inuoluebat tenebris; lumenq. nitentes
Amiſſum ob Solis radios, curſuſq. redibat
Sideribus; celſiq. decus remeabat Olympi:
Nam tunc fulgebat primis noua Luna diebus.
Tunc Lycabas. iam veſper adeſt conſurgite menſis:
Et paſſim lętis reſonent clamoribus ędes;
Et totæ ominibus reſonent felicibus ædes;
Nec mora, odoratis perfundunt ignibus auras:
Et Leucem inuiſunt, Daphnimque, torumq. iugalem.
Qui prius intrarant, cum nox accederet, vda
Balnea: & abluerant ſeſe beneolentibus vndis.
Inde nuces prope veſtibulum de more miniſtri

Certatim ſpargunt. Damon, Lycidasq. viciſſim
Diſparibus calamis ſocialia carmina fundunt.
Vt ſitiunt cane ab Icario ſcmuſta calore
Gramina cæleſtes pluuias: ſic læta iuuentus
Speratam hanc optant noctem, tedasq. iugales.
Vtq. mari vaſto, nimiumq. furentibus Euris
Iactati huc illuc nautæ, quum fulmina cælo
Cum ſonitu demiſſa cadunt: inuiſere portus
Exoptant, ita feſſus amans connubia læta.
Vlmus amat, gaudetq. incingi palmite vitis.
Vitis amat, gaudetq. adiungi frondibus vlmi.
Sic noua nupta nouo gaudet ſociata marito:
Sic & ſponſus amans amplecti gaudet amantem.
Fert lolium non culta ſeges: dominatur & aſper
Carduus: & denſis vepribus horret ager.
Hortus odoratum fundit benecultus Amomum:
Quicquid & Indorum fertilis ora parit.
Sic experta virum virgo, primosq. labores
Optatò patri pignora chara dabit.
Coniuge tu tali fœlix es Daphnis, & illa
Te tali felix eſt coniuge: pulcher vterq.
Diues vterq. etiam: pariliq. in flore iuuentæ.
Parq. illis fortuna fuit, parq. exitus illis.
Sit matri, ac patri ſimilis ventura propago:
Quæ forma referat genitricem, & robore patrem
Paſtores mixti agricolis diuerſa canebant
Carmina, tum vitreæ Oenonis, Paridisq. hymenęos
Daniq. incompoſitos motus ſtridentis auena
Ad ſonitum: aſt alij pręcincti tempora myrto
Accenſas portant tædas ante ora canentum.
Agreſtesq. ſonant lætæ concentibus ædes.

Heroum

Heroum quando celebrant connubia gentes,
Antoni PERENOTTE, *ſolent arceſſere certos,*
Inſignesq. viros fidibus, qui carmine laudes
Sponſorum alterno referant nomenque, genusq.
Amborum, thalamo quos iunxit cælicolum Rex.
Pellibus incinctus pecudum nec diſplicet Alcon
Lanigeri pecudis cuſtos in vallibus altis,
Dum ſedet, & tenui deducit arundine carmen,
Laudans ipſe etiam tædas, & facta parentum.
Sic ego nunc, PERENOTTE, *tui non immemor vn-*
Poſt magnos vates, qui te coluere, coluntque: (quam
Intexuntq. ſuis merito tua nomina chartis:
Expoſitos cecini deducto carmine Daphnim,
Et Leucen, rapidum Tyberini ad fluminis amnen.

Iacobi Pacti Siculi Mamertini.

LAVRENTIS *magni ſublimia carmina Phœbus*
Hæc dempto autoris nomine cum legeret,
Artemq. & numeros admirans: an ne etiam inquit
Scripſit de Leuce, & Daphnide Virgilius?

FINIS.

AD ILLVSTRISSIMVM FVLVIVM VRSINVM.

NVNC quoniam arboribus redit honor, & humida tellus
Ob Veris tepidos imbres ſubmittit in hortis,
Et ſiluis varios flores, & gramina campis,
Et dulces aurarum animæ pacata reuiſunt
Iam maria, & tali Zephyro ſpirante, ſerena;
Te ſtudia iſta operoſa precor, iam linque, frequentant
Imprimis ciues villas, & frigida rura
Pars populi, pingueſq. greges ad flumina ducunt
Paſtores, & ſub quercu viridante recumbunt:
Certatimq. canunt, dum paſcunt gramina Vaccæ.
Te varij inuitant flores; qui non ſecus ornant
Florentes hortos, vicinaq. prata, nemusque,
Aſtrorum quam noctem ignes, atq. atria cæli.
Rumpe moras: finemq. impone laboribus, & te
Collige: nam ſcriptis ſatis eſt vulgata per oras
Europæ tua fama tuis doctiſſime Fului.
Ipſa dies ſed quum veluti nemorum leuis vmbra
Prætereat numquam reditura, vt in arbore frondes,
Et folia aduentu Veris, Zephyriq. quotannis;
Dic mihi, quid tantos, nocteſque, dieſque, labores
Mortales perferre iuuat? linque ardua Romæ
Mœnia, ſeptenosq. ſuo cum Thybride colles:
Et confer te iam Ferratæ ad culmina Cryptæ,
Quum ſacra fueris Laterana operatus in æde,
Primores inter templi, rerumq. miniſtros.

Namq. tui Perenottus amans, noſtriq. moratur:
Qui ſine te non carpet iter: cui viſere templum
Fortunæ eſt animus poſitum Præneſte ſub alta.
Hic vbi nos, & dignus auis, atauisq. Columna
Iulius hoſpitio accipiet, domibusq. ſuperbis.
Inſpicere atq. Albæ veſtigia diruta longæ,
Et Dauni exoptat ſedes, orasq. Latini
Laurentum Regis, ſublimisq. Anxuris arces.
Et Romam rediens Tiburtia mœnia adibit
Hippolyti Eſtenſis fontes viſurus, & hortos
Vulgata illuſtres fama, & tecta aurea cælo
Educta, & villæ veſtigia priſca Hadriani.
Et circum loca tot claris celebrata poetis.
Adſunt iam comites, ſolers in rebus agendis,
Candidus & legum interpres Leander, & æqui
Funchius obſeruans iuſti, & Florentius vrbis
Romanæ & ſeptem colles, veteresq. ruinas,
Et priſci populos Latij & mutata locorum
Nomina iam pridem a teneris cognoſcere doctus.
Ximenes prudens, longo & ſpectatus ab vſu,
Hi ſignis te, & voce vocant. quid tempora differs,
Perpetuo addictus monumenta euoluere Graium;
Et latiæ libros linguæ? Te magnus in horas
Expectat Granuellanus: quotieſq. videmus
E domini tectis, vel qua de colle ruit fons
Cum ſtrepitu, aduentare equites longinqua per arua,
Qui verſus tendant antiqua palatia Cryptæ
Ferratæ: tunc nos ipſum te credimus eſſe
Ad nos qui propere venias; magnaq. tenemur
Lætitia, & ſubito Farneſi limina magni
Linquimus, atq. alacres per prata virentia greſſus
Dirigimus

Dirigimus, fruſtra at toties. quare eia age Fului
Quadrupedem conſcende tuum, qui te feret ad nos,
Haud ſecus ac pilenta ſolent, te lucidus æther
Et Ver aſſiduum Romanas linquere ſedes
Hortatur, comitesq. tui. quid in vrbe moraris?
Eſſe etenim non vrbe poteſt, rerumq. tumultu,
Vt ruri, Ver perpetuum. tu namq. videbis
Poſt vbi te Cryptæ Ferratæ tecta tenebunt
Ire dies alios, alium luceſcere Solem:
Et dices: valeant Vrbes, & tu quoq. Roma.
Non erit interea ſtudiorum magna tuorum
Iactura o Fului. nam tu magè lætus ad artes,
Nec dubita, ingenuas poſt otia blanda redibis
Nonne vides, quum feſſus ager tot ferre quotannis
Ordea, & alternis mutato ſidere fruges:
Hunc ſi permittas paulum requieſcere campum
Fundet humo campus multo cum fœnore, fruges.
Ipſe igitur noſtri non immemor, inclyte Fului,
Accelera: namq. aucupium, leporesq. ſilentem
Sub noctem capti inſidijs, volucreſq. cohortis,
Atq. hædi, & vituli, qui nondum gramina paſcunt,
Te expectant: quorum tondent vicina parentes
Paſcua, vicinumq. nemus: calathisq. recens lac,
Non tepefactum igni: capræ ſed ab vbere preſſum
Damonis dextra paſtoris fertur in altæ
Atria; quo panem miſcent de more miniſtri:
Nectare & hoc primum diuino veſcimur: & mox
Menſam onerant epulis famuli, & carcheſia ponunt,
Quæ circum placidi colles, colleſq. Capeni,
Et Setinus ager, Surrentinusq. tulerunt.
Sublatas at poſt epulas, Caroli inclyta facta

Cæſaris

Cæſaris, aut captas Vrbes, aut fœdera pacis,
Aut belli cauſas memorat Perenottus ad vnguem,
Pars quorum non parua fuit; narratq. tumultus
Iampridem quos (horrendum) Germania mouit:
Et quoties Rex caſtra mouet, cui regia paret
Gallia; & inſequitur ducibuſque, armiſq. rebelles;
Aut illos cingit valida obſidione: fugatve
Partem aliquam: vel ſi profugis, ſubit aduena miles
Auxilio, nobis toties ſunt omnia nota:
Tu vero ante alias Fului optatiſſime longas
Vlterius ne necte moras, promiſſaq. ſerua:
Namq. tui deſiderium non ferre valemus.

FINIS.

GAMBARA BENIGNO LECTORI.

LONGVS ſoluta oratione ſermones quattuor paſtorales de Daphni, & Chloe expoſitis græce habuit, qui nondum editi in complurium doctorum virorum manibus verſaban tur. in illis ipſis auctor multa turpia , fabulas item Syringæ, Turturis, atq. Echus admiſcuit. Eos ego ſermones paucis ab hinc annis latinis carminibus expreſſi, ijq. ſunt editi : nunc eoſdem immutatos ac pene nouos dare volui : multa enim addidi de meo tamquam imitator non,vt interpres vt caprarum,& ouium cultum,Lyciſcæ canis mortem, paſtorum prælium cum pyratis , apem & muſcam in in araneę telam implicitas,& Aucupium placentā à ruſtica Bauce ſubactum. His accedit Cleodemus & Myrſon,cui poematio finē, vt mea tulit ratio adieci,quod etiā à me in Bione, & Moſcho, quos in latinum carmen ſuperioribus annis conuerti , & in Gigantomachia ex Apollodoro grammatico ſumpta eſt, factum . Alcæum item habes , & Sappho, Limniacemq. nauticum amorem ceteris omnibus poſtponentem. Argen autem paſtoriſne , an nautæ connubia ſequeretur dubitantē, Lycabam nonnulla de piſcatione Dionyſophanē, de venatione attingentē. Impudica quæq. & falſa commentitiorum Deorum nomina ſuſtuli,tres quoque,quas prædixi, fabulas latinas antea à me factas, huc conferre non fuit conſilium, vt ſi nunc Longum ipſum aſpicias, non longum: ſed breuem verius appelles. id volui benigne lector, neſcius ne eſſes.

INDEX EXPOSITORVM.

A

ABrotani nidor côtra ſerpêtes. pag. 11
Aconis paſtoris exercitium. 38.
Aeſtate quæ proprie fieri ſoleant. 48
Aeſtas cur diſpliceat. 49
Alcæi laudes. 49
Amoris vis quanta. 30. & 41
Amoris inter Daphnidê, & Leucen occaſio. 18. & 33. & 34
Anni tempora quot & quod magis optandum. 48
Antonij Perenotti Cardinalis laus. 4
Antrum Muſarum. 7
Araneæ cum muſca côcertatio. 18
Arge Lymniace, & Thelethuſa choream non ducebant. pag. 35
Aries qualis eſſe debeat. 11
Aucupij deſcriptio. 41 & 45 & 54
Aucupium Daphnis ſimulat, vt Leucen videat. 41
Aues capiendi modus. 45
Auroræ deſcriptio. 9. & 25 & 27. & 28. & 36. & 39. & 44. & 46. & 47. & 64. & 66. & 72. & 74. & 80. & 89
Autumni deſcriptio. 35. & 64 & 66
Autumnus cur diſpliceat. 49
Autumni propria exercitia 49

B

BAucis Leucen nere docet. 48
Bibendi mos iuxta numerum litterarû nominis amantis. 52

C

CAnendi ſtipula varius modus. 51
Canendi, & ſonitus varij, mirîq effectus. 75
Canes venatorij quales eſſe debeant 78. itê paſtoricij. 13
Canis amor in dominum mirus. 15
Canis vſus ad quot. 14
Canum nomen breue eſſe debet. 14
Canum cura qualis. 79
Canes quando exercendi. 79
Caprarum cura. 13. & 68
Capræ & hirci pugna 61. ipſius pugnæ imitatio. 59
Caprarum dentes quam noxij arboribus. 71
Capra Daphnidem puerum lactat. 6

Capræ

Capræ cur amabantur à Daphnide. 16
Capris quid noxium. 10. & 12. & 69
Capra, & Caper quales eſſe debeant. 12
Caprarum morbo quid adhibendum. 13
Caprarum ſtabulum quale. 12
Caprarolæ laus. 3
Cerui cornuum nidor contra ſerpentes. 12.
Choreæ exprimendis rebus aptisſima deſcriptio. 52
Connubiorum variorum, varia commodà, & incommoda. 53. & 54. & 55
Connubium inter quos eſſe debeat. 58
Conuiuij deſcriptio. 76. & 48 & 76. & 89
Cornu venatoris quale eſſe debeat. 78
Cornuum cerui nidor aduerſus ſerpentes. 11
Coronati veteres diſcumbere ſoliti. 48
Corylas vinitor. 36
Cribrandi modus. 54
Crypta ferrata. 5
Cupidinis actus, & nugæ & eius deſcriptio 29 & 30
Curatio ouium tempore peſtis. 69

D

DAmetę exercitium. 38
Daphnis puer expoſitus à capra nutritur. 6
Daphnis à Lamone inuenitur 6 paſtoritiā artem docetur. 9
Daphnis ſecum loquitur. 42 item cum Leuce. 33. & 45. & 62
Daphnis Leuce amore capitur. 18. & 33. & 34
Daphnis capras paſcebat, & eas amabat & cur 16
Daphnis quid ſimulet vt Leucen videat. 41
Daphnis in foueam lapſus à Leuce, & Dorcone extrahitur. 19
Daphnis, & Leuce ſparſos greges ob viſam lupi pellē, ad caulas magno labore induxere. 23
Daphnis, & Leuce hyemem oderant. 38
Daphnis ab aucupio diſcedens caſu uidet Leucen. 41
Daphnis cum Leuce aues captat. 45
Daphnis, & Leuce vere ineunte ad paſcua redeunt. 60
Daphnis, & Leuce ſe nūquā relicturos promittunt. 26
Daphnis orat Phyllida, vt Leuce, quam à multis expeti audiebat, ſibi detur. 64
Daphnis ſuam curam erga oues Phyllidi narrat. 65
Daphnis à Lamone corā Dionyſophane laudatur. 37
Daphnis cantu, & ſono gregem regebat. 75

Daphnis à ſeruis dominus ſalutatur. 81
Daphnis precioſis veſtibus induitur. 84
Daphnidi Leuce in vxorē datur. 85
Deſcriptio loci ad aucupium apti.
Deſcriptio Auroræ, & Matutini temporis 11. & 23. & 37. & 36. & 39. & 44. & 46. & 47. & 64. & 66. & 72. & 74 & 8 Veſperis 63. noctis 23. & 72. & 80. Diei 27. & 28. & 37. Veris. 9. & 17. & 49. 60. & 80 Autumni 35. & 64 & 66. Hyemis. 37 Choreæ 52. Aucupij 41. & 43. & 54 Vindemię. 35. & 51. & 66. & 71. Piſcationis 54. & 76. Mulieris nentis 39. & 44. cribrantis. 44. Prælij 24.
Dioniſophanes, quis, & qualis. 6
Dionyſophanes rus cum vxore ſe confert. 72
Dionyſophanes viſis indicijs Daphnim filiū agnoſcit. 82
Dionyſophanes excuſat ſe filio cur ipſum expoſuerit. 84
Dionyſophanes multa munera Lamoni largitur 85
Dionyſophanes Leucen benignè alloquitur, pretioſisq. veſtibus ornat. 84
Dionyſophanes conſanguineos, & vrbis primates conuiuio excipit. 86
Dorcon quis, & qualis. 20
Dorcon morſu canum petitus à Daphnide, & Leuce medetur. 22
Dorcon inſidias Leuce tendens lupi pelle induitur. 21
Dorcon humi ſtratus, & ſaucius inuenitur. 22
Dorcon Leucem petit in vxorem, ſed fruſtra. 20
Dorcon vulneratus Daphnim & Leucen alloquitur. 22
Dorconis exequiæ. 27
Dryas Leucen expoſitam inuenit, ad uxoremq. affert. 7
Dryas Dionyſophani Leucē fuiſſe expoſitam narrat, infantisq. ornamenta oſtendit
Dryantis ſaltatio res ipſas exprimens. 52

E

Epithalamium decantatum in nuptijs Daphnidis, & Leuces. 80
Epulandi, & bibendi mos qualis. 48 & 52. & 76.
Euridamæ paſtoris laus. 25
Exequiæ Dorconis. 27

F

Fama percrebuit Dionyſophanem filium inueniſſe pag. 82
Farris copia quando. 50
Felix cuiuſnam vita cenſenda

da. 80
Fontis deſcriptio. 7
Frigillæ aues hieme tantum canunt. 41
Frumenti copia quando. 50
Fructum copia quando. 50

G

Galbanæ ſucci nidor contra ſerpentes. 11
Galeſi oues laudantur. 12
Gregies paſcendi præcepta 9

H

Heroum laudes vbi conſiſtant. 80
Hippocoon nauta Thelethuſæ coniunx. 52
Hircus qualis eſſe debeat. 12
Hirco quis cibus aptus. 10
Hircorum inter ſe pugna. 16. & 61. pugnæ imitatio 59.
Hirci cura. 68
Horti pulcherrimi deſcripto. 67
Hortus à Lampe deuaſtatur. 70
Hyemis deſcriptio. 37
Hyemis vſitata exercitia. 48
Hyems cur diſpliceat. 49
Hyrtacus cum ruſticis venatur. 72 & 73.

I

INfelix quæ nam vxor dicẽda ſit. 53. & 54 & 55

L

LAmon peritus agricola. 6
Lamon à Dionyſophane & eius vxore amatus. 6
Lamon Daphnim expoſitum inuenit, vxoriq. dedit. 7
Lamon Daphnim artem paſtoriciam docet. 6
Lamon Daphnidi Leucen ducere negat. 65
Lamon Dionyſophanem expectans magna cura hortos colit. 67
Lamon hortorum ruinam deplorat. 71
Lamon Hyrtacum rogat, vt Dionyſophanem ſibi placatum reddat. 72
Lamonẽ Hyrtacus bono animo eſſe iubet. 72
Lamon agreſte conuiuium parat. 72
Lamon deformatos hortos reparare ſtudet. 73
Lamon, & vxor mœrebant: quod ab eis Dominus Daphnim auferret.
Lamon narrat Dionyſophani Daphnim expoſitum à ſe inuentum, & indicia profert.
Lampes amorem inter Daphnim & Leucen dirimere perperam tentat 69
Lampes Dionyſophanis hortos deformat. 70
Leo omnes criſtatas aues horret. 51

Lesbos

Lesbos inſula. 5
Lesbi vineæ quales. 35
Leuce expoſita a pecude la-ctatur. 8
Leuce à Dryante inuenitur. 7. nere docetur. 39 & 44
Leuces amore captus Dorcô. 21
Leuce cur pecudes amaret. 16
Leuce Daphnis amore capi-tur. 20
Leuce & Daphnis de amore Colloquuntur. 33 & 45. & 62
Leuces nentis deſcriptio. 39 & 44
Leuce à multis in vxorẽ expe-titur. 63
Leuce Daphnidi in Vxorẽ da-tur.
Leuce oues paſcebat. 8
Leuce de Daphnide quereba-tur; quod ipſã reliquiſſet. 85
Leuce ſuos parentes iuuenit. pag. 87
Leuce quid fecerit cum Da-phnim à piratis captum audi-uit. 86
Lycabę exercitium. 38
Lycabas paſcendi peritus. 76
Lupo viſo homo raucescit. 50
Leuces laudes quæ. 36
Lyconis vindemia. 35
Lycarmæ conuiuium. 47
Lyciæ ore. 56
Lycidæ paſcua. 56
Lyrneſia Arges anus. 56

M

Matutini temporis deſcri-ptio. 9. & 47
Mellis copia quando. 50
Menalchæ exercitium. 38
Meſſis fertilis quando. 50
Mileſiæ terræ oues laudãtur. 12
Militis vxor cur infelix. 54
Militis commoda, & incom-moda. 54
Mitilene vrbs. 5
Modulandi modus varius, & rebus accomodatus. 51
Mopſus, & Damon micant. pag. 51
Monſtri marini deſcriptio. 77
Mundus Veris tempore con-ditus. 49
Muſarum antrum. 7
Muſcæ implicatio in araneæ telam. 18

N

Nautæ artis vituperatio. 55
Nautæ incommoda quot. 55 & 57 & 58
Nautæ artis proprium. 58
Nautæ coniunx maxime infe-lix. 55
Nendi modus. 39. & 44
Noctis deſcript. 23. & 27. & 50
Noctuæ vſus in aucupio. 45
Nomen canum breue eſſe de-bet. 14

O

Oſculandi res ante, quã alicui tradantur, con-ſuetu-

ſuetudo. 30
Ouis qualis eſſe debeat. 12
Ouibus quid noxium. 10
Ouium cura tẽpore peſtis. 69

P

PAſcendi præcepta. 9, & 10
Paſtoris commoda & incommoda. 54. & 59
Paſtoris vxoris felicitas. 54 & 58
Pecudes ꝓprio nomine Daphnis, & Leuce vocabũt. 90
Pecus quomodo tondi debeat. 13
Pecus Leucen expoſitam lactat. 8. a Leuce amatur. 16
Peſtis tempore quomodo curandæ oues. 69
Phyletas cicuta canit. 59
Piſcationis deſcriptio. 54 & 76
Puerilia opera, & nugę. 17 & 18 & 19. & 61
Pugna inter paſtores, & piratas. 24

R

RVris bona quot, & quãta. 50

S

SAltatio ſecundum rerum proprietatẽ concinnata. 52
Sapho ſaphicorum inuentrix carminum. 50
Saphi laudes. 50. & 51
Serpẽtes quomodo a paſcuis fugentur. 1. 11
Sonitus, & cantus varij effectus. 75

T

THeſphrotus narrat cur Leucen expoſuerit. 88
Theſphrotus multa Dryanti elargitur. 87
Thyrſis paſtor. 25
Tritici copia, & penuria quando. 50
Tripudij rebus exprimendis aptiſſima deſcriptio. 52

V

VEnationis vtilitas. incõmoda, & laus. 54. & 50
Venationis inſtrumenta ſuſpẽdenda, & cur. 79
Venationis deſcript. 54 & 73
Venator qualis eſſe debeat. 77
Venationis qualis veſtitus. 77 item cornu. 78. & canes 78
Veris deſcriptio. 9. & 17. & 49. & 60. & 80
Ver cur placere ſoleat. 49
Veris tẽpore mũdꝰ creatꝰ. 49
Veſperis deſcriptio. 64
Vini copia quando. 10
Vindemię deſcriptio. 35. & 51. & 66. & 70
Vindemiatorũ conuiciandi licentia. 90
Vites Leſbiæ quales. 35
Vlmi frondium vſus contra ſerinos morſus. 52
Vox hominis lupo uiſo amittitur. 50
Vrbi ruris bona prępõnũt. 80
Vindemiatores laudant Leucen, & Daphnim. 36.

FINIS.

Errata ſic corrigenda.

In pagina 2. verſu 7. Graÿs. 2. 9. Romano. 2. 17. Daphnida. 2. Pieri. 3. 6. delapſus. 4. 6. grates. 5. 10. qui. 6. 7. quæq. 6. 13. aſpexit. 8. Leucen. 8. nutriuerat. 9. æther. 12. corpora 22. ramos. 28. boum. 29. flumina. 33. puer ille, ipſi. 33. dedi. 33. cœnoq. 34. tua. 34. cura l. curua. 34. poſt circum, tollantur puncta. 40. in arg. cum eum. 40. eam. 42. curſas curaſq. 47. orta. 48. ſuco. 70. ſepe. 71. ab alta. 72. gregum. 75. ſtipulam.

21